

سه حەر

سه لاهه دین ده میر تاش

فه رههه چۆمانی

له تورکییه وه کردوویه به کوردی

162 posts

11.8k followers

5 following

Promote

Edit profile

پەڕەى فەرمى كتیبى PDF
Public Figure

لێره

باشترین و بەسودترین و پر خوینەرترین كتیبەكان
بە خوێراى و بە شێوهى PDF داگره

Ganjyna

لینكى كتیبەكان 📌 ئەم لینكه بگهروهو به داگرتنى كتیبەكان
drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVsl...
Hawraman, Slemani, As Sulaymaniyah, Iraq

لە زنجیره بلاوگراوه کانی
ناوەندی غەزەلنوس - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه
زنجیره ی کتیب: (۲۳۲)

سەحەر

سەلاحەدین دەمیرتاش

فەرھاد چۆمانی

لە تورکییەوه کرېوویە بە کوردی

- بەرگ: باسەم رەسام
- نەخشەسازیی ناوەوه: غەزەلنوس
- ریتووس و ھەلەچنی: غەزەلنوس
- بابەت: چیرۆک
- چاپ: یەکەم
- چاپخانە: تاران
- تیراژ: ۱۰۰۰ دانە
- نرخ: (۴۰۰۰) دینار
- بلاوکار: ناوەندی غەزەلنوس - بۆ چاپ و بلاوکردنەوه

سەرچاوە:

Dipnot yayınları, 2017

مافی لەبەرگرتنەوهی بە ھەموو شیوہیەک پارێزراروہ بۆ ناوەندی غەزەلنوس ©

سلیمانی - مەیدانی پاسەکانی تووی مەلیک - نھۆمی زەمینی بازاری کتیب

ژمارە ی تەلەفۆن: ۰۷۷.۳۵۷۳۷۵۷

www.xazalnos.com

سەھەر

سەلاھەدین دەمیرتاش

فەرھاد چۆمانی

لە تورکییەوہ کردووێہ بە کوردی

چاپی یەكەم

۲۰۱۸

پیشکشه به همو ئه و ژنانه ی که کوژراون و
بوونه ته قوربانیهی توندوتیژی...

ناوه پروك

- ۹..... پياوه كهى ناخمان
- ۱۷..... سه هر
- ۳۵..... نازوى پاكه ره وه
- ۵۱..... وهك تنيگه يشتوون ئاوا نيه
- ۶۳..... سلاو له چاوه ره شه كان
- ۷۱..... نامه يهك بو كوميسيوني خويندنه وهى نامه كانى زيندان
- ۷۹..... كچى ده ريا
- ۸۳..... كوليزه به قيمه ي حه له ب
- ۹۳..... ئاه، ئاسومان!
- ۱۰۵..... حيسابات له گه ل دايكم
- ۱۱۱..... هينده ي ميژوو ته نيا
- ۱۳۷..... كوتاييه كهى دلرفين ده بيت

پیاوہکھی ناخمان

حەوشەى بېنوەدانى زىندانەكەمان بېرىكى كۆنكرىتى
شېوہ چوارگۆشەىيە. رۆوبەرەكەى چوار بە ھەشت
مەترىيە. شتىكە بە پياسەكردن تەواو نابىت. سىپىدە
دەست بە ھەنگاونان بكە، بۆ ئىوارەكەى بە ھىچ كوئىيەك
ناگەيت. وەك مەرۆف، ئىمە دوو كەسىن كە ئىرە بە كار
دەھىتىن؛ من و پەرلەمانتارەكەمان عەبدوللا زەيدان.
وہلى ئەمە بە تەنھا مىراتى باوكمان نىيە، بە ھاوبەشى
لەگەل مىروولە و جالجالۆكەكان سوودى لى دەبىنىن.
راستتر بلىم زىندانەكە لەسەر مالۆچكەى ئەوان دروست
كراوہ و وا مامەلەمان لەگەل دەكەن وەك ئەوہى ئەوان
ماخۆى^۱ راستەقىنەى بن. خۆ ناھەقىشىان نىيە. ھەلبەتە
ئىمەش لە رېزنوئىنى خۆمان كەم ناكەينەوہ،

^۱ ماخۆ: خودان مال، خاوەنمال

پەيوەندىيەكمان لەسەر بنەماي رېزگرتنى بەرانبەرى
هەيە.

كۆلۇنياي كارکردنى رېكخراوى پېكەوھىي ميروولەكان
هەستى خۆشويستنى ژيان بە مروڤ دەبەخشىت;
هەولېكى بېچپران بە رېتمىكى پرخروشەوہ ئەنجام
دەدەن. لە كونجە خەمناكەكانى زىنداندا بى هەست و
خوست، ژيانىكى بەشكو دروست دەكەن. هەرچى
جالالۆكەكانن لەچاومىروولەكان زىندەوھرى
ساردوسرتن. زۆر نابزoon. بو نموونە دەلييت:
"بەيانيت باش... ئەو پەتيكيش ناكيشى. واتە پەت
دەكيشى، بەلام ئەو پەتانه تەنها بو چىنى تەون
دەكيشن.

هەلبەتە چۆلەكەش هەن. دوانەيەك هەن لە كونيكى
سواندەي بنميچەكەدا هيلانەيەكيان بو خويان چى
كردووہ. چەندىن رۆژ بە دەنووكەكاتيان
پووشوپەلاشيان كيشايەوہ. هەر بە راستييش مييەكە
زۆرتتر كاري دەكرد. هەرچى نيرەكە بوو جار جارە
زلووكەيەكى بچووكى بە دەنووكەوہ دەگرت و بەو
نيوہدا دەخولايەوہ. هەرە زۆر لە دەرچەي
چوونەژوورەوہي هيلانەكەدا زلووہكانى دەچنين و
پۆزى لى دەدا. هەلبەت با لى نەگرين، بەلكە كارەكەي
ئەمە بووہ.

دروستکردنى هيلانەكە نزيكەي دە رۆژى خاياند. لەو
ماوہيەشدا ئيمە لە ليوارى پەنجەرەكەدا ئاو و

ورتکه نانمان بۆ دادەنان و بەم شیۆهیه یاریدەمان
 دەدان. مییهی چۆلهکهکان جارێک گوتی: "کاکە، خودا
 لیتان رازی بیت، ئەگەر بەتەمای تەوەزەلهکهی من بوایە
 هەرگیز کیشەیی نانمان لە کۆل نەدەبوو، سەرباری
 ئەو دەبوو مشووری نانیش بخۆم." بە سەرسامییەو
 گوتم: "ئەو لەگەڵ منته خوشکی؟" "بەلێ، لەگەڵ
 ئیۆمە، لە زمانم تێدەگەن؟" وای گوت. هەر بە راستی
 بروام بەو نەدەکرد که بیستم. وادیارە ئەو زمانی
 بالندانەیی لە تەمەنی مندالی که متازۆریک فییری
 بوو، لە بیرم چوونەتەو. "ئەمە چ قسەیه که
 خاتوون...؟" وام گوت، ئەمەشم بۆ زیاد کرد:
 "دروستکردن و کیشانەو، وای بیرمان کردەو بە
 پەیداکردنی نانیشەو مژووڵ نەبن! هەر ئاتاجیکتان
 هەبوو تکایە خۆتان مەبوێرن. دواجار لێرە دراوسێین."
 "زۆر سوپاس کاکە." کاتیکی ئیمە قسەمان دەکرد،
 نێرەکه لە هیلانەکه هاتە دەرەو، بە مییهکهی گوت:
 "کچی ئەو لەگەڵ کی قسە دەکەیت؟" "هیچ نییه."
 مییهکه وای گوت. "ئەو سوپاسی دراوسێکهمان دەکەم
 بۆ نان و نمەکیان." "برۆ ژووری!" چۆلهکه نێرەکه ئاوا
 بە پووی ژنەکه داهاواری کرد. بۆ ئەو هی درێژە
 نەکیشی، خانمەکه بە ناچاری چووهو هیلانەکهیان.
 ئەوی دیکەش نێر نێر لیم پام. "فەرموو برا، شتیکی
 هەیه؟" بە برۆبەخۆبوونەو وای گوت. "نا کاکە، تەنها
 بە براژنم گوت ئەگەر پێویستییه...؟" "باشه! درێژەیی

مهدي، ئەگەر شتيك هه‌بوو به من ده‌لييت. "چۆله‌كه‌كه
واي گوت. "باشه‌كاكه. كه‌وايه رۆژتان باش. "وام گوت
و به هيواشي په‌نجه‌ره‌كه‌م داخسته‌وه.

دواي چه‌ند رۆژيک زانيمان براژن فه‌رخه‌^٢ ي په‌يدا بوونه، له
نيو هيلانه‌كه‌دا دوو هيلكه هه‌بوون. ده‌بوو دراوسي‌كه‌مان
دوانه‌يه‌كيان په‌يدا ببيت، دوانه‌ي دوو هيلكه. له به‌ر خو‌مه‌وه
گوتم: "ئيشه‌لا فه‌رخه‌كان له باوكيان ناچن." له زينداندا
بووني هيلكه‌ي ساغ قه‌ده‌غه‌يه، به‌لام خو فه‌رخه له هيلكه‌ي
كو‌لاو ده‌رنايه‌ت. وا ديار بوو قه‌ده‌غه‌كاني ژيان ليرەش
خويان قوت ده‌كرده‌وه. پوون بوو كه براژن به
دووكيانيه‌وه كاري دروستكردي هيلانه‌كه ده‌كات، هه‌رچي
كاكيشم بوو له‌و نيوه‌دا فيشالي ده‌کرد.

دوينيه‌ياني به هاتوهاواري چۆله‌كه‌كان بيدار بوومه‌وه.
هيشتا ده‌لاقه‌ي هه‌واگۆرکي‌كه‌مان نه‌كرا‌بووه‌وه؛ له
په‌نجه‌ره‌ي نهۆمي سه‌ره‌وه باشتر هيلانه‌كه‌مان لي
دياره، هه‌ستامه‌وه، له په‌نجه‌ره‌وه پوانيم گوتم داخو
چي بووه. يه‌ك فريادوفيغان بوو گويي كاس ده‌کرد.
ده‌تگوت له شوينيك هه‌ليان کوتاوه‌ته سه‌ر
خوپيشاندانيك. "كاز مه‌رشي‌نن! كاز مه‌رشي‌نن!" كه‌سيك
ئاواهاواري ده‌کرد.^٣ چوار پياو ده‌وري هيلانه‌ي

^٢ فه‌رخه: بيچوو

^٣ نووسه‌ر ليرەدا وه‌ك ئاماژه‌يه‌ك بو قسه‌يه‌كي سپري سوره‌بيا
ئۆنده‌ر، په‌رله‌مانتاري پارتی ديموکراتي گه‌لان (HDP)، به

چۆله كه كانيان دا، به يهك نهوا جوو كه جوو كيان بوو.
دوانه دراوسى كه شمان به گيان بازى به وه هولىان دها
فهرخه كانيان بپاريزن.

هيندهى حالى بووم، ئهوانهى هاتبوون بالنده كانى دهولهت
بوون. ئهوهى به هوى فشكردى په ره كانيه وه ديار بوو كه
فهرمانده كه يانه، به تونىكى فهرمىيه وه دهىگورانده: "بروانه
براكم، بى ئهوهى مؤلهت وه ربگرن هيلانه تان دروست
كردوه، لام و جيمى نيه، يان ئه وه تا هيلانه كه تان تىك
دهدهين، يان ئه وه تا دواى ئه وهى يه كىك له فهرخه كانتان
له هيلكه كه وه دهجووقى، وهك سزا ده بى بیدهنه بالندهى
دهولهت!" هه رسى بالنده كهى ترى دهوله تيش به ردهوام
دووپاتى قسهى فهرمانده كه يان دهكرده وه: "به لى، به لى،
ده بى بيه خشن." چۆله كه ميه كه به بالى نيوه كراوه له
دهرچهى هيلانه كه دا وه ستابوو: "تا گيانى من نه سينن نه
هيلانه كه م نه بيچووه كه متان دهده مى." ئاوا به پيدا گرييه وه
به رگريى ده كرد. هه رچى ئه و برا نيره يه به دهنگىك كه
ديار نه بوو نارهازى بوو يان تكارى، دهىگوت: "به لى،
خانمه كه م راست دهكات، تا گيانى ئه و نه سينن ناتوانن
بيچووه كه مان بيهن."

فهرمانده و تيمى ويران كردن گه مارۆكه يان به ته واوى
به رته سك كرده وه. "چيتر هوشداريتان پى نادهم."

كارىگه رى ئه كسىنه ته كهى وشهى "گاز"ى كردوه ته "كاز".
(دهزگايى دىپنوت، بلاقوكى كتيبه كه)

فرمانده که وای گوت. "ئه گهر مل به فرمانه کانی
 حکومت نه دن، ههردووکتان دهخه مه زیندانه وه."
 له گه له ئه مه دا، ههردوو دوانه دراوسیه که مان له هه مان
 ساتدا ئاورپیان له من دایه وه، نیگا کانیمان لیک گیر بوون.
 "چ ده بیژی هاوسی، ویستا چ بکه یین؟" وهک ئه وه وا
 بوو ئاوا بلین. "به خوا به قسه ی من بی بهرگری بکه ن."
 وا سه یرم کردن وهک ئه وه ی ئاوام گوتی. مییه که
 بویرانه هاواری کرد: "تا دوا هه ناسه م بهرگری ده که م!"
 هه رچی نیره که یه به دهنگیکی نیرانه وه: "تا دوا هه ناسه
 بهرگری بکه خانم!" مییه که بی ئه وه ی ساتیکیش دوودل
 بیت شیتگیر بوو، له نیو چله پوشه کاندایه رقه شه، بگره
 پشیوی بوو. له کاتیکدا چوله که ی میینه له هه نبه ر چوار
 بالنده ی ده ولت داستانی بهرگری تو مار ده کرد، ئه و
 برایه له گوشه یه کدا بهر ده وام ده یگوت: "فرمانده م یه ک
 خوله ک، فرمانده م یه ک خوله ک، پیوست به
 پشیوینانه وه ناکات، هه ر خوی دوو مندال بو ئیمه
 زورن." وای ده گوت و وهک مندالان هه لده به زییه وه.
 له پر له ناوه راستی شه ره که دا بالنده مییه که نیگایه کی وا
 توندی له نیره که گرت، نیره که خوی له نیو په ره کانی
 مه لاس دا و هینده ی تیکه گوشتیک مایه وه. به بی
 زیاده ره وی ده یلیم، نزیکه ی ده خوله ک له بهرگری کردنی
 چوله که ی میینه، به ته نیا بهر گه گر بهر گه گر، هه ر چوار
 بالنده فه رمییه که ی له بیلاییه که راو نان. ویرای ئه و
 هیرشه ی چند خوله کیکی خایاند، عزمی مییه که له

پاراستنی هیلانه و بیچووه کانیدا بروانه کرده بوو.
هاورپه گزه خوباده ره به تاله کهم لیمی دهروانی، گوتم:
"ئاوا سهیرم مه که همزه ی برا (ئه ری خو ناوم لی
نابوو همزه)، سه ره تا هر به راستی پیویسته ئه و
پیاوهی نیو خوت بکوژیت." همزه هر وا و بیمانا لیم
راما. هیشتا هیچی نه گوتوو، ئه گهر پیشهاتیکی تازه
هه بوو دهینووسم.

سه‌هەر

شهو به‌رله‌وهی بخه‌ویت، سه‌هەر له‌و خه‌نه‌یه‌ی گرتبوویه‌وه هیندیکی له‌له‌پی ده‌سته‌کانی هه‌ردوو خوشکه‌که‌ی، پنا‌ر و قه‌ده‌ر هه‌لسووت و دوای ئه‌وه‌ی گۆره‌وییه‌ کۆنه‌کانی خۆی له‌باتیی ده‌سته‌وانه‌ به‌ کار هینان، چوونه‌ سه‌ر چرپاکه‌یان. دوای قه‌یرئ سه‌هه‌ریش چوو له‌سه‌ر جیخه‌وی سه‌ر ئه‌رزه‌که‌ له‌ پال خوشکه‌کانی راکشا. له‌ خۆشیی ئه‌وه‌ی سپیده‌ی زووی رۆژی جه‌ژن بی‌داریان ده‌که‌نه‌وه، خه‌و نه‌ده‌چوووه چاوانیان. پنا‌ر چه‌ندی ده‌یکرد نه‌یده‌توانی له‌ خه‌یالی جله‌ نوییه‌که‌ی بیته‌ ده‌رئ. ئه‌وه‌ یه‌که‌م جار بوو جلیکی تازه‌ی بو بکرن. تا ئیستا ده‌بوو هه‌ر به‌ جله‌ بچووکبووه‌وه‌کانی قه‌ده‌ر بگوزهرینئ. کاتیکی بیرئ له‌ خۆی ده‌کرده‌وه، له‌ نیو جلیکی تازه‌دا له‌ پیستی خۆی

جیڳه‌ی نه‌ده‌بووه‌وه. قه‌ده‌ریش بو جه‌ژنانه پیل‌اوئیکی
تازه‌ی کرپیوو. حال و باری ویش له هیی پنا‌ر جودا
نه‌بوو. تا نیوه‌ی شه‌وئی له ژیر به‌تانیدا هر
حیله‌حیلکیان بوو. گوئیان به تووره‌بوونه‌کانی
سه‌ه‌ریش نه‌دا، ده‌یانزانی که تووره‌بوونه‌که‌ی هر به
گالته‌یه. سه‌هر دلی نه‌ده‌هات له خوشکه‌کانی تووره
بییت. دوا‌جار دوا‌ی ئه‌وه‌ی هر دووکیان شه‌که‌ت بوون،
خوشکه‌کانی له باوه‌ش گرت و خه‌وتن.

ش‌تیکی تریش هه‌بوو خه‌وی له چاوانی سه‌هر
زپاندبوو: واده‌ی ژوانی خه‌یری له شیرینه‌مه‌نییه‌که‌دا
قبول کر‌دبوو. له‌گه‌ل خه‌یری له هه‌مان کارخانه‌ی
جلوبه‌رگی ئاماده‌کراو کاریان ده‌کرد. به هوی ئه‌وه‌ی
پوژی عه‌ره‌فه بوو، ئه‌و پوژه نیوه‌کار ده‌وامیان کرد. له
ده‌روازه‌ی کارخانه‌که‌دا خه‌یری لی‌ی نزیک بووه‌وه، به
شه‌رمه‌وه داوا‌ی دیده‌نیی ژوانگه‌یه‌کی لی‌ی کرد. له
پاستیدا سه‌هر ده‌میک بوو چاوه‌نۆری ئه‌م داوا‌یه‌ی لی‌ی
ده‌کرد. ماوه‌یه‌کی زور له کارخانه ویکرا به دزییه‌وه
چاوباش‌قالتیان ده‌کرد. له‌سه‌ر کار ده‌میک بوو
که‌وتبوونه سه‌ر زاران. له کارخانه هیچ ش‌تیک له
به‌رچاوان ون نه‌ده‌بوو.

سه‌ه‌ریش وا بی‌ری ده‌کرده‌وه که واده‌ی
هاوسه‌رگیری هاتوو. ته‌مه‌نی بیستودوو سال بوو،
ناوه‌ ناوه هه‌ستکردن به ترسی قه‌یره‌که‌وتن و له مال
مانه‌وه‌ی ده‌ستی پی‌ی کر‌دبوو. هاوته‌مه‌نه‌کانی خوی

به ره وهی بگه نه هه ژده سالان، به شوو درابوون و
مالومندالیان هه بوو. ئەگه رچی یه ک دوو خوازبیتیکاری
سه حهر هاتبوون، به لام ئەو پییان رازی نه بوو بوو.
وهلی ئەوه تا خوینی بو خهیری هه لچوووه؛ بالا
زرافه کهی، قژه تاوتاو هکهی، لیوه ئەستور هکانی، بگره
ده کرا بللی خهیری قوزیشه. نزیکه ی ههشت مانگ ده بی
له هه مان شوین کار ده کهن. خویشی ماوهی چوار سال
له و کارخانه یه دا کریکار بوو. هه رچی خهیری یه، دوا ی
ئوهی سه ربازییه کهی ته و او کردوو ه لیزه کار ده کات.
سه پیته زوو به هه راوزه نایه کی شیرین که له مالدیدا
به رپا بوو بوو، له خه و رابوو. غانی باوکی سه حهر،
هادی کاکی، که سی سال له خوی گه وره تر بوو،
هه روه ها ئینگینی ته مه ن پازده سالانی برای، بو
ئه انجامدانی نوژی به یانی له مالی ده چووونه ده ره وه.
دوا ی رویشتی ئەوان، پنا و قه ده ر رایان کرده سه ر
ده ستشوره که، تا ئەو خه نه یه ی به له پی ده سته کانیا نه وه
وشک بوو بوو، بشون. جگه له و وزه یه ی به یانیانی
رۆژی جه ژن دهیدا، هیچ شتیکی دیکه مندالانی بچووک
له تولحی به یانیان هینده دلخوش و پرکه یف ناکات.
سه حهریش دوا ی شو ر دنی خه نه که ی، یاری ده ی
خوشکه کانی دا. خه نه که یان خاوین و باوین شو ر د.
ده سته ی هه ردووکیان وه ک هه نار سوور هه لگه رابوو.
له پی ده سته بچووک هکانی بو ن کردن و هه ردووکیانی
ماچ کردن. سولتان ی دایکیشیان چووبوو ه ناندین و

دهستی به ئاماده کردنی قاوهلتی کردبوو. دهبوو تا پیاوهکان له مزگهوت دینهوه قاوهلتی ئاماده بیت. کاتیک سههر بو یارمهتیدانی دایکی دهچووه ناندین، ههردوو لاسارهکەش بو پوشینی جلی جهژنانهیان رایان کرده ژوورهوه. جیخهوه راخراوهکانی دوو ژوورهکه هیندهی لهدهمی ههگیرانهوه. لهسهه خوانی ئهرز قاوهلتی ئاماده بوو. جگه له رۆژانی جهژن، هیچ رۆژیکی تر ههموو خیزانهکه به یهکهوه نانی بهیانین نهدهخوارد. دواي ئهوهی پیاوهکان له مزگهوت گهپانهوه، بهر له ههر شتیک جهژنانهیان له یهکدی کرد. ههمویان، به دایکه سولتانیشهوه، سهههتا دهستی باوکه غانیان ماچ کرد. ههرچی باوک بوو تهنها پناز و قهدهری له باوهش گرتن و ماچی کردن، دواتر پارهی جهژنانهی پی دان. پاشان کاتیک مندالهکان دهستی دایکه سولتانیان ماچ دهکرد، ئهویش ههموو مندالهکانی توند له باوهش گرتن و ماچی کردن. براکانیش یهکتریان ماچ کرد و جهژنهپیرۆزهیان له یهکدی کرد. پناز و قهدهر پارهی جهژنانهیان له کاکه هادیی براگهورهش بهردایهوه. سهههروش و پیرای ئهوهی نهیدهزانی که توورپهیه، برا بچووکهکهی له ئامیز گرت و ماچی دریژی کرد. له کاتی ئاساییدا بوایه ئینگین قیامهتی بهرپا دهکرد، بهلام ههم جهژن بوو، ههم ئهوی باوهشی دهکرد داده سهههری بوو. دادهی خوی زور خوش دهویست، ئهویش جیاواز له ههموویان هۆگری ئهو بوو.

هه موودهم خووشی دهویست. سهه هر چه که مه زه که ی
ده رهینا و پاره ی جه ژنانه ی پی دا. ئینگین سه ره تا
نهیده ویست وهری بگریت، به لام کاتیک داده ی پینداگری
کرد، توند باوهشی کرد و ماچی کرد، دواتر
جه ژنانه که ی وهرگرت. هه موو مالباته که به دم
گفتوگو یه کی پرکه یفه وه قاوه لئیان کرد.

تا نیوه پو سه ره دانه دووسه ریبه کانیا ن له گهل
دراوسیکانیا ن ته واو کرد. پیاوانی مال به جیا رویشتن
و له مال وهدهر که وتن. سی سه عاتی مابوون بو واده ی
ژوانه که یان له گهل خهیری، به لام هیشتا به دایکی
نه گو تبوو ده چیه ته ده ره وه. دایکه سولتان زور
وابه سته ی منداله کانی بوو، به لام شوینی سهه هر
جیاواز بوو. سهه هر ته نها کچی نه بوو، به لکو هاوهل و
هاوراز و هاوده ردیشی بوو. به رانبه ر سهه هر پتر له
منداله کانی دیکه لیبورده بوو. دوا ی چند هوشداریهه ک،
کچه که ی به ری کرد. پرسیاریشی لی نه کرد بو کوی
ده چیت، به لام تا راده ی نه وه ی ته خمین بکات، سهه هر ی
ده ناسی.

له و شیرینه مه نیه ی له هه نه به ر دارگای نه دهنه بوو،
دیده نی یه کدییا ن کرد. کاتیکیش چووه ژووره وه،
خهیری به ته نیا له سهه ر میزیک دانیشتبوو، هه ستا و
دهستی سهه هر ی گوشی. "به خیر بییت، جه ژنت پیروز
بییت." وای گوت. سهه هریش به دهنگیکی له رزو که وه
به رسقی دایه وه: "خوش بییت، له توش پیروز بییت."

سهحر له بهر خرؤشانی ئارهقهی کردبوو. یه کهم جاره
 ژوانی له گه‌ل که سیکدا ههیه، هیچ نهیده زانی چی بکات و
 چۆن هه‌لسوکهوت بکات. سالانیکه ژیانی عیبارته له
 چوونه سهر کار و گه‌رانه وهی بۆ مائی. کچانی کارخانه
 جار جار باسی ئەمه‌یان ده‌کرد، به‌لام خۆت تیییدا بژیت
 شتیکی تره. ههر باش بوو خهیری ئارام بوو، تا ئەو
 دهمه‌ی ترپه‌کانی دلی سهحر هئور بوونه وه باسی له
 ئاووه‌وا کرد. دواتر که میک باسیان له مالباتی خویان
 و رابردوویان کرد. تا قسه‌یان ده‌کرد سهحر زیاتر
 ده‌کرایه وه و ئارام ده‌بووه وه. وا خۆی له ته‌ناهی و
 ئاسووده‌یییدا هه‌ست پی کرد، ده‌تگوت سالانیکه له‌گه‌ل
 خهیری به یه‌که وه‌ن. هه‌لبه‌ته له‌م هه‌سته‌دا رۆلی خهیری
 دیار و به‌رچاو بوو، ده‌تگوت به قسه‌کانی سیحر له
 سهحر ده‌کات. رۆون بوو که خهیری له‌م باسانه‌دا
 ئەزمووندار بوو. به‌لام قهیدی نییه، ئاسایی بوو، دوا‌جار
 خهیری پیاو بوو؛ هه‌لبه‌ته له‌گه‌ل کچانی تریش ژوانی
 به‌ستووه. ئەوه گرنگ بوو ئیستا له‌گه‌ل خۆی ئاوا جوان
 و کاریگهر قسان ده‌کات. خهیری ده‌ما کو ده‌ئاخفی
 سه‌ری بۆ پیشه‌وه راده‌ته‌کاند، سه‌حه‌ریش ئەم
 ده‌رفه‌ته‌ی ده‌قۆسته‌وه و ورد کونجکۆلی ویی ده‌کرد.
 دوا‌ی دوو سه‌عات که له شیرینه‌مه‌نییه‌که هاتنه‌ ده‌ره‌وه
 و مالئاواییان له یه‌ک ده‌کرد، سهحر قاچی به زه‌وییه‌وه
 نه‌ده‌نووسان. وا دیار بوو عاشق بووه. به‌ره‌و
 خانووه‌کانی شاکر پاشا به پیره‌وت گه‌رایه‌وه مائی.

به دەم رینگاوه جگه له خهیری بیری له هیچ شتیکی تر نه کردهوه.

ساتیک ههستی دهکرد پوومه ته کانی سوور هه لگه پاون، ساتیکیش سه ره گێژهی ده گرت. سیحری ئه و ژوانه نهینی و په نهانه له گه ل نزیکبوونه وهی له ماله وه، شوینی خوی بو ترس چۆل کرد. ئه گه ر باوک و هادیی برای پیی بزانه، قاچه کانی ده شکینن. بویه ده بوو به ئاگا بیت، وانه کات که سیان ههست به هیچ شتیکی بکه ن. بو ئیستا نیازی نه بوو لای دایکیشی ئاشکرای بکات. که گه یشته وه ماله وه پیاوه کان هیشتا نه گه رابوونه وه. دایکیشی به مه بهسته وه هیچ شتیکی لی نه پرسى، هه رچونیک بیت رۆژی خوی دیت و هه موو شتیکی بو باس ده کات.

هه ر زوو جیگه یان راخستن. قه ده ر و پنا ر به هوی ماندوو بوونی رۆژه که وه ک ئه وهی له هوش خویان چووبن، هه ر زوو خه وتن. سه هه ریش له پال وان راکشا، به لام چند سه عاتیک بیری له خهیری کرده وه و خه یالی ده چینن. بیری له ئاهه نگه که یان کرده وه، له کراسی بوو کینییه که ی، که لوپه لی ماله وهی خسته شوینه کانیا ن، بیری له پیکه وه بوونی خوی و خهیری کرده وه له ماله که یاندا به ته نی... له شه رمان گوناکانی ئال ئال بوون. هه ر نه شیزانی که ی چاوانی چوونه ته خه و.

بو قاوه لتی دیسانه وه هه موو ئه ندامانی مالبات به یه که وه بوون. وه ک رۆژی یه که م چیژی نه بوو، به لام

هیشتا به که یف بوون. سه‌هر هینده به‌ئاگا بوو، تا هیچ کامیان نه‌زانن له‌گه‌ل که‌سیک ژوانی هه‌بوو، سه‌یری چاوی هیچ کامیانی نه‌ده‌کرد. له‌سه‌ر خوانه‌که دوو که‌سی تریش هه‌بوون که لیک رانه‌ده‌مان: باوکه غانی و کاکه هادی. دوینیشهو له سۆزانیخانه‌ی ئه‌ده‌نه ریکه‌وتی یه‌کتریان کردبوو، خۆیان له یه‌کدی له بای گیلی دابوو و رۆیش‌تبوون. به‌لام هه‌ردوو‌کیش‌یان ده‌یانزانی یه‌کتریان بینیه‌وه. له‌و کاتانه‌دا پیاوان به‌پیی ریکه‌وتتنامه‌یه‌کی شاراوه و نه‌نوس‌راو و اه‌لسوکه‌وت ده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی شتیکی له‌م جووره هه‌ر پووی نه‌داییت. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌سه‌ر قاوه‌لتیه‌که سه‌یری روخساری یه‌کدییان نه‌کرد، تاکه وشه‌یه‌کیش بییت قسه‌یان به یه‌که‌وه نه‌کرد. هه‌رچی قسه‌کردن بوو له‌باره‌ی ئاهه‌نگی بوو‌کگواستنه‌وه‌ی هادی، که سالیکه ده‌سگیرانداره، هه‌ردوو‌کیانی په‌ست کردبوو.

دوای جه‌ژن سه‌هر به هۆی ئه‌و ئه‌توارانه‌ی له‌سه‌ر کاره‌که‌ی ده‌یکردن، دلی که‌وتبووه سه‌ر هه‌ژ و خرۆشان. به‌دریژایی رۆژ چاوی له هادی نه‌ده‌برین، بو نیوه‌رۆش له خوار‌دنگه‌که‌دا له‌سه‌ر هه‌مان میز پۆده‌نیشتن. به‌روانین له پیاوانی دیکه‌ی کارگه‌ خۆی به‌به‌خت ده‌بینی، چونکه خه‌یری قۆزترین و دل‌باشترینیان بوو، هه‌روه‌ها له نیو ئه‌و هه‌موو کچانه‌ی کارخانه‌که‌شدا ئه‌وی هه‌لبژاردبوو. به‌هه‌ستی ئه‌وه‌ی له نیو حیکایه‌تی په‌رییه‌کدا بییت، هه‌زی نه‌ده‌کرد کات

تپه پیت. ئیواره که کار تهواو بوو، به یه که وه له
 کارخانه هاتنه دهره وه. کاتیک سهحر ویستی مالئاوایی
 لی بکات، خهیری به ئاکاریکی شهرمیونه وه، "هاورپیکانم
 به ئوتومبیل به دوامدا دین، ئەگەر حەز دەکەیت با تۆش
 بگه یه نینه وه مالله وه." وای گوت. سهحر گوتی:
 "زه حمهت مه کیشن." خهیری به گوتنی "زه حمهتی چی،
 هر خوی ئیمه به ویدا ده پۆین"، پازی کرد. سهحر
 گوتی: "که وایی باشه، به لام هر له سهری کولانه که دام
 بگرن." وهک ئەوهی له نیگه رانییه که ی تیگات، خهیری
 گوتی: "هه لبه ته، کویت ویست له وی دابه زه."
 که له ئوتومبیله که سهرکه وتن، خهیری به هاورپیکانی
 نه ناساند، تهها سلاویان له یه کدی کرد. جار جار
 ئاژووان و ئەوهی له پیشه وه پۆنیشتبوو، به چرپه
 قسه یان به یه که وه ده کرد. خهیری یش زور قسه ی
 له گه ل سهحر نه کرد، هر به کورپژگه ی ئاژووانیشی
 نه گوت بۆ کوئی ده چن. کاتیک له شه قامی سه ره کییه وه
 چوونه دووریانی بالجالی، دنیا تاریک داهات. سهحر
 شله ژا. "به هه له پۆیشن، من له شاکر پاشا داده نشیم."
 وای گوت. "خه مت نه بی، گوتمان ده وریک به شه قامی
 به نداوه که دا لی دده یین و هه وایه ک وهرده گرین، دواتر
 ده تگه یه نینه وه مالله وه، هه وایه کیش ده گۆرین." خهیری
 به گوتنی ئەمه ویستی ئەهوه نی بکاته وه. "به لام با زور
 نه مینینه وه، له مالله وه چاوه ریم ده که ن." سهحر به
 پاراییه وه ئەمه ی گوت.

دوای ئەووی قەیری پۆیشتن، ئوتۆمبیلەکه خۆی بە
 پێگایەکی دارستانیدا کرد. سەحەر دڵەخورپەیی پێ
 کەوت. دوای ئەووی مەودایەک لە نیو دارستانەکه دا
 پۆیشتن، وەستان. خەیری گوتی: "با دابەزین کەمیک
 هەوای دارستان هەلمژین، هەوای دارستان زۆر
 خۆشە." سەحەر بە ترسیکەووە گوتی: "نەخیر من
 دانابەزم، دەبێ هەر ئیستا بگەرێمەووە مالی." خەیری
 پیری بە قۆلیدا کرد و بو دەرەووە رای کیشا. "ئەگەر
 دانابەزیت ئەی بۆچی سواری ئوتۆمبیل بوویت، ها!"
 دەم بە هاوارەووە ئەمەیی گوت. سەحەر نەیزانی ئەم
 دەنگە لە گەرۆوی خەیری یەووە یان لەوانی دیکەووە هاتە
 دەر؛ پێی تیناچی ئەمە دەنگی خەیری بیئت. دوانەکهی
 تر لە ئوتۆمبیلەکه دابەزین و هاتنە لایان. یەکیکیان
 باوەشی بە قەدیدا کرد و ئەوی تریش قژی بە مشتیهووە
 گرت. بە هاوکاریی خەیری لەسەر ئەرز پالیان خست،
 یەکیکیان دەستەکانی و ئەوی دییش قاچەکانی گرتن.
 هەناسەیی بۆ نەدەدرا، دەیویست هاوار بکات، دەنگی لە
 گەرۆویەووە نەدەهاتە دەر. دنیا وەستابوو، هەموو شتیک
 وەستابوو، تەنھا خەیری دەجوولایەووە.
 کاتیک لە لیواری پلیکانەیهک وەهۆش خۆی هاتەووە،
 سەرەتا وای زانی خەون دەبینیت. هەولیی دا بەئاگا
 بیتهووە، بەلام خەوآوو بوو. جلو بەرگەکانی درابوون،
 لاق و بەلهکی خویناوی بوون. "وادیارە ئوتۆمبیلیک
 خۆی پێدا کیشاوم." وا بیری کردەووە. دەبوو ئەو بیئت،

نه ده بوو ئه و شته بيت كه به بيريدا هات. "وادياره
ئوتومبيل لى داوم و كابووس ده بينم. "ئهمه لى له بهر
خويه وه گوت. كولانه كه زور بيدهنگ بوو، شوينىكى
بچووكى ناوچه يه كى پيشه سازى بوو. به ته واوى
نه يزانى له كوئيه. به ئاراسته ي دهنگى ئوتومبيله كان،
رووه و شه قامى سهره كى روښت. كه گه يشته سهر
شه قامه كه ئينجا زانى له كوئيه. شوينىك بوو له نزيك
ماله وه يان. پى هه لينا، هه ولى دا بير له هيچ شتىك
نه كاته وه. داكى ده رگاي لى كرده وه، هه ر ئه وه ي
ده رگاي كرده وه قيژه يه كى كرد، له باوه شى گرت، بى
وه ستان لى ده پرسى: "چيت به سهر هاتووه كچه كه م؟
چى بووه رو له م؟" سه هر هيچى نه گوت، دهنگى له
گه رووى قه تيسما بوو.

پياوانى ماله وه هيشتا نه گه رابوونه وه، له بازار دوكانى
سه وزه واتيان هه بوو، به يانيان زوو ده رده چوون و
شه وان ده هاتنه وه. داكى سه هر ي برده بانىو. پنا و
قه ده ر به چاوى پر تر سه وه له داده يان رامبوون. داىكه
سولتان جله كانى داكه ندى و كه شوينه شين و
موربووه كانى سهر جه سته ي و خوئنى بينى، نه يتوانى
به ر به فرميسكه كانى بگريت. رووى به قزى كچه كه ي
داپوشى، گريا و گريا... جام جام ئاوى گه رمى به
سه رى كچه كه يدا كرد، هه ر وا فرميسكى داده باراندى،
تيكه ل به ئاوه كه بوون؛ كچه كه ي به فرميسكان شورى.
قزى بو شان ه كرد و ديسانه وه كچه كه ي شورده وه.

سەھەر كەمىك ھاتەو ھاتەو سەر خۆى، فریادوفیغانىكى
و ھا ھاتە بەرگوى، دلى دەبرژاند. ئەو يەكەم دەنگەى لە
گەرۋوى سەھەر ھاتە دەرەو، ھەموو كۆلانەكە بىستى.
دايك و كچ يەكدييان لە ئامیز گرت؛ بۆ خۆيان، بۆ
ئەو ھى ۋوى داو ھى گريان و گريان...

سەھەرى وشك كردهو ھى بىجامەكەى كردهو بەرى،
لەسەر چرپاكە ۋاى كشاندا و بەتانییەكەى پىدا دا، دايكى
لە پال سەرى ۋونىشت و بەدەم دەستەھىنان بە قژىدا
نزای دەخویند. پنا ۋ قەدەر خۆيان نابو ھى قورنەيەك و
سەيرى ئەوانیان دەكرد. سەھەر خەوت. خەوئىكى
شیرین و ئارام خەوت. لە باوھى دايكىدا ھەك مندالیک
ۋا بو، تەنھا ۋوخسارى ماندو ھىار بو. دايكى بە
ھىواشى دەستى لە كچەكەى بەردا و ھەستا، كچە
بچووكەكانىشى ۋەگەل خۆى دان و بە بىدەنگى چو ھى
دەرەو.

دوای قەيرى دەرگا بە توندى كوترا. پىاوانى مال بوون،
دراوسىكان پەيوەندىيان پىو ھىوون و ئاگادارىيان
كردبوونەو. يەكى سەھەرى بە خوینەو لە كۆلان
بىنىبو، يەكى باسى ئەو قىژە و فىغانەى بۆ كردبوون
كە لە مالەكەيانەو بىستبوویان. بە شلەژاویيەو ۋاىيان
كردبوو ھىو مالى. "سەھەر چى لى ھاتو ھى؟" باوكە
غانى پرسى. دايكە سولتان گوتى: "ئىستا خەوتو ھى،
باشە." باوكە دىسان پرسى: "باشە چى بو ھى؟"
"ھەرچى بو ھى تازە بو ئىتر." دايكە سولتان بە

سەرکەشییەو وای گوت. باوکە و ھادی سەر بوون،
 ئینگین تینەگەیشت چی بوو. باوکە وەر سوورایەو بو
 ھادی و بی ئەو ھادی دووپاتی بکاتەو، گوتی: "پە یو ھندی
 بە مامە کانتەو بە، با ھەر ئیستا بین." دایکە سولتان
 پارایەو: "بەم وەختە پە یو ھندی بە کەسەو مە کەن، با
 بیئە بەیان و خیر دە بیئ. "باوکە گوتی: "ئەم کارە خیر
 و شەری نییە." دواتر ئەمەشی بو زیاد کرد: "چارە ی
 بیچارە یی ناکرئ." دایکە سولتان دەستە و دامینی
 میردە کە ی بوو: "کچە کە ی من بیگوناھە غانی، ئازاری
 مە دە." ئاوا پارایەو، بە لام پیاو ھە کە ی بچوو کترین
 دلنە رمیی لی بە دی نە کرا.

زۆری پی نە چوو، دوو مامی سە ھەر کە لە ھە مان
 گەرە ک دادە نیشتن، گەیشتنە مائی. پیاو ھە کان خۆیان
 پە ستایە ژوو ری کە و و ماو ھە ک بە داخراوی
 گەنگە شەیان کرد. دایکە سولتان لای کچە کە ی بوو و
 بە جیی نە ھیشت، بە دەم ماچکردن و بو نکردنی قژی و
 بە دەم گریانە و بە بی دەنگی لە ژوو رسەری رۆ نیشت.
 مامە کانی بە بی ئەو ھادی ھیچ شتیک بلین لە مال
 دەر چوون. ھادی ھاتە ئەو ژوو رە ی سە ھەر تییدا
 خە و تبوو: "دایکە، تۆ برۆ دەر ھو." دایکە سولتان بە
 پێ داگرییە و مە ی داخوازی کرد و گوتی: "کورە کە م!
 ناچمە دەر ھو، کچە کە م بە جی ناھیل، دە بیبە نە ھەر کوئ
 منیش لە گە ل ویدا ببە ن." ھادی گوتی: "تۆ تیکە لی ئەم
 باسە مە بە دایکە، ئەمە کاری تۆ نییە، نامووس

نامووسی ئیمهیه. "دایکه سولتان هاواری کرد: "هه ی
 ناموستان کهوئ! کچه که ی من بیگوناهاه، لئی دوور
 بکه ونه وه. "سه حهر به نیوه هۆشه وه چاوه کانی کردنه وه،
 له گه ل کاکي نیگیان یه کانگیر بوون. هه ردووکیان
 چاویان پر ئاو بوو، به لام هادی ئه تواره سه خته که ی
 خوئی نه شیواند. سه حهر له هه موو شتک حالی بوو،
 هه ستایه وه و به هیواشی چوو له بانیق جله کانی
 کردنه وه به ری. دوا ی جلیوشین گه رایه وه لای دایکی، بو
 مائئاوایی داوای مؤله تی له کاکي کرد. هادی له
 ژووره که چووه ده ری، سه حهر توند توند دایکی له
 ئامیز گرت، له بهر گریان قسه یان پی نه کرا. پنا و
 قه ده ترسابوون و ده گریان. سه حهر خوشکۆله
 بچووکه کانی چهند جاریک له ئامیز گرتن، بوئی پیوه
 کردن، ماچی کردن. "داده تان له بیر مه کهن، باشه؟"
 وای گوت. ئه گه ر نه شیانزانیبیت چی ده قه ومی، به لام
 منداله کان ده یانزانی شتیکی خراپ پروو ده دات؛
 نه یانده ویست له باوه شی داده یان بینه ده ره وه. باوکیان
 له ده ره وه ده نگي لی هه لیتان: "وه ره ده ره وه، ده رۆین!"
 دایکه سولتان کچه که ی له پشت خویه وه په نا دا، به
 تووره ییه وه گوتی: "سه ره تا من بکوژن!" میرده که ی به
 زلله یه ک دایکی سه حهری تخیلی^٤ ئه رز کرد: "لاچۆ له
 به رده مم!" وای گوت و جنیوی دان. به بی ئه وه ی له سه ر

^٤ تخیل: تهخت، راکشان

ئەرزەكە ھەستىتەو، دەستەودامانى مېردەكەى بوو،
پارايەو، لالاىەو، ھەولەى زۆرى دا، ھەلى سۈودى
نەبوو، دەتگوت ھەر لەگەل ئەوئيشيان نىيە مېردەكەى...
بەبى ئەوھى سەيرى پوخسارى بكات، دەرگاي پيشانى
سەھەر دا. سەھەر سەرى دانەواند و پۇيشت. پىكرا
سۈارى ئەو كامىۈنەيان كرد كە لە دەرەو پايان
گرتبوو. دراوسىكان لە توۈى پەردەو بە بىدەنگى
سەيرى بردنى سەھەريان دەكرد.

بە درىزايى رىگا ھىچ كاميان ورتەيان لىو نەھات.
سەھەر لەگەل ئىنگىن لە دواو دانىشتبوون، توند
دەستى ئىنگىنى گرتبوو بەرى نەدەدا. ئىنگىن ئەگەر لە
ترسى باوكى نەبوايە، ھەزى دەكرد دادەى لە باوھش
بگرىت. لە دەرەوھى شار لە لىۋارى پەريزىك وەستان.
سەرھتا سەھەر دابەزى، چاۋەروان بوو ئەوانى
دىكەش دابەزن. پوخسارە جوان و پوونەكەى بە
ترىفەى مانگ پۇشن بووبوۋەو. لە پىشەو باوكى، لە
دواى ئەوۋەو سەھەر، لە دواى سەھەرىشەو ھادى و
لە پشتى پشتەوھش ئىنگىن: بە يەك رىز بەرەو
ناوەرەستى پەريزەكە دەپۇيشتن. زوقم و سەرماى
ئەدەنە وای كردبوو زەوييەكە بىبەستى. كاتىك پىيان
بەسەر خاكە رەقەكەو دەنا، جگە لە كرمەى دەنگى
پىيان ھىچ دەنگىكى تر نەدەھات. باوكيان وەستا،
ئەوانەى دواى ئەوئيش... باوكە غانى وەرچەرخا،
دەمانچەكەى لە بەركەمەرى دەركىشا و بو ئىنگىنى

راگرت. سهحر سهري لار بووهوه، بۇ يهكهم جار بوو
داهييزري. سهحر بهدهم پارانهوهوه گوتي: "باوكه!
قوربانن بىم با ئينگين تيونهگلي، نهو هيشتا منداله
باوكه، بهرگه ي زيندان ناگري، من خوم خوم دهكوژم
باوكه، ريگام بده خوم بكه مه قوربانى تو، ئينگين مهكه
قوربانى من."

باوكه غانى له ده ميكداهه ولى دهادا بهر به
فرميسكه كاني بگريت، "بگره كورپهكهم، وهرگره ئينگين،
با نه م كاره لي ره تهواو بيت"، به توندى نه مه ي گوت.
ئينگين دهستي راهيشت و ده مانچه ي دهستي باوكي
وهرگرت؛ ترس و سام له پوخسارى بهدى دهكرا.
ههواكه ي سارد بوو، ئينگين مندال بوو، ده مانچه كهش
سهنگين، دهستي دهله رزين. هادى كاكي به سهحرى
گوت: "چوكت دابده!" به جوړيك كه ههسته كاني خوى
بشاريته وه نه مه ي گوت. سهحر به حالكي پهريشانه وه
گوتى: "ريگام بده دهستت ماچ بكه م باوكه!" باوكي
دهستي دريژ كرد، له كاتيكدا دهستي ماچ كرد و به
ههنيه ي خويه وه نا، "گهر دنم ئازاد بكه باوكه"، سهحر
واي گوت. باوكي كه به دهستيك فرميسكه كاني
دهسرين، "گهر دنت ئازاد بى كچهكهم، توش گهر دنى من
ئازاد بكه"، به زور هه ر تواني نه مه بلى. سهحر ريش
گوتى: "گهر دنت ئازاد بيت." وهرچه رخوا و هادى كاكي
له باوهش گرت. داواي گهر دن ئازادى لى كرد، وهلى
هادى وهك بت بى دهنك و جووله بوو. دوايين كهس

ئینگینی له باوهش گرت، ئینگینیش چه که که ی له سههر
ئه رزه که دانا و توند توند ئامیزی له داده ی وهری نا.
سههر چند جاریک براهی ماچ کرد، قوول قوول
بونی به قژیوه کرد و بهری نه دها.

سههر له سههر ئه رزه که ئه ژنوی دادایه وه، ئینگین
چه که که ی له سههر ئه رزه که هه لگرته وه، لوه ی به
پشته ملی داده یه وه نا، لوه که له رزایه وه. "من قوربان
بم ئینگینه که م." سههر وای گوت. "مه ترسه، داده به
قوربان، له هیچ شتی و له هیچ که سیک مه ترسه، له
زیندان ئاگات له تهنروستیت بیت." به م قسانه وره ی
وه بهر براهی دها.

ئینگین چاوه کانی توند نوقاندن و هاواری کرد: "داده
سههر!" دهنگی تیکه ل به دهنگی ته قینه که بوو. له
دووره وه پۆلیک قه له ره شی نیو کووله کان فرین.
سههر له په وروو که وته سههر ئه رز، خوینه گه رمه که ی
رژایه سههر خاکه به ستووه که، تکایه سههر سه هۆله که،
دهستی که وته نیو خوینه که ی خوی.

سی پیاو ئیواریه ک له نیو دارستان خه یاله کانی
سههریان دزی.

سی پیاو له نیوه شه ودا له په ریزیکی چۆل گیانی
سههریان سه ند.

نازۆى پاككەرەوۋە

ئەو رېنۇ ستەيشنەى دەيبىنى، ئەو ۋوتۇمبىلى گەرەكەى ئىمەيە. سەرنشېنەكانىشى مندالانى گەرەكن. ئەمانە مندالەكانى پوورە ھەلىمەن، ئەو ۋەى لە پشت سووكانەكەيە گەرەترىنيانە و ناوى يوسفە، سىيى ترىش براكانى يوسفن، يەككىش كورپى مامەكەى موھىتىنە، ئەو گرگنەى لە سندووقەكەدایە سلېمانى كورپى موھىتىنە. كارى دروستكردنى كارتۇنى قسل دەكەن، كەلوپەلەكانى نىو سندووق بۇ ئەو مەبەستەيىن. ھەر كە كارىان دۆزىيەوۋە ۋەك ژەھر كار دەكەن، تاقمىكى زۇر باشىشىن. بەردەوام كارىان دەست ناكەوئىت، بەلام يوسف كار دەدۆزىتەوۋە، زۇربەى بەلئىندەرەكان يوسف دەناسن، خۇرتىكى باشە. لە ناوھندى وازى لە خوئىندن ھىتاوۋە، سوھەيلاى گەرەكيان

دەسگىرانىيەتى. سۈھەيلا كچى مامە ئۆرھانە، مامە
ئۆرھان فەراشنىكى خانەنشىنە. لەو ساتەدا تىرافىكەكە
سەوز بوو، ئاژۆتمان. سەلىمان لە دوایىن ساتدا ھەستى
پىن کرد، لە سەندووقەكەو دەستى بۆ پراوھەشاندەم. مەنىش
لە نىو دۆلمووش ھەو دەستەم ھەوا دا بۆى.

ناوى مەن نازانە، ھەژدە سالانم، ناوھەندىم تەواو کرد،
بەلام نەچوومە دواناوھەندى. دوو بەراى لە خۆم
بچووکترەم ھەن. داىكىمان ئىمەى گەورە کرد. باوكم لە
شارەوانىيە مامەك كارى دەکرد، كاتىك مەن پىنج سالان
بووم مەرد. ھەستايەكى زۆر باشى ماكىنە بوو، لە
خەزمەتگوزارىيە چاكرەنەوھى شارەوانىدا كاتىك لە ژىر
ئۆتۆبوسىدا كارى دەکرد، جەگ كەوتە سەر لا. كە
باوكم مەرد داىكم ھەشت مانگ بوو دووگىيان بوو. لە
باوكمانەوھە مووچەى ھەتو كەوتەن، ھەروھە گۆقارەكانى
ئۆتۆمبىلمان بۆ ماىھەو؛ زۆر خولىاي ئۆتۆمبىل بوو،
ھەموو مانگىك گۆقارى ئۆتۆمبىلى دەسەندە و لە
پۆرنامەكانىش وىنەى ئۆتۆمبىلەكانى دەبىرپىنەوھە و كۆى
دەكرەنەوھە. ئۆتۆمبىلەكەى خەيالى ئەو موستانگىكى
پەش بوو، تابلۆكەى بە دىوارى ناندىنەكەوھە
ھەلواسىبوو. بەردەوام، ھەموو پۆرژىك بە داىكمى
دەگوت پۆرژىك ھەر دى ئۆتۆمبىلىك دەكرىم. داىكم
ھەرگىز تابلۆى موستانگى لە دىوارەكە نەكرەوھە،
ھىشتا بەوئىوھە ھەلواسراوھە. مەن بە خویندەنەوھى ئەو
گۆقارانەى ئۆتۆمبىل كە لە دواى باوكمەوھە بەجى

مابوون، گه وره بووم. خولياى ئوتومبيلم له ويوه چاوگه ده گرييت.

دايكم بو پاكردنه وه ده چوووه مالان، چونكه مووچهى هه تيوانه به شى نه ده كرد. دواى ناوه ندى منيش هه نديك جار له گه ل دايكم ده چووومه مالان بو پاكردنه وه. نه بيله و گولبه هارى خوشكممان له لاي پووره هه سرهت به جى ده هيشت له و كاتانه دا. دواى ئه وهى به باشى فيرى كارى پاكردنه وهى مالان بووم، به دايكمم گوت: "چيتر تو مه چو، من كار ده كه م." ئه وه ساليكه كارى پاكردنه وهى مالان ده كه م.

مالي ئيمه له ماماكه، له گه ره كى خانووه بيتاپوكانه. لي ره هه موو كه سيك يه كترى ده ناسن. لي ره هه موو كه سيك هه ژاره، به لام كه س لي ره به هه ژارى پيناكه نى. ته نها ئه و كاتانهى داده به زينه نيو شار هه ژاريمان به روودا ده دري ته وه، كاتي ك بو پاكردنه وهى مالان ده چم سواري ئوتوبووسى گشتى ده بم. هه ل بهت له لاي په نجه ره وه داده نيشم؛ خووى سه ير كردنى ئوتومبيل و كه سه كانى ناويم هه يه. له و كاتانه دا كه ترافيكه كه سووره يان به هيواشى ده چنه پيشه وه، به ته ماشا كردنى ئوتومبيله كانه وه به سه ر ده به م. بو نمونه ئيستا ئه وهى له پالمان وه ستاوه كاميونى فارگوى مؤديل ٨٦ى مامه هه يد ره. بار بار ده كات، هه ل بهت ئه گه ر ده ستى بكه وي ت. به رده وام له و كو لانهى به سه ر شه قامى گشتيدا ده كر ي ته وه ده وه ست ي ت. خه لكى

چۆرۈۈم، دوو كچى ھەن، لە زانكۆ دەخوئىن. پوورە
بەسىمەى خىزانى كەفتەكار و لە جىدا كەوتوۋە، سى
سال بەر لە ئىستا ئوتۇمبىل لىي دا. ئەو كەسەى لىي
دابوو ھەر وا راي كىرەبوو، واى زانىبوو مردوو.
يەككە لە كچەكانى سالى رابردوو دەستگىر كرا، گوايە
لە خوئىدنگە نارەزايىيان دەربريوە بو رۈوداۋەكەى
ماماك. ترافىكەكە سەوز بوو.

نىشتە جىبوۋەكانى گەرەكى ئىمە ئوتۇمبىلەكانىشيان
دىارن، لە يەك دەچن. ھەموويان ماندوون، ئەمەكدارن،
بۆنى ھەزارىيان لى دى، چەمىونەتەۋە، سەرۈقژيان
شىۋاۋە، مۇدىل كۆنن، سووكانەكە بە دوو دەست
دەگرن؛ سووكان دەرگاي رزق و رۆزىيە. كاتىك دىتتە
سەر شەقامى سەرەكى، ئوتۇمبىلەكان و خەلكەكەى
نىويان جىاوازن. فەرمانبەر ھەن، پىاۋانى كارىش،
ئاژۋوانى ژن، مندالانى پۈشتەش. لە چاۋ ئوتۇمبىلەكانى
گەرەكەكەى ئىمە ئوتۇمبىلەكان نوئىن. بو نمونە سەيرى
ئەو پاساتە خۆلەمىشىيەى ئەم ژن و پىاۋە بكن كە بە
لاماندا تىپەرى... بىشك ھەردووكيان كار دەكەن.
رەنگبى ژنەكە لە بانك كار بكات، پىاۋەكەش وادىارە لە
شۈئىنك بەرپوۋەبەرە. سەرەتا ژنەكەى دەگەيەنئىتە بانك،
دواتر خۆى دەچىتە سەر كار. وادىارە ماۋەيەكى زۆرە
ھاۋسەرگىرىيان كىردوو، وا دىنە بەرچاۋ بە ناچارى لە
نىو يەك ئوتۇمبىلەدان. جار جارە چەند وشەيەك بە
يەكەۋە قسە دەكەن، بەبى ئەۋەى لىك بىروانن.

هاوژينيشان بوو هته ناچارى. ئوتۆمبيله كه يان به قىست
 كرپوه، ههردوو كيان به يه كه وه قىسته كان دهن، به لام
 پياوه كه وا خۆى پيشان دهن وهك ئه وهى ئه و خاوهنى
 ئوتۆمبيله كه بىت؛ ئه مه سوودى به دهسته وه گرتنى
 سووكانه يه كه ئىتر. ترافىكه كه به ربوو، ئىستا شاهين يكى
 سى (فىاتى ۱۳۱، توفاش شاهين)، له پالمانه وه دهروات،
 چاكارىيه كى خراپى بو كراوه. چوار گهنجى له نىودان،
 گهنجانى گه ره كه كهى ئىمه نىن، به لام هىى ئه و
 دهروو به رهن. دياره كه دهچنه سهر كار. له و گهنجانن
 كه كۆتاييه كانى ههفته له گه ره كدا پۆز لى دهن و
 دهخولينه وه. له رپر وه كهى ته نيش تمانه وه، له
 ترافىكه كه دا بى ئىم ده بليويكى ۴۰,۷ وه ستاوه.
 ئوتۆمبيليكى تا بلى جوان. خاوهنى ئه و مالانهى كه بو
 پاكردنه وه يان دهچم له هه مان ئوتۆمبيليان هه ن.
 تابلوكانى شيان هه مانن. بوسته! خو ئه وه موراد به گه
 له نىويدا! به لام ئه و ژنهى له پال دانىشتوو خاتوو
 سىڤكى خىزانى نيه. وادياره هاوړپيه كى كۆمپانيايه تى.
 ئاى خوايه! خو ليوه كانى ماچ كردن! سهوز هه لبوو.
 وادياره به هه له هاته بهرچاوم، يان باشتره كه هه ر
 نه مبنى بىت. خاتوو سىڤكى پزىشكه، له به شى
 فرىا كه وتنه. موراد به گيش كۆمپانياى بيناسازى هه يه.
 چوار ساله هاوسه رگيرىيان كردوو. منداليان نىن، به لام
 زور هوگرى يه كترىن، واته ئاوا بوون پيشتر. ترافىكى
 مهيدانى كزلاى داخراوه. له ئوتۆبووسه كه داده به زم، به

ناچارى به پى دەپۆم. له كزلاى دەبى ديسان سواری
 ئۆتۆبوس بېمەو. مالى سىڭكى خانم له چوكورامبار
 له بينايەكدا له نهۆمى سىازده نىشتهجىن. له ههفتهيهكدا
 دوو رۆژ دەچم بۆ پاكردنهوهى مالهكهيان. سوپاسيان
 دهكەم، ههقهكەم به زيادهوه دهدهنى.
 وادياره له كزلاى خۆپيشاندا ههيه، گازی فرميسكرپيژيان
 باراندوو، بۆنهكهى تا ئيره ديت. چاوهكانم دهزورينهوه،
 تا دى ههناسهم تهنگتر دهبيت. له دهوروبهرم ههموويان
 وهك ئهوهى خنكابن دهكۆكن، به راست و چهپدا رادهكەن.
 تۆبلى منيش راکەم؟ باشتر وايه بچمه نيو كۆلانهكه و به
 كوچهكاندا تىپهرم. له پر شتيك بهر سهرم كهوت. وادياره
 سهرم دووكهت بووه. كهوتمه سهر ئهرز. له لايهكيشهوه
 وهخته بخنيكم. وادياره ههموو شت تا ئيره بوو. باشه
 ئاخىر من بۆچى ئىستا دهمرم؟ كىيه دهكوژيت؟ دهى ئيتىر،
 مهسهلهى ئهوانهى تىريش ههرايه. له بهر ئهوهى
 له پهروو كهوتووم، وابزانم لووتيشم شكاوه. له
 ناوهراستى شهقامهكدا كهوتووم و ههرا لىيان رامام؛
 تا رادهى ئهوهى راست نهبيت ههقيقهته. ئهوخوينهى له
 لووتمهوه دهتكى دههم پر دهكات. ژنانىك كه به قژ رايان
 دهكيشن، ئهوه گهجانهى له ژير زهبرى تىلا ههول دهدهن
 دروشم بلىنهوه، ئهوانهى بهرد دههاويژن، ئهوانهى ههول
 دهدهن به داردهستى پانكارتهكهيان خويان بپاريژن،
 زرينيوشهكان، ئهوه ئاوهى دهپشپيريت، ئاژيرهكان،
 ئاژيرهكان...

ئىستا له نيو ئامبيولانسدام، ماسكى ئوكسىجىنيان
خستووته سهر ده م. ئامبيولانسكه چه ند برينداريكي
تريشى تيدان، به لام هه موويان به پيوهن، تهنه منم
راكشاوم له سهر قهره ويلاه كه. سى ياوه رى تهنروس تيم
له گهلدان، وادياره يه كيكيان پزيشكه. يه كيك له تيمى
فرياكه وتنى نيو پاسه كه كورپكى قرچيلاوييه. ناتوانى
بلى قوزه، زور پروونه مووچه كهى بو خوده رختن و
خوبادان خهرج ده كات. ته خمين ده كه م ئوتومبىلى
نه بيت، به لام هو قه يه ك جىلى هه يه. له لايه كه وه كارى
خوى ده كات، له لايه كيشه وه سهر ژميرمان ده كات بو
ليده ره كان. پروونه سهر به سه نديكايه، پرووى توسن
دياره، به لام چاوه كانى گهرمه نيگان. "باشيت؟" ناوبه ناو
ئاوا پرسيارم لى ده كات. سهرم به ماناي "باشم"
را ده ته كي نم. ئوتومبىلى نييه، به لام هاوسه رگيرى
كردووه؛ رهنگى پياوه كهى ئوتومبىلى هه بيت. هه رچى
پزيشكه ژنه كه يه له چاو دوو كه سى تيمه كه گه نجره.
دوو كه سه كه به رده وام "خانمى دكتور، خانمى دكتور"
دووپات ده كه نه وه، به لام وادياره نه وه له بهر شله ژاويى
خوى له بيرى چووه ته وه پزيشكه. وهك سه لت و
بيئوتومبىل دهنوينى. نهوى سهر به سه نديكاي جوانى
خوپاگر، نه وه سهركارى ئامبيولانسكه يه.
وابزانم گه يشتين. ده رگاي ئامبيولانسكه كرايه وه، به
قهره ويلاه كه وه دايان به زاندم. به ههنگاوى خورته وه
ده چينه نيو فرياكه وتن. نه وه دوو كه سه ي هه ر دوو لاي

قه ره ويټله كه يان گرتووه، تا بليي نارامن. دانيشتووي
 گه ره كي ئيمه نين، به لام هيي ئه و ده و روبه رهن. هر
 ده ليي له وه ته ي له دايك بوون به قه ره ويټله ي
 فرياگوزار ييه وه نه خو ش پو وه و فريا كه وتن پال ده نين.
 هر دو وكيان سه لتن، رهنگه يه كيكيان مو توري هه بيت.
 وادياره كه هه موو پو ژي ك له فريا كه وتن پو وبه پو وي
 واقعي ك ده بنه وه؛ راهاتوون. ئه گه ر بر وان يته ئه داي
 هاوار كردنيان به راست و چه پدا، واده زاني پرؤفيسور
 دكتورن. وادياره سه ركاره كاني ئيره ش ئه مانه ن.
 فريا كه وتن زور قه ره بالغه، پر بووه له وان ه ي هاوار
 ده كهن و ده لاي نه وه. هر دو و "پرؤفيسور كه" به دم
 گو تي "هو پيا" به رزم ده كه نه وه و ده مخنه سه ر
 قه ره ويټله يه كي تر، دواتر قه ره ويټله ي خويان ده بن و
 ده گه پينه وه دوا وه.

ماوه يه ك هر وا له نيو چرپا كه چاوه ريم كرد. ده ستم
 بو پشته سه رم برد، پيده چي ميشكم پزابيت. وه ك
 ئه وه ي ئيستا پارچه يه ك ميشكي خويناو ي ده بينم، له
 ده ستي خوم پواني. پاك بوو. ديسانه وه به چاكي
 ده ستم پيدا هينايه وه؛ ئه ري، سه رم به خوين نه هاتو وه،
 به لام هينده ي له پي ده ستم پر بكات ئاوسابوو.
 تيمي پزيشكي به پو وپوشه وه، له ژنان و پياوان، له
 ده ورم كو بوونه وه. وا به په له پرووزي كاريان ده كرد
 هر تينه گه يشتم كي كامه يه. هه موويان زور گنج
 بوون، گوماني تيدا نيه خويندكاراني سه لت و

بیئوتۆمبیلی بهشی پزیشکی بوون. "مامۆستام، ئەم
 نهخۆشه زهبریك بهر سههری كهوتوو، رهنگبی
 لووتیشی شكایت. "یهکیك له گهنجهكان وای گوت. ئەو
 پزیشكه ژنه‌ی به "مامۆستام" ناوی هینا، به پروپۆشه
 سپییه‌که‌یه‌وه خۆی بو سههرم چه‌مانده‌وه، ده‌موچاومی
 پشکنی، کاتیکیش نیگا‌کانمان یه‌کانگیر بوون، هاوارم
 کرد: "خاتوو سیفگی!" به‌چه‌په‌سانه‌وه لیم راما. "تۆ
 کی‌ی؟ ناتناسم." وای گوت. وادیاره له‌ دۆخی‌کدام
 نه‌ناسریمه‌وه، ده‌نا ده‌یناسیمه‌وه. گوتم: "منم، نازان!"
 هاواری کرد: "ئای خوايه! نازان! ئەوه تۆ چیت به‌سه‌ر
 هاتوو؟!" هه‌ردوو ده‌سته‌کانم کردنه‌وه، وه‌ک ئەوه‌ی
 بلیم "چووزانم". گوتی: "باشه، تیگه‌یشتم. هه‌ر ئیستا
 بیبه‌نه به‌شی تیشک." فیلمیان لی‌گرتم، هینامیانه‌وه.
 سیفگی خانم له‌ کاتی‌کدا به‌ ژوورسه‌رمه‌وه له‌ فیلمه‌کان
 راده‌ما، "ده‌ی، شتیکی وا نییه، شکان، زامداری و
 خوینبه‌ربوونی ناوه‌کی نییه، به‌لام ئەمشه‌و ده‌بی له‌ژیر
 چاودیریدا بمینیته‌وه، به‌یانیش دووباره‌ فیلمی لی
 ده‌گرینه‌وه و سه‌یری ده‌که‌ینه‌وه. ئیستا تیماری ده‌که‌ن
 و ئاوگت وه‌سه‌ر ده‌خه‌ن، که‌می‌ک ئیشت که‌م ده‌بیته‌وه،
 وای گوت. گوتم: "دایکم، ده‌بی دایکم ئاگادار بکه‌مه‌وه."
 گوتی: "خه‌مت نه‌بی، من ئاگاداری ده‌که‌مه‌وه." له‌و
 ساته‌دا پۆلیسه‌کان به‌ بیته‌لی ده‌ستیان‌وه هاتنه‌ ژووری.
 "کامه‌یانن ئەوانه‌ی له‌ خۆپیشاندانه‌که‌وه هینراون؟" ئاوا
 پرسیاریان له‌ کارمه‌ندانی فریاکه‌وتن کرد. هیچکامیان

وه لاميان نه دايه وه. فه رمانده كه يان تووږه بوو. "كئ
 بهرپرسی ئيرهيه؟" هاواری كرد. سيفگی خانم هاته
 پيشه وه و گوتی: "منم." خوئی ناساند. فه رمانده كه يان
 دوو باره ی کرده وه، خاتوو سيفگی گوتی: "ئيمه نازانين."
 ئه مه شی خسته سهر قسه کانی: "کاری ئيمه
 چاره سهر کردنه، کامه يان کييه په يوه نديی به ئيمه وه
 نييه." فه رمانده كه يان نيگايه کی ئاگرینی له سيفگی خانم
 گرت. "ناسنامه ی هه موو نه خو شه کان کو بکه نه وه." ئاوا
 فه رمانی به پوليسه کانی تر دا. سيفگی خانم خوئی
 تيوه ردا و گوتی: "ليره خه ريکن ريگري له کاره کانمان
 ده کهن، تکايه ده توانن ئيستا برؤنه دهره وه، دواي
 ئه وه ی کاری فرياگوزاری ته واو بوو دواتر ئيوه ش
 ده توانن کاره که تان بکه ن." فه رمانده که فه رمانی کرد:
 "ناوی خانمی دکتوريش وه ربگرن." ئه مه ی به هه وايه کی
 هه ره شه کارانه وه گوت. سيفگی خانم هات و له پال
 قه ره وي له که ی من وه ستا. کاتی يه کيک له پوليسه کان
 داوای ناسنامه ی له منيش کرد، گوتی: "ئه وه کاره که ره
 له ماله که ی مندا، کاتيک کاری پا کردنه وه ی ماله که می
 ده کرد له سهر په يژه که وتوو هته خواره وه." پوليسه که وا
 پاما وه ک ئه وه ی ره زامه ند بوو بيت. زؤر گه نج بوو،
 نيگا کانی هه ژارانه ديار بوون، ئوتؤمبيلي نه بوو.
 فه رمانده که يان له دواوه هاواری کرد: "ناسنامه ی ويش
 وه رگرن!" فه رمانده که شيان له هه ژارييه وه پرا هاتبوو،
 به لام به ئوتؤمبيله که ی که ميک هه ژاریي تپه پرا ندبوو؛

رهنگبى فورت مؤندىو، دەستى دوو. خاتوو سىڧىكى
 بارىكى نارازىي پيشان دا. "ئەگەر وەك گوتتان وا بىت،
 ھىچ كىشەيەك نابىت دكتور خانم، خەمتان نەبى."
 فەرماندەكە بە مانادارىيەو ھە وای گوت. سىڧىكى خانم
 روو ھە من وەرسوورا: "مەشلەژى، ناسنامەكەتم بەدەيە،
 من ئىستا پەيوەندى بە مورادەو ھەكەم، ئەو ھاورپىي
 پارىزەرى ھەن، چارەسەرى دەكەن." كە وای گوت حال
 و بارى كاك مورادەم لە نىو بى ئىم دەبلىو ھەكە ھاتەو
 بىر. خۆم لە بىر كورد و بۆ ھالى خاتوو سىڧىكى خەمگىر
 بووم. ناسنامەكانيان كۆ كوردەو، لە قاوشى
 فرىاكەوتنەكەدا دوو پاسەوانيان بەجى ھىشتن و
 رۆيشتن. دواى ئاوكەكە كانوولەى و دەرمانە
 ھىوركەرەو ھەكان كەمىك ئازارىيان كەم كوردەو.
 باندجيان لە لووتم بەست، ھەستم دەكرد دەوروبەرى
 چاوكەم ئاوساون. كالاوھى ئەژنۆشم كاتىك
 بەربوومەتەو ھە رووشاون، زۆر دەبرژىنەو.

دواى چەند سەعاتىك فەرماندە و چەند پىاويكى دى
 گەرانەو، بە منەو ھەشت برىندارىيان دەستگىر كوردن.
 خاتوو سىڧىكى زۆر نارەزايى دەربىرى، بەلام گوئىيان پى
 نەدا. لە نىو دولمووشى پۆلىسدا لە پال پەنجەرەكەدا
 رۆنىشتەم، بەرى كەوتىن. ئەو مندالەى بە تەنىشت
 ئىمەو ھە ئاودىو Q7 دەئاژوت، وا ديار بوو پارەى
 باوكىەتى تەراوبەراى دەكات. دەنگى دابوو گۆرانىيەكە
 و بە دەستى تریپەى لە سووكانەكە ھەلدەستاند. رهنگبى

له زانکۆیه کی تایبه تدا به پاره بخوینئ. سالی داهاتوو
لیی وه بز ده بیئت، داوای میرسئیدیس CLX ده کات،
پئده چئ باوکیشی بۆی بسه نئ. کورپیژگه شایانی بوو،
دواچار خۆ یه کییک نه بوو له کورانی گه ره که که ی ئیمه.
سهوز هه لبوو.

شه وه که م به ته نیا له ژوو رو چکه یه کی ئاسایش به ری
کرد. کابوو سه شه ویک بوو له نیوان له هوشخو چوون و
خه وتندا. بۆ به یانییه که ی گو تیان: "پاریزه ره که ت
هاتوو ه." موراد به گ نارد بووی. هه موو شتیکم به
پاریزه ره که گوت. "باشه." پاریزه ره که وای گوت.
"خه مت نه بی، هه رچی له ده ستمان بی ده یکه یین، هه ول
ده دم له دادگا بتسه نمه وه." پاریزه ره خیزاندار بوو، به
ژیانی سه ردانی گه ره که ی ئیمه ی نه کرد بوو. دیار بوو که
قولقوی S70 ی هه یه. "یانی چی دادگا؟" من گوتم. "خۆ
من هیچ نه کردوو ه بگاته دادگا!" "هه لبه ته لیت تیده گه م،
به لام له روژنامه کانی ئه مرودا ویینه ی تو بلاو
کراوه ته وه." له جانتا چه رمه که یدا روژنامه یه کی ده ره یینا،
له لاپه ره ی یه که مدا، له ژیر مانشیتی "گیره شیوینه کان!"
ویینه یه کی من هه بوو کاتیک له ناوه راستی شه قامه که دا
به روویه کی خوینینه وه دانیشتووم. "ئئ باشه، به لام خۆ
من هیچ نه کردوو ه!" به ترسه وه ئه مه م گوت. پاریزه ره
داوای لی کردم له دادگا "مافی بیده نگبوون/
وه لامنه دانه وه" به کار به یینم و دادوه هه رچی
پرسیاری لی کردم، وه ک خۆی بۆی باس بکه م. به دم

گوتتى ئەگەر پەوانەى زىندانم بىكەن دووبارە يەكتەر دەبىننەو، دەستى گوشىم و پۇشىت. لە دوايەو دەنگم ھەلئنا: "بە داىكم بلىن كە من باشم، تكايە!" بە دەستى ئماژەى "باشە"ى بۇ كردم. ژنە پۇلىسەكە دەستى نايەو بەر قۇلم و دووبارە منى بردەو ژوورۇچكەكەم. ژنە پۇلىسەكە لە گەرەكەكانى دەوروبەرى ئىمە بوو، پىدەچوو داىكى بە پاكدردنەوھى مالان خەرجىى خويندەكەى دابىن كردىت. ھىشتا شووى نەكردبوو، بۇ ئىستا تەنھا خەيالى كرپنى ئوتۇمبىلى دەچنن.

پاش دوو پۇژ ئىمەيان لە ژوورۇچكەكە دەرهىنا و گوتيان: "دەبرىنە دادگا." لەگەل من چوار ژنى دىكەشيان دەستگىر كردبوو. لە ئۇتۇبووسى پۇلىسدا لە پال پەنجەرەكە پۇنىشتم. ئۇتۇبووسەكە پىر بوو، وەرپى كەوتىن. كاتىك لە ئولوسەو بەرەو سىھىە داگەراىن، نىگام كەوتە سەر ئەو ژنەى فۇرد فۇكەسى دەئازۇت. مەندووبى دەرمان بوو. بە رىكىپۇشى، مىنىژۇپ و چاويلكەى خۇرى دەىگوت: "من مروقى گەرەكىكى ترم." ئوتۇمبىلەكە ھىى كۇمپانىا بوو. ژنە شووى نەكردبوو، لە ژىر ماسكى بەختەوهرىيەكەيدا دەتگوت نەھامەتىى خۇى مەلاس داو. دەيزانى بەختەوهرىيەكەشى ھاوشىوھى ئوتۇمبىلەكە ئەمانەتى كۇمپانىايە. سەوز ھەلبوو.

داواكارى گشتى كورتهپرسىيارى كردن، منىش بە كورتى وەلامم دايەو. داواكارى گشتىيە گەنجەكە

هیشتا بوونی هه ژاریی له خوئی نه ته کاندبوو
هاوسه رگیری کردبوو، نیسان ئالمیرای دهستی دووی
هه بوو. نه فره تی له هه ژاری و نه بوونی ده کرد، وا دیار
بوو بیهوئی به ئوتۆمبیله کهی به خیرایی لئی دوور
بکهوئته وه. تهنها یه ک جار سهیری روخساری کردم.
پاریزه ره که شم چند شتیکی گوت له شیوهی "با ئازاد
بکریت". داواکاری گشتی گوتی: "له دهره وه چاوه پری
بکهن." چوار پینج سهعات له پیره وه که دا چاوه پری
داواکاری گشتیمان کرد. دواي ئه وهی هه موویان
گوته یان لی وه رگیرا، به دهم گوتی "ره وانهی زیندانیان
بکهن"، من و ده پازده بیست که سیکیان جیا کرده وه.
له گهل گوتی "زیندانیکردنی چی؟" دهستم به گریان
کرد. پاریزه ره هه ولی دا ئه هونم بکاته وه. دواي که میک
له بهردهم دادوهر بووین. دادوهریش هه مان پرسیاری
ئاراسته کردینه وه، دیسان هه مان وه لامم دانه وه. دادوهر
خیزاندار بوو، هه ژاریی له بیر کردبوو، پیده چوو شکووا
سو په ربی یه کی نویی هه بیته؛ کورسییه کی چه رم، رهش.
له نیو تاریکی سه ره له ئیواره دا به ره و زیندانی سینجان
دهرۆیشتین. ریگیان نه دا له پال په نجه ره ی دۆلمووشی
پۆلیس دانیشم. به دریزایی ریگا په ست بووم، له نیو
دۆلمووش دا جگه له دهنگی بیتهل هیچ دهنگی تر
نه دههات. له دهر وازه ی زیندانه که دا پاسه وانه ژنه کان
داوایان کرد جله کانمان داکه نین و دهستیان به پشکنین
کرد. هه موویان دانیشتوانی کۆلانه کانی دهوروبه ری

ئيمه بوون، دهيانزانی که ناتوانن له هه ژاری ده رچن. له خه یالکردن بو ئوتومبیلیش دوور بوون. هوکاری هه ژاری ئه وان ئيمه نه بووین، به لام له گه له هه وشدا وا رهفتاریان ده کرد ئيمه بین.

شهش مانگه له زیندانم. شهش هاوریین له ژووریکیدا. هه موویان ژنه چالاکه کانی گه ره کی ئيمه ن. دواي دوو مانگی تر ده بریمه وه دادگا. دایکم هه موو هه فته یه ک دیتته سهردانم. دووباره دهستی کردوه ته وه به چوونه سهر کاری پاککردنه وه ی مالان. سیفگی خانمیش سلای هه یه بوم. له سهردانه کانی به راییدا دایکم ده گریا، به لام ئیستا باشتره. هه فته ی رابردوو رۆژی له دایکبوونم بوو. هاورییانم له بسکویت کیکی له دایکبوونیان له شیوه ی ئوتومبیل بو ئاماده کردبووم. زور پیکه نیین.

من کچی باوکی خوم، کچی ئه و پیاوه ی که خه یاله کانی بو موستانگ له ژیر ئوتوبوو سیکی شپوشه قی شاره وانیدا کوتایی پی هات. وه ک ژنیکی کاره کهر هاتمه ئیره. به ژیانم به شداری هیچ ناره زایه تییه کم نه کردوو، به لام لیسه به روویه کی دیکه ی گه ره که که ی له مه ر خومان ئاشنا بووم. رهنگبی زور له زیندان نه مینمه وه، به لام ئه م شهش مانگه ش به شی ئه وه ی کرد خوم بناسم. هه روه ها شتیکی گرنگیش لیسه فیروم: ئه گه ر به پیداغری و بویرانه ریگا بگریته بهر، هه ندیک جار خیراتر له ئوتومبیل ریگا ده بریت. ناڤا من نازوی پاکه ره وه یه، چاوه ریم بکه ئه نقه ره.

وهك تيگه يشتون ئاوا نيه

که مه نده که م کرده مل و به بی ئه وهی هیچ دووداییه کی
لی بکه م، شه پیکم له ته پله که که هه لدا. له کاتی کدا که
ته پله که که له سه ر ئه رز گینگلی دها، چاوه کانم له
بنمیچه که برین و دووباره بیرم کرده وه. ویستم هه موو
ژیانم وهك شریتی فیلمیک بیته وه بهرچاوم، به لام وا
نه بوو. به م شیوه یه نزیکه ی ده خولهک تیپه ری. له هه ر
پارچه یه کی شریته که دا رووی خه ندانی ئه و بوو. ئه و
ژیانه م که له و و له هه مان پارچه شریت پیک هاتبوون،
لیزه کوتایی پی ده هات، ئه گه ر له سه ر ئه رزه که له سه ر
پشت نه که وتبام... مروّف ناتوانی خوی به راکشاوی
هه لبواسی. درک کردن به مه دووباره ویستی ژیانی له
ناخمدا زیندوو کرده وه. هه ستامه وه سه ر پی،
که مه نده که م له ملم کرده وه، به و ئارامییی که
ته و او کردنی هه ولی خوخنکاندنم پیی دابووم، چوومه

ناندینه که. سی هیلکه م شکاندن و قاوه لیتیم خوارد. ریشم
 تاشی، جله کانم کردنه وه بهرم و له مالی دهرچووم.
 له نیو ئەسانسۆره که دا ریکه وتی سه روکی
 خانه نشینکراوی مافیا، مامه قادرم کرد. "به یانیت باش
 مامه قادر." سلاوم لی کرد. گوتی: "به یانیت باش
 موستی، چاکی؟" "باشم مامه، ده یگوزهرینین." وام
 به رسف دایه وه. ویستم بلیم: "ده زانی مامه قادر، له
 راستیدا که میک پیش ئیستا هه ولی خو کوشتتم دا."
 هزم کرد له باوه شم بگریت و دهستی به قژمدا بینی،
 بی ئەوهی دریغی له به زه ییه که ی بکات میهره بانیم
 پیشان بدات. به لام نه مگوت. تهنها وهک که سیک که تازه
 هه ولی خو کوژی دابیت، لی رامام. ویستم خوئی حالی
 بیت. هیچ شتیکی نه گوت، ده هری بووم. دواي ئەوهی له
 ئەسانسۆره که چوو ده ره وه، وه ستا، وه رچه رخوا.
 "کورپه که م، شتیک له چاوانتدا هه یه؟" وای گوت. بو
 ئەوهی نه گریم زوریم له خووم کرد. "نا مامه، چی
 هه بیت." "ئی، ئەدی بوچی له نیو ئەسانسۆر چاویلکه ی
 خورت له چاو کردوون ته رهس؟" وای گوت. خووم وهک
 ئەو که ره بینی که له نیو پهندی "ئهو شووتیه ی له کهر
 ده که ویتته خواره وه"، باسی ده کریت.

بی مه به ست به چهند کۆلانی کدا گه رام. به خووم گوت
 ئەوه تا، ئەمرۆ بو نه رویشتن هۆکاریکی شایسته م هه یه،

° ئەم پهنده به مانای هه ریبوون و سه رسامی دیت. (وه رگیر)

چونکه بیکارم. ئەوێ دوو مانگە ئاوام. که دەلیم بیکار،
ماوهیهک شاگرد بووم له پیزافرۆشییهکدا، واتە رۆژیک
بوو. لەو رۆژەى دەستم بە کار کرد، هەر که
مۆتۆرسکلێتی خزمەتگوزارییان لى دزیم، پێیان گوتم:
"ئێتر تۆ مەیه رهوه سههه کار!" بهر لهو کاتهش خۆم هەر
بیکار بووم. به سوپاسهوه باوكم هه موو مانگیک پارهى
بوو ده ناردم. کاتیک له پیزافرۆشییهکه دهستم به کار
کرد، به باوكمم گوت: "ئێتر پاره مەنێره، پێویستم نییه."
رۆژی دواتر شهرم کرد ته له فۆنى بوو بکههه و پێی بیژم
له کار دهریان کردم. باوكم هیشتا وادهزانى من
پیزاچیم، راستتر بلیم وادهزانى دوکانى پیزافرۆشیم
کردوو ته وه. ههفتهى رابردوو ته له فۆنى کرد. "کورم،
هەر له بیرم دهچى بپرسم، ئەرى پیزا چیهه؟" پرسى.
له کویستانهکانى کارلیئوڤان، لهوئى ته له فۆن به باشى
کار ناکات، له نیو خشه خشه، "که لوپه لى داقمى ددانه"،
ئاوام گوت، ته له فۆنه که داخرا. دواى کهمیک دووباره
ته له فۆنى کردهوه، گوتى: "تاقمى ددان چیهه؟"
ته له فۆنه که داخرايه وه.

برۆ و برۆ و ئاوا به پى تا بهردهم مالى بێرنا هاتم.
بێرنا بهم کاته له مال نابیت. له بانک کار دهکات، یان
ئوهى کار بوو بانکیک دهکات. "فهرموون بهرپز، با
کریدت کارتیک بوو دروست بکههه." وای گوت. گوتم:
"نا." پێداگریشى کرد، بهلام من نه مويست. "تهنها
فۆتوکۆپیهه کی ناسنامه کهتى گه ره که، ئوهى تر خۆمان

چاره سهري دهكهن. "ئه م جاره پئدارگرم نه كرد، گوتم: "باشه. "گوته: "پيروزه. "له پيش ئه و ستاندهي له بهردهم ماركئته كه دانرابوو، دهستبه جي كاره كاني بو ته واو كردم. به نيشانه كه ي بهرمليه وه نووسرابوو "بيرنا". بهم هويه يه ناوي دهزانم. ئه و يش ناوي من دهزانيته، جاريك كاتيڪ فوٽو كو پييه كي لي وهرده گرتم، سهيري ناسنامه كه ي كردم. ئه وه حهوت مانگي به سهردا تئيه ريوه، به لام دنيا م له بيري نه چوو ه ته وه. زور جوان به روومدا پئكه نئي. روي دواتر ديسان چوومه وه بو ديده نئي، تا ماله كه ي به دوايدا چووم، به لام ههستي پئ نه كردم. دواتر بو چند رويك له بهردهم ماركئته كه دا نه ميني. چوومه بانك پرسيم، گوتيان له ما كينه كه ژماره يه كي نوره گرتن راکيشه و چاوه رئ بكه. كه نوره م هات دووباره پرسيمه وه. گوتيان جاريكي تر نه يه يته وه. جاريكي ديش بيرنام نه بينييه وه. هه موو روي سپيده تا ئيواري له بهردهم ماليان چاوه ريم كرد، چيتر ريكه وتيم نه كرده وه. پئكه نينه كه ي له لام جي ماوه.

باوكم واده زانيته من له ئسته نبوول له ئه ندازياري بيناسازي دهخوينم. ئه وه بووه چوار سال، ده بي ئه مسال ته واوي بكه م، به لام به هوي ئه وه ي دواناوه نديم ته واو نه كرد، نه متواني بچمه نيو تا قيردنه وه كاني وهرگرتن له زانكو. سالي رابردوو كاتيڪ باوكم سهربانه خو له كه ي تيك دا و دووباره دروستي ده كرده وه، راي مني پرسى. گوتم: "هيشتا

نه گه یشتووینه ته ئەم باسه. "بیرنا پرسیی: "پیشهت؟"
 گو تبووم: "ئەندازیاری بیناسازی." کریدت کارته که
 هیشتا واه گیرفانمدا. هەر مانگی یه کهم که قهرزه کهم
 نه دا داخرا. دلم نه هات فریی بدهم، خسته زه رفیکی
 نایلونه وه و له جزدانه کهمدا هه لم گرت. مانگی رابردوو
 چهند پولیسیک هاتنه ماله کهم: "ئیه کاک مسته فان؟"
 "فهرموون" وام گوت. که لوپه لی ماله که میان کو کردنه وه
 و بردیانن. له راستیدا ئەگەر بیرنام دوزیبا یه وه، پیم
 ده گوتن بوچی نه مداوه. شه رمه زاری کچهش بووم.
 ئەوهی راستی بیت من ئەو مروقه نیم وهک ئیه بیرم
 لی ده که نه وه، من بهر له بیرنا نیرگزم خوش دهویست.
 واته ویستم خوشم بوئ. کچی کاک غیاسه دین بوو، که
 له ئە پارتمانی بهرانبه رمان ده ژیان. له زانکو دهیخویند،
 هیشتاش هەر له ویی ده خوینی. جاریکیان له کولان
 ریکه وتی یه کتریمان کرد، زور جوان به روومدا
 پیکه نیی. منیش ماوه یه ک چوومه زانکو بو بینینی نیرگز.
 تا نیرگز له وانه کهی ده هاته دهره وه له نیو باخچه که دا
 چاوه نووری ده بووم. له بهر خومه وه گوتم: "پیم بیژه
 نیرگز، من تووم چوناھی خوش بوئ؟"
 بیمه بیمارت، ناوت به مووس له سه ر سینگم هه لکولم؟
 که هیشتا جاریکیش چیه ده ستتم نه گرتوو، ههستم
 دهستی هه موو ئەو پیاوانه بشکینم که ته وقه یان له گه ل
 ده کهیت؟ له دهرگای دهره وهی زانکو که تدا هه لقوو تیم،
 بیزار کهرت بم، قولت راکیشم و بیژم "وه ره پیکرا

بیگوزهرینین؟" ئەو ھاوړپییانەت کە ږیگری دەکەن،
 کەلله م بکیشم به نیوچاویاندا؟ کاتیک دەلیت: "برو له
 کۆلم ببهوه، به لای سهری منی چیت؟" من زیده تر ببه
 به لای سهرت؟ تا نیوهی شهوان له بهردهم ماله که تاندا
 هه لنووتیم؟ له په نجه ره ی هۆشته وه به دزییه وه رامینه
 و ههم ږابچله کئی و ههم دلخوش به، پولیسانم وه دوا
 بخه، با ږاپیچی قهره قولا نم بکه ن، له گه ل ههر زه بریک
 تیمده سره ویین ناوت دهینم، له گه ل ههر ھاواری کیشدا
 زورتر په یوه ستت ده بم. یان هیی منی یان هیی خاک
 نیرگز. ژیان ت لی بکه م به زیندان؟ چیژی ژیان ت نه هیلم؟
 به ده م گریان ه وه که ده لی: "تکایه وازم لی بینه، خوشم
 ناوی، ته نها لیت ده ترسم. نابینیت ژیان ت ویران
 کردووم؟" ئەو ده م له و ږاستییه تاله حالی ببه؟ ئەقینی
 خو م به مووس له سه ر لاق و له وه رم هه لکۆلم؟
 نامه یه ک له دوا ی خو م جی به یلم، به ده م خویندنه وه ی
 چاوانت نو قمی ئەسرین ببن؛ ئەو ده م تی بگه چه نده م
 خوش ویستووی. به چه پکیک گوله کیوی لکه وه بی ره سه ر
 گوړم، با له سه ر کیلی گوړم نووسراوی "ئه وه هاتوو یته
 لای من نیرگز؟" هه بی ت.

پیم بیژه چوناوچون نیرگز؟

ئەگه ر پیت خوش بی هه موو ږوژی پیکه وه له زانکو
 دینه ده ری، به ده م باوه شگرتنه وه پیاسه ده که یین، مینا
 قومریه کان. با هه موان به غیلییان به ئیمه بی ت، با
 هه موو ئەقینداران به م هویه وه شه ر بکه ن و لیک جیا

بېنەوہ. من تو بہ "ئەقینم" بانگ دەکەم و تۆش بە
 "تاقانەکەم". دروست وەک خودی سیویک بین. دواتر بە
 یەکەوہ لە مالیک بژیین، بە دەم خەوتنەوہ کوتایی بە
 ئازاری لیجیایی بەینین. با دیوارەکانمان بەو شیعرانە
 پرازینەوہ کہ بو تۆم نووسیون. وەک حیکایەتی
 پەریبەکە ھەموو ساتەکانمان تیپەرن. لە روانین لە یەک
 بیزار نەبین، با خۆشترین بۆنی دنیا بۆنی پیستت بیت.
 با بە جۆریک بژیین وەک ئەوہی ژمارە ی دانیشتوانی
 ولات دوو کەس بن. دواتر رۆژیک لەھیکرا بزانی
 ژمارە ی دانیشتوانەکە سی کەسە؛ گواہە دیاری بو
 جەیدا کچیک دەنیرم. یەکەم جار کہ دەبیستی قەت برۆا
 مەکە، بیژە ناشی، بلی شتی وا ناکات. دواتر ھەرچۆنیک
 بیت برۆا دەکەیت کہ درۆ نییە. با دنیات سەراوژوور
 بیت، چەند ھەفتە یەک خۆت لە کونجی مالى بنی.
 متمانەت بە مروّف و مروّفایەتی نەمینی. بەرگە ی بینینی
 پوخسارم مەگرە. کاتیک من لەسەر پردەکەوہ بە
 ئاراستە ی ئاوہ ساردەکە ی بۆسفۆر شۆر دەبمەوہ، تو
 ئەو نامە یە ی لە دوا ی خۆم جیم ھیشتووہ بخوینەوہ.
 بە دەم خویندەوہ یەوہ نوومی فرمیسکەکانی خۆت بە.
 وئ دەمی بزانی کہ جەیدا خوشکم بووہ، ئەو دەم تیبگە
 تۆم چەندە خوش ویستووہ. بە دەسکیک گولەکیویکەوہ
 بیژە سەر گۆرم، با لەسەر گۆرم "ئەوہ تۆیت ھاتووی
 نیرگز؟" نووسرابیت.

ھا نیرگز؟ دەتەوی چۆنم خوش بوئی؟

با لەسەر بنەمای پیرۆزیی ھەول و ئارەقەى نیوچاوان،
زیدەتر بیټ خۆشەوێستیمان. کاتیکی لە کاریکەوہ بۆ
کاریکی تر رادەکەین، با بۆنى ئارەقەمان تیکەل بیټ. تا
شەرمان زیدەتر دەبن با زۆرتر ھۆگری یەکدى ببین.
کاتیکی دەست لە نیو دەست رینگای شکۆمەندیی خەبات
دەگرینە بەر، ھەموو رۆژ لە نوێ پەنھانى یەکدى
وہدۆزین. با لە لێپێچینەوہى ئەشکەنجەدەر بگوزەرین،
ئەقینى ئیمە بیټتە پۆلاى رەقاوکراو، با لەو دنیای بۆ
چەوساوەکان دروست دەکریټ، ئیمەش ئەرکیکمان
ھەبیټ. خۆشەوێستی بە ھەولدان و ئازادبیش بە
بەرخودانەوہ بەدى بینین. با بویری و فیداکاری بیټتە
تاقە یاسای ژیانە نایاساییەکەمان. دواتر رۆژیکی لەژیر
ئەشکەنجەدا با زمانت بکریټتەوہ و ئەدرەسى ئەو مالەى
خۆم تیدا ھەشار داوہ، بەدە. بەیانییەک کە ھیشتا خۆر
شەوقى خۆى لە ئەستیرەى بان ھەنیەم نەداوہ، با
ھەلبکوتنە سەرم و بە نیوچاوانمدا بکیشن، با ئەو نامەى
بدۆزنەوہ بۆ تۆم جى ھیشتووہ. کە دەخوینیتەوہ لە
ئەشکی خۆتدا نوقوم بە. ئەودەم تیبگە چەندەم خۆش
وێستووى. بە قەفیک گولەکیویلکەوہ بیټرە سەر گۆرم، با
لەسەر کیلى گۆرم نووسرابیټ "ئەوہ دیسان تۆیت؟"

من خۆشم دەویى، تۆ جۆرەکەى بیټرە نیرگزا!
با رۆژیکی پەیوہندییە بیټرەکەمان ئاشنای جگەرەى
پێچراوہ بیټ، دەبا "بە بایکە و گوئی مەدى" بیټتە
فەلسەفەى ژیانمان. لە کاتیکی دەلین با شیوازیکى

بۆھیمیمان ھەبیت، با گوو بە ژیانمان وەر بیت. بۆ
 کۆکردنەوہ پارە بۆ کرینی پەریوانە، بە یەکەوہ دەبینە
 مە یگیری مە یخانەکان. بە یەکەوہ دەبینە مە یگیری
 مە یخانەکان. ھەموو رۆژیک ناپەزایی بە رانبەر بیدادی و
 نایە کسانێ دەردەبرین، تەنھا بۆ ئەوہی ببیتە ھۆکاری
 خواردنەوہ مان. ھەموو رۆژیکمان بە شکاندنی
 تابو یەکەوہ تیپەرئ. لە گەل تیکشکاندنیشی با بگەینە
 تامی ئەقینی بیچارە. نە لپیچینەوہی رۆژانی رابردوو
 ھەلگرین، نە بۆ داھاتووش خەیاڵ بچنین. ئەو ساتە ی
 تیدا دەژین بە بی ئەوہی لە ھەنبەر بە ھای دۆلار پیوانی
 بکەین، چیژی لی ببینین. نەک لە بەر ئەوہی لە ئالاچاتی
 کولتیرە بە قیمە یەک بە پەنجا لیرە دەفرۆشرئ، بە لکو
 لە بەر ئەوہی بەو بە ھایە وەر دەگیرئ با جنیوان بدەین.
 با لە ھەنبەر ئۆلۆمپیۆس سەراسیما نە بین نیرگز. دواتر
 رۆژیک کە لە ماییدا بە تەنیام، وەر ز بجم. دواتر بلیم
 دەژیان ریم و بچم بخۆمەوہ. دوا ی خواردنەوہ ی
 چواردە یەمین کۆنەبیرە، لە باردا گۆبەند ساز بکەم.
 ماخۆیانی بارە کە چەقۆئەنگازم بکەن، لە گیرفانمدا
 نامە یەک دەرهینن، کە دە یخوینیتەوہ... دە ی ئەم بە شە ی
 دەزانیت. لە سەر کیلی گۆرە کەم "دەنا ئیتر نیرگز"
 نووسرابیت.

لە دەمیکدا من ئاواھی دانیشتبوووم و خەیاڵم دەچنین، نیرگز
 لەولاوہ دەرکەوت. کاتیکی رووہو من دەھات، ھەستم کرد
 ئەژنۆکانم دەلەرزن. ھەر باش بوو دانیشتبوووم و نەکەوتم.

کاتیک به لامدا تیپه پیری سهیری من نا، به لکو بو لای منی
روانی. به دانیا ییه وه بو بینینی من ئاوری دایه وه، به لام
نه بینیم. پیکه نینه که ی لای من مایه وه.

من که سیکی ئاوا نیم، وهک بیرم لی ده که نه وه به هیچ
شیوه یه ک نیم. هه رچی به سه رم هات له خوشویست
سه مراوه بوو.

له کولانه تهنه که به ره کانی قه یسه ری دا، که بو نی به هارات
و بو نی قوماش تیکه ل بوو بوون، له نا کاویکدا ئه وم بینی.
که ههستی به بوونی من کرد سر بوو، منیش هه روا.
ماوه یه ک هه ر به چاوانمان قسه مان کرد. ده تگوت
هه راوزه نای کولانه که له پر کپ بوو. ویده چوو هه موویان
له پر له نیو چووبن، ته نی من و تو ماینه وه. هیچ
نه گورابوو، وهک چهند سالیک پیش ئیستا هه ر وا
سیحراوی بوو. سه ره تا هه ردوو کمان رارا بووین. ده کرا
خومان له یه ک له بای گیلی بدهین و برۆین، وامان
بکر دایه وهک ئه وه ی هه ر یه کتر مان نه دیوه و ئه و
برینانه مان نه کولاندبانه وه. به لکه ته نها هه ستردن به
ته زوو یه ک و چیترا نا. تا کو تایی کولانه که ته زوو هه که که م
ده بووه وه، له دوا ی دوور که وتنه وهش هه ره زوری
ده بووه بزه یه کی به سو ی. به لام وامان نه کرد، به
ئاراسته ی یه کتر چووین. له به رده م فرۆشگه ی فرۆشتنی
دۆشاوی بیبه ری تیژدا روو له یه کدی وه ستاین. بو نی
دۆشاوه که لووت، کونه لووته کانی ده برژاندنه وه. هه ستم
کرد له بهر تیژییه که چاوه کانم ئاوتیزاو بوون. له ترسی

ئەو ھەلە تىگەيش تن دروست بىيت، بەرم بە
فرمىسكە كانم گرت. فرمىسكە كانى وئى دابارين، رەنگى
بە ھۆى دۆشاو ھەكە بوو بىيت. شىنايى چاۋە كانى نوقمى
فرمىسك بوون و رەنگى ھەنگويناياں ۋەرگرت.

تۆبلىيى بوچى تىژى فرمىسك لە چاوانمان دىنى؟ ھەلبەت
پوونكر دنە ۋە ھەكە زانستى بو ھەيە. خۆزگە ئەو دەم
بمزانىايە. بە لايەنى كەمە ۋە لە ۋە ۋە دەستەم بە قسان
دەكرد. لە حالىكدا بووم نەمدەزانى چى بلىم، ۋەك ئەو
بوو ھەرچى پەيقە لە يادگام سىرايىتنە ۋە. لە نىو دەنگ و
ھەراي قەيسەرى دا تەنھا سىلاو كىردن: "سىلاو." ھۆسەيەك
بوو ھەر دەنگىش نەبىست. تەنھا بە لىۋە كانىدا زانىم.
منىش گوتم: "سىلاو." "چەند تىژە." گوتم. ئەو ىش بە دەم
سەير كىردنى دۆشاۋە كانە ۋە گوتى: "بەلى، زۆر تىژە."

بنمىچى قەيسەرىيەكە بە گولىنگە داپۆشرا بوو. لە نىو
سووف و گلۆلە كاندا گورزە تىشكىك رىگاي خۆى
دۆزىبوو ۋە، ئەو رىگايەي بە مىليونان سال دەبىرى،
لەسەر قژە قاۋەبىيەكەي وئى كۆتايى پى دەھىنا. كى
دەيزانى ئەو گوزرە پووناكىيە دواي ئەو ھەي لە خۆر
دەبىتە ۋە و رىگاي دنيا دەگرىتە بەر، ھەموو ژيانم
سەراۋژىر ناكات؟ دەتگوت دوو سال بەر لە ئىستا جيا
نەبوو ىنەتە ۋە. ۋەك ئەو ۋە بوو بە يەكە ۋە ھاتىبىنە
بازار كىردن، ۋەك ئەو ھەي خۆر لە توپى قژى بىكەمە ۋە،
دەستم ھەر لە خۆيە ۋە بو قژى برد. گوتى: "وامەكە."
بەلام دەنگىم نەبىست. ھەموو تىشكى سەر قژىم خستە

چنگمەوہ. دەستیک مەچەکی توند گرتم. ھەردوو کمان بە
یەكەوہ بۆ خاوەن دەستەكە وەرچەر خانین.
خۆشەویستەكەم ھاواری كرد: "نەكەى!" ھەموو
قەیسەرییەكە خۆی رادەستی ھاواریكى بەژان كرد.
لیوہ كانیم نەبینین، بەلام دەنگى پەردەى گوئیە كانی
درى. خۆشەویستەكەم خۆی دادایەوہ سەر جەستە
خویناوییەكەم. دواتریش دەنگىكى تر. قژى كەوتە سەر
روخسارم، قاوہییەكەى خوینین بوو. لە چاوہ كانیوہ
دلۆپىك ھەنگوین تكایە سەر لیوانم. بۆنى بەھارات و
بۆنى خوین تىكەل بوون، خرۆشى قەیسەرییەكە
وەرچەر خایە سەر فیغان و ھاوار. وامەزانن ئاوا
دەيگىر مەوہ، منیش ھەر لەوئى گیانم بەخشى.
خۆشەویستەكەم لى دا رۆیشت، گيانى منى لەگەل نیگا
خەمگىرەكانى خۆى برد. ئىستا گۆرم چاوہ
خوینینە كانیەتى، ھەرچى گۆرى سەمرايە لە گوند لە ژیر
درەختىكدايە. پىكەنىنەكەى لای من جى ما.

ھەرچى بەسەرمان ھات خۆشەویستى بەسەرى ھىتاين.
ئىستا بە سەرەگوللەيەك كە لە سەرمدايە، مەحكوومى
ژيانم. خەلاتى براكەى سەمرايە؛ ھەندىك جار ھۆشم
دیتەوہ و دەروات، ھەندىك جاریش ھۆشم دەروات و
قەت نایەتەوہ. ھەر بزەيەكى جوان دەمباتەوہ لای
سەمرا. ئىتر كاتم نىيە لىپىچىنەوہ بۆ ئەو ژيانانە. بكەم
بوونە قوربانى خەندەيەك. ئاوا سەير مەكەن، ھىچ
شتىك وەك تىيگەيشتوون ئاوا نىيە.

سلاؤ له چاوه ره شه كان

كاتيک زهنگ ليی دا، سهعات ۶:۰۰ بی به یانی بوو. حوسین زهنگه کهی داخست و له سهه جیخه وی قاتی سه ره وه هاته خواره وی. که هاته خواره وه جه مالیشی به نقوچکه له خه و راپه راند، که له قاتی ژیره وهی جیخه وه که نوستبوو. له گهل جه مال هاوری مندالی بوون، خه لکی هه مان گوند بوون. تا پۆلی سیی سه ره تاییش به یه که وه خویندبوویان، دواتر حوسین وازی له خویندن هینابوو. هه رچی جه مال ه تا پۆلی چواری خویندبوو، هه ر ئه مهش هوکار بوو تا جه مال ئه و به نه خوینده وار بزانییت و جار جار ه مامه لهی جاهیلیکی له گه لدا بکات.

هه ر که له رازگه کهی هاته خواره وه و هینده که پییه کانی گه یشتنه سهه ر ئه رزه که و نه گه یشتن، ئه وهی

به بیر هینایه وه که ئەمڕۆ زۆر جیاوازتره له پۆژانی دیکه. ئەوه تا ئیستا گه‌یشتبوونه کۆتایی ئەو پۆژه‌ی که هه‌ر ته‌واو نه‌ده‌بوو و وا ده‌هاته به‌رچاو ئەو دوازه سه‌عاته‌ی کارکردن و شه‌وی بیخه‌وی، تا ته‌مه‌ن ته‌واو ده‌بی‌ت ئەو ماوه‌یه ته‌واو نابیت. پازده مانگه له‌م بینایه کاریان ده‌کرد. به هیوای دۆزینه‌وه‌ی کار گونده‌که‌یان جی هیشته‌بوو و ئەوه ئیستاش بووه سال و نیوێک. سی مانگی سه‌ره‌تا له ئیسته‌نبوول به‌یه‌که‌وه کاریان ده‌کرد، دواتر به‌خت یاوه‌ریان بوو، له‌م بیناسازییه کاریان دۆزییه‌وه. به هۆی ئەوه‌ی ته‌مه‌نیان شازده سالان بوو، سه‌ره‌تا سه‌ره‌ش‌تیارێ بیناسازییه‌که که‌میک دوودل بوو، دوا‌جار به‌بی بیمه و به‌کرێیه‌کی که‌مه‌وه کاری پێ دان. له‌و بیناسازییه‌دا به‌کۆی گشتی هه‌شت مندال هه‌بوون. هه‌ر خۆی له‌کۆی شه‌ست کریکار ته‌نها بیستوشه‌شیان بیمه‌یان بۆ کرابوو. ئەوانی دی به‌کاری ره‌ش و به‌بی بیمه‌ قبوول کرابوون کار بکه‌ن. هه‌ر خۆی ئەوه‌ی مندال بیت سه‌خت بوو، ئەدی کریکاریکی مندال و قاچاخیش بیت، سه‌ختتر بوو. به‌لام هیچکام له‌مانه‌ بۆ حوسین هینده‌ی سه‌ره‌تی به‌فرین، که له‌ گوند جی هیشته‌بوو، سه‌خت نه‌بوو.

له‌ خه‌وگه‌ بۆن ئاره‌قاواییه‌که‌ی ده‌رچوو و له‌ خواردنگه‌که‌دا به‌ خیرایی شو‌ربا‌که‌ی خوارد و دواتر وه‌ک چۆن ئەوه‌ پینج مانگه له‌باتی ئەوه‌ی بجیته‌ سه‌ر کاره‌که‌ی، چوووه‌ ریزه‌وه‌ بۆ ئەوه‌ی ئەو کریکی

مانگانەییە کۆی کردبوونەوه، لە حیسابدارى وەربرگرت. ریزیکی دريژ، ماندوو، بیھىوا و پەريشان. بەو پارەییە دەستیان دەکەویت دووبارە دەگەرینەوه ئیستەنبوول و بە دواى کارىکی تردا دەگەرین. خۆشەویستییەکەى حوسین بۆ بەفرین، ئەویش ھەر قاچاخ بوو. منداڵ بوو، متمانەپینەکراو بوو. دواى ئەوہى لە گوند رۆیشتبوو دوو جارن نامەى نھینى بۆ بەفرین نووسیبوون. ئەوى راستى بىت لەبەر ئەوہى نامەکانى راستەوخۆ بۆ بەفرین نەنووسیبوون، بۆ زولەىخای خوشکى ناردبوون. "زولەىخا کچىکی ژیرە، ھەرچۆنیک بوو ھەوال دەگەییەنیتە بەفرین... " ئاوا بیری کردبوو ھوہ. ئەگەرچى لە ھىچ رستەییەکی نامەکەدا ناوى بەفرین نەھاتبوو، وەلى ھەرچۆنیک بى زولەىخا دۆخەکەى پى رادەگەییەنیت و ھەسرەتى کاکى بە بەفرین دەگەییەنیت. بەلام لە نامەکەدا وشەى "ھەسرەت" یش نەھاتبوو. بۆ ئەوہى ھىچ کەسىک گومان نەکا، ھەموو نامەکانى بە راز و رەمزەوہ دەنووسین. تەنھا ئەوہى لە کۆتایى ھەموو نامەییەکەدا متمانەى بەو رستەییە ھەبوو کە دەینووسى: "سلاو بۆ چاوہ رەشەکان... " ئەگەرچى ھەموو گوندەکە چاورەش بوون، بەلام رەشىی چاوى ھىچکامیان نەدەگەیشتە رەشىی چاوانى بەفرین. نامەکانى بە جەمال دەنووسین، ھەرچۆنیک بوو جەمال پیاویکی خويندەوار بوو. دواى

ئەوھى ھەردوو نامەكە وەلامیان نەھاتەوھ، داخى لەوھ دەخوارد كە داخۆ خوینراونەتەوھ یان نا.
كاتىك قەرەپەستە و جەنجالى لە ریزی پيشەوھى نۆرەكەدا دروست بوو، ھەموویان خەيالى خراپیان کرد و لەگەل جەمال نیگامان یەکانگیر بوون. ھۆکاری ئەو قەرەپەستە بە چرپە دەھاتە بەرگوى و لە ریزی پيشەوھى نۆرەكەدا گەیشتە گوى. حیسابدارەكە لەوى نەبوو! ھەموویان لەبارەى ئەوھى چى دەبیئت، فیکرە و راي خوى ھەبوو. ئەوانەى پازدە مانگ دەبوو بى ئەوھى نقەیان لیوھ بى وەك كۆیلە کاریان کردبوو، لەپر كەوتنە سەر بزاقى نارەزاییدەربەرىن، بە توورەبیەوھ مقومقویان دەکرد. ئەم چاوەروانییە لە مانگان دريژتر بوو. دواتر بیدەنگیەكى خەمگین دای گرتنەوھ.

جەمال لە بیری کردبوو ناونیشانی خوى لەسەر نامەكان بنووسیت. لەوھش خراپتر جەمال ئەوھشى بىر نەبوو ناونیشانی گوند بە دروستى لەسەر زەرفەكە بنووسیت. نەھاتنەوھى وەلامى نامەكان کاریگەرییان لە خوى حوسین کرد. ویرای ئەوھى ھەموو رۆژیک دوازدە سەعات وەك كۆیلە كاری دەکرد، ئەمجاش شەوانە خوى لى نەدەكەوت. لە بنمیچی سەرروى چرپاكەیدا بە قەلەمجاف ناوى بەفرینى نووسیبوو. لە تاریكەشەویشدا دەیتوانى نووسینەكەى ببینیئت. لەسەر كارەكەیدا كاتىك مالنجكاریى دەکرد، بەردەوام ناوى بەفرینى دەنووسییهوھ و دووبارە مالهى دەکردەوھ.

جهمال بهم حال و باره‌ی حوسین دهه‌ری ده‌بوو،
هه‌ولی دا ئه‌هوه‌نی بکاته‌وه، دلنه‌وایی بکات. ده‌م و
نا‌ده‌م کفری ده‌کردن، هه‌تا جاریک شه‌پیکیشی له
حوسین هه‌لدا. وه‌لی حوسین هه‌ر گویشی پی نه‌دا و
هه‌ر وا له خه‌یالی خویدا بوو.

ئه‌و قسانه‌ی ده‌هاتنه‌وه بیر کاتیک له گوند بوو، له
ژوانی به دزیدا له‌گه‌ل به‌فرین ده‌یکردن. ئه‌ویش تا پۆلی
پینجه‌می سه‌ره‌تایی خویندبووی، دواتر به‌وه‌ی که
"گوايه" خویندن کاری کچان نییه، له خویندنگه‌ ده‌ریان
هینا. هه‌رچونی‌ک بوو واده‌ی شووکردنی نزیک
ده‌بووه‌وه. له گوندیکی بچووی موش‌دا سه‌خت بوو
مندا‌ل بیت، ئه‌گه‌ر کچه‌ مندا‌لیک بوایه‌یت سه‌ختتر بوو،
ئه‌دی ئه‌وه‌ی بووکیکی بچووک بیت هه‌ر زۆر سه‌خت
بوو. به‌فرین گولیکی یاخی بوو، ملکه‌چی هیچ
سه‌ختیه‌ک نه‌ده‌بوو، هه‌رگیز ریگای نه‌ده‌دا به‌ شووی
بدن و ئه‌و ناوه‌ی ده‌شیواند. ئه‌ویش به‌ دزیه‌وه
سه‌وداسه‌ری حوسین بوو‌بوو، به‌لام وی چاوی له
زیاتر بوو. زۆر زیاتر. له‌م باره‌یه‌وه که‌میک له‌گه‌ل
حوسین ده‌مودووی کردبوو. باسی له‌ رویشتن کردبوو.
له‌ خۆرا نه‌بوو که ئه‌قینه‌که‌ی هینده‌ سووتینه‌ر، هینده
بیقه‌گه‌ر و له‌ هه‌مان کاتدا هینده‌ نائومیدانه‌ بوو. حوسین
ئه‌و نه‌ینییه‌ی بو جه‌مالیش باس نه‌کردبوو.
کاتیک سه‌رکاره‌که له‌ ئوفیسه‌که‌ی هاته‌ ده‌ره‌وه و
به‌ره‌ورپووی ئه‌وانه‌وه چوو، ریزه‌که خروشان‌ی تیکه‌وت.

گوئیان هه لځست. پیاوه که به بی ئه وهی دهنگی بهرز
 بکاته وه، "ئه و کرښه تان که له ژووره وه کو کراوته وه،
 له ناوه ندی سه ره کی له ئیسته نبوول وه ری بگرن..."
 کاتیک وای گوت، سه ره تا بیده نگییه ک هاته ئاراهه،
 دواتر غه لبه غه لب دهستی پی کرد. کاتیک سه روه ستا
 پشتی لی هه لکردن و له وه دا بوو بروا، وه ستا.
 "خز مه تگوزاری ده خوله کی تر وه ری ده که وئ."
 کیش هیه کتان هیه؟" که وای گوت غه لبه نه ما.
 کریکاره کان ملیان که چ کرد و په رته یان له ریزه که کرد
 و به هه نگاوی گرانه وه، هه رکه س چوو له لای ئه و
 مینیبووسه ی که به ره و شاره که ی وی ده چوو. ناخی
 حوسین یش نا ئارامی و که سه ری کی توند دای گرت.
 له م دنیا یه دا که سیک هه بیته هینده ی حوسین به که سه ر
 و دلبر ژاوییه وه بیر له به فرین بکاته وه، دایکی به فرین
 بوو. دوو هه فته دوا ی ئه وه ی حوسین گوندی به جی
 هیشت، به فرین ون بوو بوو. "برژانگه کانت دانه وهرن
 کچه که م..." دایکی وای گوت بوو، دوا ی ئه وه ی رویشتبوو.
 له وئ روژ یوه هه موو به یانییه ک چاوه کانی له ئاسمان
 ده بریت، نزا بو کچه نازهنینه که ی، بو به فرین ده کات.
 کاتیک مینیبووسه که به هیواشی له نیو قوره که دا ریگی
 گرته بهر، حوسین سه ری وه رچه رخاند و له په نجه ره ی
 دواوه دوا یین جار ئاوری بو ئه و بیناییه ی ته و او یان
 کرد بوو، دایه وه. ریک له سه رووی ده رگا که وه
 تابلویه کی گه وره هه لواسر ابوو: "زیندانی پیتی ف،

ته ناهیی بهرز"، نووسرابوو. جهمالیش لئی پروانی،
سهیری ههمان شوینی کرد. ساتیک نیگیان یه کانگیر
بوون. دواتر ههر دووکیان وهک ئه وهی به سهر
تاوانیکه وه گیرابن، نیگیان یه کلا کرد و دهکری بلیم به
شهرمه وه سهریان وهرچه رخانه وه. مینیبووسه
قورپاوی و کونه که له سهر ریگا قورینه که وه، کاتیک
چوو سهر ئه و لارییهی به شه قامه سه ره کییه که وه
به سترابوو وه، کریکاره بیمه کراو، قاچاخ، پیر و
منداله کانی له باوهش گرتبوو و له رابردوو یه کی
خه مگینه وه پرووه و داهاتوو یه کی نادیار ئاژوترا. حوسین
له ناخی خویدا سلاوی له چاوه ره شه کان ده کرد.
جهمالیش له ناخی خویدا جنیوی به حوسین و تابلوکه
دهدا.

نامەيەك بۇ كۆمىسيۇنى خويندەنەوہى نامەكانى زيندان

كۆمىسيۇنى خۆشەويست!
ئەم رىستانەتان لە ژوورۆچكەيەكى پىتى ف بۇ
دەنوسم. ئەگەر دەپرسن "بۆچى؟"، چونكە زيندانىين
بۆيە! ئەگەر بلىن: "باشە ئەمە دەزانين، بەلام بۆچى بۇ
ئىمە دەنوسى براكەم، چاومان دەرہات ھىندەى
نامەكانت بخوينينەوہ!" بەلى، دروست لەم بارەيەوہ
دەنوسم. ئاخر بۇ خاترى خوا برادەرىنە، ئەوہ چ
پىشەيەكە بۇخۆتان ھەلتان بژاردووہ؟! خويندەنەوہى
نامەكانى مىللەت چ كاريكە ئاخر؟ كى چووزانى، رەنگە
بۇ ئەم كارە پارەشتان پى بدەن (پارەيان پى دەدەن،
مانگانە دووسەد و شەست لىرە، لىي خەرج بکە و بکە،
تەواو نايىت!) بەلام قسە لەسەر ئەمە نييە. قسەمان

لهسهه چیه، به دروستی نازانم (ئومیدهوارم به
بیانوی ئهوهی دوایین رستهکان له چیرۆکهکانی
ئالگور (دزرا) وهرگیراون^٦، نهیسرنهوه).

ئهگهر به تهواوی سهه رنجم پههت کردین، دیمه سهه
باسههکه. ئهوانهی له دههوههه (راسهتتر بلیم ئهوه
هاورپیهانهی وادهزانن له دههوههه)، داواوی دوایین دانه
چیرۆکیان لی کردووم. منیش گوتم له وهتهی من
دهستهگیر کراوم، کومیسسیونی خویندنهوهی نامهکان
پهستن، بویه گوتم با نامه و نووسراوی درپژ
نه نووسم. به هوی منهوه به ئارهقه رپژیهوه "وهه
کویه" کار دههکن. جگه لهمه خو من ئه دیب و شتی وا
نیم دهلیم. ئه گهرچی کاتیک مروف له مالیکدا بیت دایک
هونه رمههه و باوک ئه دیب بیت، بخوازی یان نا شتیکی
بو جی ده مینیت.

بهه شیوهیه: که منداڵ بووم هه موو به یانیان به دهنگی
ئهوه پیهانویهی دایکم دههژهنهه، وهئاگا دههاتهوهه.
ماله که مان دوو ژوور بوو، خوشک و براکانم

^٦ له دهقه تورکییه که دا یارییه کی جوانی زمانهوانی به وشهه
"çalıntı" کراوه؛ وشهکه به مانای دزراو دیت، به لام نووسهه پیتی
یه که می وشهکهه خستهوهه ته نیو که وانه یه که: "çalıntı" (ç). ئهوه
پیتانهه ده که و نه دههوههه که وانه که، به بی پیتی "چ" مانایان
دهگورپی و به مانای "وههگیراو" دین. له تورکیدا ههردوو وشهه
"çalıntı" و "alıntı" له یه که نزیکن، به لام له کاتی وههگیرانی بو
کوردی ئهه یاریه زمانیهه ون ده بیت. (وههگیر)

هه موومان له ژووریکدا دهخه وتین. پیاوکه ی دایکیشم
 له هه مان ژووردا بوو. دایه گیانم هه موو به یانییه ک بی
 ئه وه ی بیزار بییت، ده چوو ه سهر پیاوکه و ده یژهند.
 برواتان بییت هیشتا ئه و ده نگه م له گویدا ده زرینگیته وه.
 دواتر کاتیک که میکی تر گه وره بووین، دایکم گوتی:
 "کور ه پیاووی چی! گیلی، ئه وه ما کینه ی دروومانه، بو
 ئه وه ی که میک ده ستهاتم هه بییت دروومان ده که م." به لام
 قهیدی نییه، دوا جار ئیمه به نیه تی پیاو گویمان
 هه لده خست. وانیه؟ کومیسوونی خوشه ویست، خوا
 له وانه ی ئیوهش خوش بییت، ئه گه ر بتانه وی منداله کانتان
 بینه خودان گوچکه یه کی باشی موزیکی، ئه وا به
 گو یگرتن له گو رانی نا، به گو یگرتن له ریتم
 په روه رده یان بکه ن. بروانن بو ئه وه ی ئاریف ساغ بیته
 یه کیک له ئوستاده کان، کاریگه ری ئاسنگه ری
 گونده کانی به سه ره وه بوو.

باوکی منیش به رده وام قسه کانی وه ک شیعر وا بوون.
 چهند جوان ئاوا قسه ی ده کرد. پاش ئه وه ی که میک
 گه وره بووین تیگه یشتین ئه مانه شیعر نین، به لکو
 جنیون. باو کم پیاوکی جنیوده ر و گه پچار بوو،
 ئیستاش هه ر وایه. به لام ئه ها هه ندیک مروف هه ن جنیو
 له ده میان ده وه شیته وه، ناجور دیار نابییت. باو کیشم
 ئاوا یه. جاریکیان کاتیک قسه ی له گه ل ها ورپییه کی
 فه رمانگه که ی ده کرد، جنیوی نه دان، کابرا له دلای گرت.
 "خیره کاکه تاهیر، هه له یه کمان کردوه؟" ئاوا ی گوت.

باوکیشم، "چ هه له یه ک ده که یه کور، بيشه ره ف!"
 به رسقی دایه وه و هاوړیکه ی ئاسووده بوو. دواچار تا
 گه یشته خویندنگه ی سه ره تایی، بنه مای کولتووری
 منیش به م ئاوايه شیوه ی گرت.
 خویندنی سه ره تاییم له دیار به کر، له خویندنگه
 نوییه که ی سه ره تایی خویند. خویندکاریکی سه عیکه ر،
 سه رکه وتوو، بگره هه ر زور سه رکه وتوو بووم. به لام
 یه که م نه بووم، چونکه یه که مه که باهر بوو. باهر
 زیره کترین و سه رکه وتوو ترینی پوله که بوو. یه که می
 پؤل بوو، هه رچی منم دووه می پؤل بووم. مندالیکی
 سالار، پاکوخواوین، ریکوپیک بوو، ده ستنووسه که ی
 ده تگوت گه وه ره. هه رچی منم له هه موو ئه مانه م
 هه ندیک هه بوون. من له خویندنگه زور هاوړیم
 هه بوون، هه رچی باهره یه ک دانه، ئه ویش من بووم.
 مالی باهر له شاریکی تره وه هاتبوون و له دیار به کر
 نیشه جی بوو بوون، به لایه نی که مه وه واده زانم. هیچ
 که سیک زاتی نه ده کرد دهستی لیوه بدات، چونکه من
 هه بووم. له سه ره تاییدا بچکوله یه کی سه ربه گو به ندی
 هاوشیوه ی سه روکی "چه ته کان" بووم (ئه وده م
 هاوسه روکی له گوړیدا نه بوو). ئه گه رچی هه ر زوو
 زانرا که "چه ته یه که م" سه ربه گو به ند نییه،
 سه ربه گو به ندی له ئیمه ش خراپتر هه بوون. به
 هه ر حال...

له يادوهه ريمدا زور كه شت له بارهه ي باهره وه ماون،
 ئه وهه كه باش له بيرم ماوه، رۆژيک دواي خویندنگه،
 کاتيک به ره و مال ده بووینه وه شتيکمان به سه ر هات. له
 ده ميکدا که برسي و هيلاک به نيو کولانه
 تهنگه به ره کاند ده گه راي نه وه مالي، باهر له پر گوتي:
 "ئۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆۆه! بونيکي چهنده خوشي باسترمه
 هات!" منيش گوتم: "بوني چي؟ بوني چي؟" گوتي:
 "باسترمه، باسترمه." گوتم: "باسترمه چيه کوره؟"
 گوتي: "رۆله باسترمه ئيدي، ئه ها ئه وهه گوشته که."
 "شتيکي چونه؟" گوتم. ئه و، "ئاوا چين چين، ئه ها
 بونداره"، وای گوت. من گوتم: "هااااا! باسترمهه ي چي
 رۆله، ئه وهه پيي ده لين پرزۆله، شتيک نيه به ناوي
 باسترمه کورم." به دريژايي ريگا گالتهم به باهر کرد،
 به لام خواي لي رهيه، باهر نه تووره بوو، نه زيز بوو،
 هه ر ئه وهه به سه ر خوي نه هينا. من له ژيانمدا شتيکم
 نه بينيوو به ناوي باسترمه. تو له باسترمه گه ري، بگره
 که سيکيشم نه بينيوو بيژي "باسترمه". که گه يشتمه وه
 مالي به قاقاوه بو دايکم گي رايه وه (پيانسته که ده ليم).
 دايکيشم که گوتي "کور ه که م، شتيک هه يه به ناوي
 باسترمه"، قاقا پيکه نينه که م به سه ر روومه وه وشک بوو.
 ببووره باهر، ئه مه م له گه ل تو نه بووه.

دواي ئه وهه که وتمه زيندان، پيم وايه مانگي دووهم
 بوو، شهويک به راپله کينه وه له خه و رابووم. له خه وندا
 باهر پيي ده گوتم: "باسترمه له بير مه که، باسترمه."

بپروا کردنی که می‌ک سهخت بوو، نه‌مده‌زانی هیتشتا له
 خه‌وندام یان بیدار بوومه‌ته‌وه. دروست دواى سیوپینچ
 سال باهری هاوړیم، به هه‌مان حال و بارى مندالیی
 خوویه‌وه له ژوورؤچکه‌ی پیتی ف شتیکی بیر
 ده‌خستمه‌وه. وهک ده‌زانن لیسته‌ی هه‌فتانه له زیندان
 ئاماده ده‌که‌ین. له‌گه‌ل عه‌بدوللا زه‌یدان ئه‌و به‌یانیه
 قسه‌مان کردبوو که ئه‌م هه‌فته‌یه باسترمه‌ش بنووسین.
 له جیگه‌که‌م هاتمه‌ دهره‌وه، له په‌خشنامه‌که‌دا سه‌یری
 لیسته‌که‌م کرد. به‌لی، له بیرمان چووبوو باسترمه
 بنووسین. سوپاسی باهرم کرد، باسترمه‌شم نووسی.
 له‌وه‌ته‌ی ده‌ستگیر کراوم، ته‌نها ئه‌و شه‌وه که‌سه‌ریکی
 قوول دای گرتم. باهرم ته‌نها به‌ روخساره مندالییه‌که‌ی
 دیته به‌رچاوان، چونکه دواى قوناعی سه‌ره‌تایی له یه‌ک
 هه‌لبراین. دواى ئه‌وه هیچ هه‌والیکیم نه‌بیسته‌وه. ئه‌گه‌ر
 هه‌له‌ نه‌بم پیم وایه ده‌ سال پیش ئیستا بوو، کاتیک به
 خیرایی چاوم به‌ رۆژنامه‌دا ده‌گیرا، هه‌والیکی بچووک
 سه‌رنجی راکیشام: "فه‌رمانبه‌ریکی زانکوی دیجله‌ خوئی
 کوشت". به‌ وینه‌یه‌کی به‌لگه‌داری بچووک و ناروونه‌وه.
 ورده‌کاریی هه‌واله‌که‌م نه‌خوینده‌وه، هه‌لم دایه‌وه، دواتر
 وه‌ستام و دووباره‌ گه‌پامه‌وه سه‌ری. سرپ بووم، گوتم
 په‌نگبی به‌ هوی لیکچوونی ناوه‌کانیان بیت، به‌لام که‌سی
 نیو وینه‌که‌ خوئی بوو. به‌لینم به‌ خووم دا که هه‌ر ده‌بی
 مالباته‌که‌یان وه‌دووزم و هاو‌خه‌مییان بو دهربرم، به‌لام
 نه‌مدووزینه‌وه. له ناخه‌وه خه‌مگین بووم. من ئه‌وم

نەدۆزىيەو، بەلام باھر منى دۆزىيەو؛ دواى چەندىن
سال لە ژوورۆچكەيەك، لە خەونمدا. بمبەخشە باھر،
گۆرت پىر نوور بىت برا جوانەكەم. تۆ ھەميشە يەكەم
بوويت، لە دلى مندا ھەر يەكەم دەمىنيتەو، قەت نەبوو
ئەمەت پىر بلىم.

نازانم چۆن باسەكە لە كوئوھ بىرە گەيشت، بەلام ئىتر
ئاوا بوو كومىسيۆنى خوشەويست. ھاوړييان
پىداگرييان كرد كە ھەر دەبى يادەوھرى ساتىكت
بنووسيت و بۆمان بنىرى، بەلام من گوتم نانوسم،
گوتم نامەوى ناھەقى دەرھەق بە كارمەندانى
كومىسيۆن بكەم. دواچار رىز لە رەنج و رەنجدەر
دەگرىن ئىمە. ئىتر ويستم ئەمە بزەنن. لە ژيانى
كارکردنتاندا سەركەوتنتان بۆ دەخوازم.

لەگەل رىزما...

كچى دەريا

ناوى من مينايه، دوو مانگ له مه و بهر له سوور يا وه، له شارى حه م ماوه بهر ئى كه وتين. دايكم توند باوه شى لى گرتبووم، به دريژايى ريگا وازى لى نه هينام. مه و دايه ك پيره وهك بووين، جار جار هس سوارى ئوتوبووسى قهره بالغ، يان لورى تو زوى ده بووين. ريگا كان هه موويان چالوچول بوون. به ده م هه لبه زودابه زين ه وه ريگانان ده برى. له گه ل نه وه شدا دايكم ده سته ردار نه بوو. خه ل كه كه له نيو جه نجاليدا به رده وام له باره ي شتيكه وه قسه يان ده كرد. له نيو ئوتوبووسه كه دا هه نديكيان زور گريان. له راستيدا منيش گريام؛ باوكميان له حه م ما كوشت. نازانم چما كوشتيان، نه وده م دايكم زور گريا، منيش گريام. ريپوارييه كه مان دريژه ي كيشا. جاريك دوو مندا ل و پيره پياويك به ده م ريگا وه مردن. پياوه كان له قه راغ

رېښه گورپان بو هه لکه نندن. گورپي زاروکه کان بچکوله
بوو، دايکه کانپان توند باوه شيان له گوره کانپان ده دا.
زور گريان، خواستيان نه بوو دريژهي پي بدن، به لام
پياوه کان نه وانپان به کيش کرد.

که گه يشتينه شوينک خه لکه که که ميک به که يفتري بوون.
هه نديک له پياوه کان گوتيان که تاريکان که وت ده چينه
که نار ده رپا و له وي سوارپ به له م ده بين. به دايکميان
گوت ئيوه ناتوانن بين. دايکم زور پاراپه وه. دواتر سي
بازنه ي له مه چه کی ده رهينا و دايه پياوه کان، نه وده م
گوتيان ده باشه ئيوه ش وهرن.

له گوندي ئيمه دا ده رپا نه بوو. له ژيانمدا ده رپام
نه ديتبوو. دايکيشم نه يديبوو. به و تاريکانه که چووينه
که نار ده رپاش هه ر نه مانپيني. پياوه کان ئيمه يان سوارپ
به له ميک کرد. زور قه ره بالغ بوو. دايکم ئاميزي
تپوه ره ينام، ده سته ردارم نه ده بوو. پياوه کان گوتيان
خوتان توند به ليواره کانه وه بگرن، دايکم توندتر
باوه شي پيدا کردم. به سه ر شه پولا نه وه هه ر
ده له نگاينه وه. به هوي نه وه ي تاريکيه کی نه نگوسته چاو
بوو، ده رپام نه دي. ئاوي سوپر پرژايه سه ر
ده موچاومان.

من له خويئاوک بيزار بوو بووم. ژناني به ته مه ن زور
نزايان کرد، دايکيشم نزاي کرد. دايکم پي گوتم هيچ
نه ترسم. زوري نه ماوه، که ميکی تر ده گه ين. من هيچ
ترسيکم نه بوو. به هوي خويئاوک که وه ئاو له چاوم

هات، به لām گرياشم. پياوه کان گوتيان كه وتووينه ته نيو
گاپيلان^۷. هەر وا هاواريان دهکرد، ههروهه ها گوتيان
هه مووتان خوتان شهتهك بدهن. دواتر گه ميبه كه مان
وهر گه را.

له گونده كهى ئيمه دا دهريا نه بوو، جوگه له يه كى
بچكوله مان هه بوو. ماسيبه كانى نيوى زور به خيراى
مه له يان دهکرد. له راستيدا جوگه له ئاوه كه مان هيندهش
بچووك نه بوو، كه ميك گه وره بوو. له قه راغه كانيدا
دره خته كانمان پوابوون، جاريك باوكم به دره ختيكه وه
جو لانييه كى بو هه لواسيم. ماله كه شمان له ليوارى
جوگه كه بوو. دايكيشم له گوره وييه كونه كانى بوو كيكى
بو چى كردبووم. به لām بوكه كه مم له نيو ئوتوبووس لى
جى ما. ماله كه مان زور جوان بوو.

هه موومان كه وتينه نيو دهريا. دايم توند باوهشى لى
دام. به هوى ئه وهى دهريا له گونده كهى ئيمه دا نه بوو،
نه مانده زانى چون مه له وانى بكهين. دايكيشم نه يده زانى.
له گهل دايم ژيرئاو كه وتين. دواتر كه ميك هه لكشايينه وه
سه ر پووى ئاوه كه. به لām وه ژير پيشيلى پياوگهل
كه وتين. دواتر ديسان ژيرئاو كه وتينه وه. دايم
دهستبه ردارم نه بوو، توند توند باوهشى كردم. به هوى
ئاوه سويره كه وه گه رووم ده برژايه وه. دايم باوهشى
كردبووم، منيش له هه ناوى خوڤدا به دايمم ده گوت

^۷ گاپيل: شه پولى بهرز و به هوروژم

دایکه مه‌گری، تهنه‌ ویستم که‌ می‌ک بگرم، ئه‌ویش هیچ
نه‌ترسا، هر وا له‌ چاوه‌کانی منی ده‌روانی. ئیتر له‌ ژیر
ئاوه‌که نه‌هاتینه ده‌ره‌وه.
ناوی من مینایه. پینچ سالانم، دوو مانگ له‌مه‌وبه‌ر له‌
حه‌مماوه‌ وه‌ری که‌وتین. ئیمه‌ له‌ ژیانماندا ده‌ریامان له‌
رووی ده‌ره‌وه‌را نه‌بینیوه. هه‌فته‌یه‌که له‌ قوولایی
ده‌ریاداین؛ ئیتر من په‌ریی ده‌ریام. په‌ریی ده‌ریای سپی.
ئیدی ده‌ریا دایکی منه. دایکم توند توند باوه‌شی کردم.
قه‌ت جیم ناهیلی. ئاخر هه‌موو دایکه‌کان کچه‌کانی
خویان خۆش ده‌وی.

کولیره به قیمه‌ی حه‌له‌ب

"به هه‌له‌دا چووبووم، ژیان زۆر درێژه..."

دۆخیکى نائاسایى هه‌یه؟ پیم وانیه. ئەوه‌تا ره‌وشى هه‌میشه‌یى رۆژه‌ه‌لاتى ناوه‌راسته: له شوینگه‌لیک ته‌قینه‌وه‌ی خۆکوژ و بۆمباکان، ئەوى له دواى خۆیه‌وه به‌جی هیشتوووه به‌دهیان جه‌سته‌ی پارچه‌پارچه‌بووى مروّقه‌کان، فرۆشگه‌یه‌کى هه‌ژارانەى ویرانبوو. ژماره‌ی کوژراوان ٦٨، به‌نووسین شه‌ستوهه‌شت.

له‌ته‌قینه‌وه‌ی سى رۆژ له‌مه‌وبه‌ر ٤٣ بوو. ئایا مردن هه‌ر به‌راسته‌ی شتیکی زۆر ئاسایى بوو و ئیمه زیاده‌ره‌ویمان کردوووه و کردووومانه‌ته‌شتیکی نائاسایى؟ ئەوه‌ نییه‌ مروّقه‌کان ده‌مرن، بگره‌ زۆریش. ئەو بۆمبایه‌ی له‌نیوه‌رۆدا له‌حه‌له‌ب ته‌قییه‌وه، له‌هه‌مان کاتدا ئەو خه‌لکه‌ی بۆ شامى شه‌و له‌سینى له‌

رېستورانته كان ڪو ٻوونته ته وه، وادياره هيچ
ڪاريگه ريبه ڪي به سه ره وه نه بووه. ٽه و خه لڪه ي
که نه داش که له تورينتو هه لپه ي چوونه سر ڪاريانه،
هيشتا ناگاشيان لي نييه. که ميکي تر پي ده زانن، وه لي
بو زوربه يان ٽه ته قينه وه يه ي "رووي داوه"، به شي
خويندنه وه شي به هاي نييه له لايان. نزیکترين شار له
حله به وه هاتاي يه. ٽه گهر که ميک گوي رادي رن،
هاتايه کان هينده ي مه وداي به گوي خويان بيستي
ته قينه وه که، له حله به وه نزیکن.

مه زه کاني هاتاي ناودارن، خوانيان ده وله مه ند. به هوي
ٽه وه ي له هه ڪولتووريک پارکيان له و جوگرافيا
که فناره دا ڪو ڪردو وه ته وه، "نييه" له چيشته خانه ي
هاتاي دا نييه. عه ره ب، ٽه رمه ني، سوريان، تورکمان،
ڪورد، تورک، فارس، پوم و به دريژاي ميژوو خواردن
و خواردنه وه هه رچي هه بيت، هاتايه کان هه موويان
سه ره قه له م ڪردو وه به وه ي که پوژيک پيوست ده بيت.
بيگومان بو هه موو پوژيک لازم بوو. ٽه وانه ي ريگيان
ده که ويته هاتاي، ٽه گهر به بي تامکردني ٽه و تامه
خوشانه باژيره که جي بهيلي، وه که ٽه وه يه زور شتي له
ده ست داييت.

٦٨ قورباني.

باشترين خواردن که عه ره به کان دروستيان ڪردو وه،
به لکه ده توانين بلين به ره ميکي راسته قينه ي هونه ري،
که بابي عه ره بييه. له ٽيسکي چارش ي دا له لاي

چیشتهخانه یه کی فه قیرانه، پیویسته که بابه که بخون. وهستا چه مدوللا به ته وای نمونه ی زیندوی ئه و خاوه نکاره نه رمانه یه که له رومانه کاندانوسراون. دوی ئه وهی ناویشانی به باشی بیسترا، گه شتیاره کانیش ره غبه تیان که وته سهر وهستا چه مدوللا. ئه م دۆخه که میک وهستا که مانی خرۆشاندوه، که پیویستی کرد به ناوی ریخستنی دوکانه که یه وه چوار پینج دارگولی پلاستیکی له راست و چه پی دوکانه که ی دانان. ئه م بیرو که یه ش سه دره دینی ده لاک، که له به رانبهر دوکانه که ی بوو، پیی دابوو. "کاکه، ده تۆش که میک شیوه و رووکاره که ی بگوره، گه شتیار وا ده رژی نه کۆلانه که وه، ئه گهر ههر خاوه نکاریک ده ستیک له دوکانه که ی وه ربدات، به ئیمانم ده بی نه شه قامی گه شتیاران." وای گوت. چه مدوللا وهستا به میشکیدا چوو. له و چوار چیوه یه شدا دارگوله پلاستیکیه کان گو یزرانه وه. خواردنه کان هه مان خواردن بوون، به لام له که شیکی سه وزتر و له سای هه وای دارستانیدا خواردنه که ده خون. به لام پلاستیکی بوونی دارگوله کان هی نه ده ی دی خه نه هین بوون، ههر ئه و نایلونه هه رزانباییه بوون. له بهر ئه وهی به ته و اویش تۆزگرتوو بوو بوون، ئه و که شو هه وایه ی ئامانج بوو به پیچه وانه که ی که وته وه، به لام قهیدی نییه، هیشتا خواردنه کان بیوی نه ن.

٦٨ گیانی مردوو.

له چيشخانه كه دا تهنى يهك گارسون ههيه. سهختى نابينى له پيراگه يشتن به ۷ ميژ. خوارزاي وهستا همدوللايه. له مندالييه وه، ريک ۱۹ ساله ليڤره كارى گارسونى دهكات. ناوى به ره كهت ه. به ره كهت دوو زاروكى هه، ژنه كهى سالى رابردوو به رووداوى هاتوچو مرد. كه ده ليين رووداوى هاتوچو، مه به ست له وه نيه ئاوا به خيراييه كى زور به ئوتومبيله كهى ته قله و مه قلهى لى نه داون. له سه ره شه قام ئوتوبووس خوى پيدا كيشا، ژنيژگه هه ره له وى گيانى سپارد. وهك ده زانن ئه مهش كارى هه ژاران و مردنيكى هه ژاران هه به هوى رووداوى هاتوچو وه. زور له گووى و فه رماني وه ستا كه يدايه. به ره كهت به شه وه وه كاره كاني خوى دهكات. تهنى بو ئه وهى تنوكيك ره زامه ندى له چاوى ميوانه كانيه وه ببينيت، وهك ئه وهى هونه ره پيشكesh بكات، به ليها تووييه كى جوانناسانه وه خواردنيان پيشكesh دهكات. هه موو شتيك زور به تامه، به تاييهت گوشتى برژاو، ناوازهيه.

۶۸ جهستهى پارچه پارچه بوو.

نرخه كه يان تا رادهى سه رسام كردنى ئيوه هه رزانن. به شى سى كهس خواردنيان له ترش و شيرينييه كهى خوارد. حيساب هات، هيندهى نه مابوو نارپه زايى له حيسابه كه ده ربرين، كه بو هينده كه مه. ئه وهى كه زور منى سه رسام كرد، هيمنى وهستا همدوللا بوو. دوكانه كهى چهنده قه ره بالغ ده بوو، ئه و بى ئه وهى خوى

بشيونينى، به بي ئه وهى مليميك له ئاماژهى روخسارى بگورئى، به هيمنى خواردنه داواكراوهكانى دهخسته سهر دهورييهكان و له پشت ميژهكهوه دهيدانه بهر كهت. له ههفتهيه كدا سى رۆژ چوومه لاي وهستا همدوللا، ئهم تابلويه بو جاريكيش بي نه گورا.

همدوللا وهستا به رهسهن حهله بيه. باپيرهى له هاتاي نيشته جي بووه. زيدهتر له 60 ساله له هاتاي دهژين. له هاتاي له باپيرهوه بو باوكى وهك خودان چيشخانه ناسراون. مامهكانى له بازارى ديروكى حهله ب دا دوكانى قوماشفروشييان ههيه. بهر له شهر زور سهردانى يه كدييان ده كرد، كه شهريش دهستى پى كرد خزم و كهسهكانى له حهله ب هاوشيوهى زورانى دى رايان كرده هاتاي. وهستا همدوللا له باخچهى خانووه دوونهومييه كهيدا خيوهتيكى هه لدا، كوى گشتى 48 كهس له مالىكدا ژيان. وهستا همدوللا به هوى ئه و دوخه وه، دواى ئه وهى به تكاورجا داواى له كريچيه كهى نهومي ژيره وه كرد كه چولى بكات، ههنگى كه ميك ئاسووده تر ژيان. وهستا هاوسه رگيرى نه كردووه. كاتيک مندال بووه و له گه ل باوكى هاتوونه ته حهله ب، شيتانه سه و داسه رى پوقيهى كچه پوورى ده بيت و كاتيکيش له ته مهنى 16 سالان به شوو ده درى، ئه ميس پشت ده كاته ژيان و جاريكى تر كه سيكى ترى خو ش نه ويستوووه. پوقيه له گه ل دوو مندال و مي رده كهى له ژووريكى نهومي ژيره وهى خانووه كهى وه ستادا ده ژين. بو

ئەوھى رېكەوتى نەكات، زۆربەى بەيانىان وەستا بە
پراکردنەوھ لە مال دەردەچىت. ئەگەرچى پوقىەش لە
بىرى نەکردوھ، وەلى تازە ھىچ شتىك ناكرى. ھىشتا
زۆر جوانە، دلت نايە سەبرى بکەيت، چاۋ لە بىنىنى تىر
نابىت. كە دەلىن بىنىنى، خۆ لە چەند رۆژىك رېكەوت و
پووبەرووبوونەوھىەك و لە چىركەيەك نىگا لىكئالان
زىدەتر نىيە. لەگەل ئەوھى ھەر بلى "دەى!" وەك ئەوھى
ھەموو شتىك لە دواى خۆيانەوھ جى دەھىلن و
پادەكەن، ھەرۋەھا دەلىنى بە يەكەوھ ئەو پلانەيان داناوھ
و لە ھەموو كەسىكى دەشارنەوھ، بەم ھۆيەوھ وەستا
پارا بوو.

كۆرە! ٦٨ مردوو.

جگە لەوھى دواى خەوتنى ھەموان، بىدەنگانە
دەگەرپىتەوھ مالى و بە ھىمنى خۆى دەخزىنىتە ژىر
چىپاكەى و بەو ھۆكارەوھ ھىچ پەيوەندىيەكى دىكەى
واى لەگەل مالىكەيدا نەماوھ، زەندەقى لەوھ چووبوو
يەكىك پىى دەزانى كە ئەم خەيالانە لە سەرى
وہستادان. دواى چەند سالىك خۆگرتن لە ترسى نەكا
گرى ئەقىنى پوقىيە لە دەرەوھىرا بىنىرى، بۆيە
قسەکردنە سنووردارەكەى لەگەل بەرەكەتیشدا تا
ئاستى سىفر ھىنئايە خوارەوھ.
با پىى نەزانن، بەلام ژوورى نھۆمى خوارەوھ، بۆ چەند
چىركەيەكى بىنىنىش بىت با گەورە بىت، ئەو دنيا
بىدەنگەى خۆى دابخات و ئاوا بخەوى. لە نىو

شانهه نگیکی ۴۸ که سیدا، زانینی ئەوهی که هه ناسهی
ئەوه ئەشکه نجه، یان به خته وه ریییه؟ ئەوه تا وهلامی ئەو
پرسیاره نییه. هاوشیوهی له ئاسمانی چی باریییت،
خاک قبوولی ناکات... دواي ئەو هه موو ساله، ئەوه تا له
ژیر هه مان بنمیچدان. کاتیکیش دۆخه که به م جووره
ده بییت، هه رچی ده که ی بیکه، ئەو بالندهی ئومیدهی له
ژیر ئەو بنمیچه دا کۆسهی کردوو، ناتوانی بیدهنگ
بکیت. له رۆژدا بیدهنگکردنی ئەو بالنده زۆرخوینه
ئاسانه، وهلی کاتیک به ته نیا ده چیته نوینه وه و چاوانت
داده خهیت، ده فهرموو بیدهنگی بکه. له خه وراچوون و
رژگابوون لیی نییه. له خه ونه کاندای هیندهی دی بویره،
هیندهی دی بیسه رمه. خراپترینیشی، بیداربوونه وه و
ده ستپیکردنی رۆژیکێ نوئییه. که میکی تر خوی گیر
بکات و بگنخینی، به لکه ئەم به یانییهش چه ند چرکه یه کی
تر... نه که ی!

له بازارێ حه له ب له سه ر میزه کان ته نها حوزن
ده فرۆشیری، هاوشیوهی سه کهوی فیلمیکێ
خولخواردووی دووپاتبووه وه. له وه ته ی شه ر ده ستی
پی کردوو تا ئیستا، که یف و خو شی له بازاره کاندای
نه ماوه. بیهره نگه، بیبوون. بووه ته شوینیکی ناچار ی بو
کرینی شتیکی بو تیربوون و تیرکردن. ههروهک قاوشی
نه خوشخانه یه کی بیگیان بوو. ۶۸ جه سه ته ی
پارچه پارچه بووی مرووف. پوقیهش له نیویاندا. دوو
رۆژ پیشتر منداله کانیا ن له هاتای جی هیشت و له گه ل

میرده که ی هاتبوون بریکی تر له که لوپه لی مالله که یان ببهن. بو خواردنی ئیواره، بو کرینی هه ندیک شت چووہ بازار. کونافه ی هاتای یش به ناووده نکه.

به گوتنی "ئه للاهوه ئه کبه ر"، بکوژه که له نیوه ندی بازاردا خو ی ته قانده وه. کاتیک جه سته ی پوقیه له حه له ب پارچه پارچه بوو، وه ستا حه مدوللا له دواوه ی دوکانه که یدا له سه ر ته خته به رمالی ک نوژی ده کرد. کاتیک له گه ل گوتنی "ئه للاهوه ئه کبه ر" چووہ رکوو عه وه، هه سته ی به برووسکه یه ک کرد له سینگیدا. له باله خویدا گوتی وادیاره پیر بوومه.

تایبه تمه ندی کونافه له په نیره وه یه. هه لبه ته ته کنیکی ئاماده کردن و برژاندنی له هاتای جیاوازه. به لام وه ستا حه مدوللا بو ئه و میوانانه ی که ئاره زوویان لی بوو، کونافه ی له لای کونافه فروشی ته نیشتی، لای وه ستا جه میل ه وه ده هیئی. خویشی کونافه چیه کی باشه، به لام له بهر ئه وه ی ده ستر یژیکردنه بو سه ر رزقی دراوسی، وازی له دروستکردنی کونافه له دوکانه که ی هیئاوه. به لام ئه گه ر ده لین نا، من باشترین کونافه ی هاتای ده خۆم ئه و کاته... ده توانن بچنه کونافه ی ناوداری هاتای و به دانی هه قه یه که وه کونافه بخۆن.

میرده که ی له نیو پارچه ی لاشه کاندای چهند پارچه یه کی دۆزینه وه، که قوماش پییانه وه نووسابوون. ناسینی ه وه و پارچه ماوه کانی پوقیه ی هیئانه وه. وه ستا حه مدوللا نه توانی به دوا ی ته رمه که یه وه بروات و نه به رگه ی

ئەوھى گرت بچىتە سەر گۆرەكەي. دواي پوژىك لە
بەخاكسپاردنى، ئىوارە دوكانەكەي لە ژوورەوھرا
داخست و لە نىو دۆلابى دەواكاندا چەند حەب و
شرووب ھەبوون، ھەموويانى خواردەوھ. دوكانەكەي
سى پوژ بە بيانووي پرسەوھ بە داخراوي ماپەوھ.
ئىستا بەرەكەت كاري دوكانەكەي دەكات. ئىستا مېردى
پوقىيە، جومعە، گارسوونى وەستا بەرەكەتە. دوو
مندالەكەي پوقىيەش كاري خاوينكردەوھى دوكانەكە
رايى دەكەن. ئەگەر پىگاتان كەوتە ئەوئى، سەردانى
وەستا بەرەكەت بكەن. ئەگەر دەشخون، بخون؛ كەبابى
عەرەبى ھىشتا زور بەتامە.

ھەرچونىك بىت حەلەب چىشتخانەيەكى زور دىرینی
ھەيە.

ئاه، ئاسومان!

بە دەم لەرینەوہی ئۆتۆبووسە کە وە ئاگا ھاتمەوہ. لە دووہم پیزی پشت ئاژۆوانە کە رۆنیشتبووم. سەعات ۲:۰۰ ی شەو بوو. لە پشت ئەو کامیۆنە ی بەردەممان ھیواش ھیواش ھەورازە کە مان دەبەری. بە نیازی دووبارە خەوتنەوہ چاوەکانم داخستن. دوای دوو سێ خولەک کە چاوەکانم کردنەوہ، بینیم ھیشتا لە پشت ھەمان کامیۆن بە ھەمان خیراییەوہ ریگا دەبەری. ھەموو ئۆتۆمبیلەکانی دی بە خیرایی بە لاماندا تێدەپەری. پێدەچوو ئاژۆوانە کە ی لەمەر خۆمان سەیروسەفا بکات. بەرگەم نەگرت، بە بێدەنگی ھەستامەوہ، خۆم بو پەناگویی شوڤیرە کە لار کردەوہ. "خیرە کاپتن، کیشە یە ک ھە یە؟ بوچی لێی تیناپەری؟"

وام پئی گوت. به بی ئه وهی رووم تییكات، له
ئاوینه که یه وه لیم پاما.

"نا گیرمان خوار دووه، ئه وه تانی دهروین، کیشیه که
ههیه؟" ئه و گوتی.

"نا نه خیر، ته نه وایستم بزاتم، له کاتیکدا هه موویان به
لایدا تیده پهرن چه ندیکه ئیمه..."

به سه ر ئاماژهی بو کورسی جابیه که کرد و گوتی:
"دانیشه."

دوای دوو دلییه کی کورت، کورسی جابیه که م کرده وه
و دانیستم.

"خویندکاریت گهنجۆ؟" کاپتن وای گوت.

گوتم: "به لئی، له ئه نقه ره یاسا ده خوینم."

گوتی: "باشه، به شیکی خوشه."

"خراب نییه." ئه مه م به که میک شانازییه وه گوت.

"سه یرکه برا... کاپتن به سه ر ئاماژهی بو کامیونه که ی

به رده ممان کرد: "ده بیینی؟" بی ویستی خووم ئاورم

دایه وه. به لئی، شتیک نه بوو نه بیینم، کامیونیک زه به لاه

بوو.

"باش سه یری بکه." وای گوت. "له وئ چی به دی

ده که یت؟"

گوتم: "چی؟"

گوتی: "ئه و ژنه!"

دیسان ئاورم دایه وه و سه یری دواوهی کامیونه که م

کرده وه. به لئی، له هه ردوو ده رگای دواوهی کامیونه که

وینەیهکی چوارگۆشەیی ژنیک هەبوو. راستتر بلیم دوو
وینەیی هەمان شیوە کیشراوی ژنیک بوو. بە گشتی
شیوازی کلاسیکی پازینەرەوێ زۆربەیی کامیۆنەکان
بوو.

گوتم: "چییهتی؟"

گوئی: "ئەو ئەسومانە!"

گوتم: "ژنە ناوی ئەسومانە؟"

گوئی: "بەڵێ. ئاخیکی قوولی هەلکیشا. ئەو ژنە
دەناسم، بگرە زۆر باشیش دەیناسم."
خەنیمەو. "هەموو کامیۆنیک ئەم وینەیهیی پێوهیه."
گوتم.

گوئی: "راستە، بەلام هەموویان ئەسومان نین،
وینەگەلیکی جیاواز هەن."

گوتم: "رەنگە، هیچ سەرئەنجام نەداوە."

گوئی: "منیش زۆر سەرئەنجام نەدا، تائەو کاتەیی
ئەسومانم ناسی."

بە سەرسامییەو گوتم: "هەر بە راستی دەیناسیت؟"

"لە ئێستەنبوول، لە بارێکدا یەکتەریمان ناسی."

"بە راستە کاپتن؟ گالته مەکە."

نیگایەکی بەکەمزانانەیی تیگرتم، لە لاوە پاکەتە
دریژەکەیی پەرلەمانی هەلگرت، جگەرەیهکی بۆ راگرتم،
دوودل بووم، گوئی: "وەرگرە، وەرگرە." دانەیهکم
وەرگرت، بۆ خۆیشی جگەرەیهکی دەرھینا، جگەرەکەیی
بە لالیویەو گرت. نیوەراستی سمیلی بە هۆی جگەرەو

رهنگی قاوهیی بووبوو. جگهرهکهی خوئی داگیرساند و چهخماخهکهی بو من راهیشت. مژیکی قوولی هه لکیشا، له کونه لووته کانیه وه دووکه لیکسی زور داگه رایه نیو ئوتوبووسه که. دوگمه کهی داگرت و پهتجه ره کهی لای خوئی که میک داکیشا. له سه ر کوشنه که خوئی هینا و برد تا جیگهی دانیشتنه کهی خوئی خوش بکات. دیار بوو خوئی بو ئاسومان ناماده دهکات. منیش خوم وا پیشان دا که ئاسووده لئی دانیشتووم و گوتم: "دهی، با گوئی بگرین." هه رچونیک بیت خهوم زرا.

"ئه و کاتانهی بارمان بو ئیسته نبوول ده برد، هه ندیک شه و ده چوومه باره کان..." بهمه چووه نیو باسه کهی. دووباره مژیکی قوولی له جگهره کهی دا، به بی ئه وهی چاوی له ژنه ی پشت کامیونه که وه بترازینیت، دریژهی پی دا: "له ئاکسه رای له باریکدا گورانیی ده گوت، زور جوانیش ده ستر. بر وا ناکه یت، به لام رییک وه ک نیو فیلمه کان وا بوو، هه ر که بینیم سه و داسه ری بووم. تا له سه ر شانۆکه هاته خواره وه چاوم لی نه تراناند. ئه ویش هه سته ی پی کردم. دهی با دریژی نه که مه وه، هه سته ام چوومه لای، گوتم: 'من فه خری م.' ئه ویش گوتی: 'منیش ئاسومان م.' ده سته ی گوشیم. ده تگوت گری ئاگریکیان خسته وه ته ده سته مه وه، هه موو جه سته م گری گرت. به خوم گوت: 'رۆله فه خری، گووه کهت خوارد.' هه لبه ته مروف خوئی له هه موو کهس باشتر ده ناسی؛ هه ر ئه وده م دلم چزایه وه. گوتم: 'با به یه که وه

دەرکهوین. 'گوتی: 'سبهی شهو وهره. 'گوتم: 'ناتوانم،
 سهفهرم ههیه. 'گوتی: 'شوفیری کامیونی؟' گوتم: 'نا،
 شوفیری ئوتوبووسم. 'گوتی: 'بۆ کوئی؟' گوتم: 'بۆ
 دیاربهکر. 'گوتی: 'دهی، با بۆ سهفهریکی تر بییت کاپتن.'
 گوتم نهکا بییته عهیب، پیداکریم نهکرد. دواى ده رۆژ
 دووباره سهفهری ئیستهنبوولم بۆ ههلهکهوت. ههر
 بیریشم نهماوه چۆن له دیاربهکرهوه گهیشتمه
 ئیستهنبوول، هۆشم وهک لهیلا و دلم وهک مهجنوون
 بوو."

مژیکی تری لی دا، دووکهلیکی چری له دهمیوه ئازاد
 کرد، بۆ ساتیک سههری له نیو دووکهلدا ون بوو.
 پهنجهی قلینجهی ئەو دهستهی جگهرهکهی پی گرتبوو،
 خسته گویچکهیهوه و کۆلییهوه، بهدهم کۆلینهوه
 دریژهی پی دا.

"ولهحاسل چووم و دۆزیمهوه. ئەو شهوه بهیهکهوه له
 بارهکه هاتینه دهری، بهدهم شوربا و پاچهوه تهواو
 نیوانمان خوش کرد. خوینی ویش بۆ من خرۆشا، زۆر
 دهردهلیمان کرد. ئەو شهوه له مالی ویدا مامهوه.
 پاشنیوهرۆ دیسان بهرهو دیاربهکر لیخوره. با دریژی
 نهکهمهوه، یهک دانه سالم ئاوا تیپهپی. له ههموو
 سهفهریکمدا بۆ ئیستهنبوول، له لای وی دهمامهوه.
 گوتم؛ 'وهره، دهتبهمه دیاربهکر، مالیک دهگرم، لهوی
 ئاسووده دهبییت، لازم نابیت کاریش بکهیت. 'ریک ئاوام
 پی گوت."

به دهم گوتنی "ناه کاپتن، ئی باشه، به لام خه ریکی فیلمه
تورکییه کانم بۆ دهگیریتته وه"، قسه کهیم پی بری. به
هیواشی سه ری به راست و چه پدا با دا و پیکه نیی.
به نیگایه کی زویره وه گوتی: "ئه گهر چه ز ده کهیت با
بۆت باس بکه م."

گوتم: "نا نا، ببووره، مه به ستم ئه وه بوو ری ک
هاوشی وه ی فیلمه تورکییه کانه."

گوتی: "بروام پی بکه دروست ئاوا بوو برا."
بیستۆکی ته له فۆنه که ی ته نیشتی هه لگرت و بانگی له
جابی کرد، جابی به چاوی خه والوو وه هات... "دوو
قاوه مان بۆ دروست بکه و بیته، با ده بل بیت." وای پی
گوت. به که می ک سه رزه نشتر دنیشه وه گوتی: "هه ر وا
مه چۆ به پی وه بخه ویت، که می ک چاودیری
ریبواره کانمان بکه." قاوه کانمان ده سته جی ئاماده
بوون.

"به هه رحال براله، مالو حالی خووم ویران کرد بۆ
ئاسومان؛ ژنه که مم به سی منداله وه به ته نیا جی
هیشته، ته رکه مال بووم، بۆ ئاسومان له دیار به کر
مالیکم گرت. لای مه لا ماره شم بری. ژنه که ی خویشم
ته لاق نه دا، به لام خوای لی ره یه، نه فه قه کانم بی
که موکوری ده دا. با سه رت نه ئیشینم، دوا جار ئه م حاله م
ئاوا بۆ نه چوو ه سه ر، ئاسومان وازی لی هینام. رۆژیک
گه رامه وه مالی، مال چۆلوه وۆل، به تال. ته نها
نووسراویکی جی هیشته بوو. 'که لوپه لی مالی وه ک نه فه قه

حيساب بکه، به دواشمدا مه گه پری. ئاسومان. ئه و شه وه
له هۆتیل مامه وه، به يانییه که ی چه پکه گولیکم کری و بو
خانمه که ی خۆم برد. 'خوای لییره یه، خانمه که م
وه فاداره، ژنیکی ئه مه کداره. له بارودوخ تیده گات. 'وام
گوت. گوله کانی به سه رمدا کیشان، ریک و راست به
حه وت پشتندا چوو. گوتم: 'ناهه قی نییه. 'گوتم: 'که میک
کات تیپه ریت ئه هوه ن ده بیته وه. 'به لام کوا، ژنه که م له
دوو دانیشتندا لیم جیا بووه وه، هه ر ئاوا له و نیوه دا
مامه وه."

نیگا کانی له سه ر دواوه ی کامیونه که گیر کردن و ئوفیکی
کرد.

"ئه ئاسومان، ئاه! مالو حاله ویران کردم، ویرانه
کردم... ئیتر ئاوا بوو گهنجۆ، ئه و ئاسومانه ئه م
ئاسومانه یه. "وای گوت. "ناوبه ناو کاری
فوتۆمۆدیلیشی ده کرد، ئه م وینه یه ش یه کیکه له وان.
ئورجیناله که شیم هه یه. له دواوه ی هه ر کام کامیون
بیینم ئاوا پشتی ده گرم و ده رۆم، پشتی به رناده م. هه ر
باشه که زور وینه ی ئاسومان نییه له پشته وه ی
کامیونه کاند، ئه گه رنا به ریگاوه هه ر نه ده رۆیشتم
به خوا. "ئه مه ی گوت و به که سه ره وه پیکه نیی.

گوتم: "باشه کاپتن، ئاوا ده رۆیت ترسناک نییه، که
ده یگیریته وه دا لگه ت ده روا، چاوه کانیشته داده خه یته."
"نا، نا، سه رنجم په رت ناکه م، به لام مرۆف که ده چیته
خه یاله وه چاوه کانی داده خات، له راستیدا بو ئه وه

چاوه كانمان داده خهين تا هيچ كه سيك خه ياله كانمان
نه بينيت. كاتيک چاوه كانمان داده خهين خه ياله كانمان له
خويشمان ده شارينه وه. له راستيدا خودي
راسته قينه مان، ئەو كه سه ي نيو خه يالمانه.

"چ بيژم كاپتن، وه لا حهيري ماوم. (ئاسومان هكه ي توش
وهك نيچه كه گوتوو يه تي، ئەگه ر يهك جار كه شفم
بكه يت به ئاساني ده مدوزيته وه، دواي ئەوه كاري
سهخت ونكردي من ده بيت! ... به ته ما بووم وا بلييم.
نه مگوت) به لام وهك ئاژوواني ريگاي دريژ، ئەو هه موو
گيانه ئەمانه تي تون. ديسان خوا نهكات، به لام ده بي
هوشيار بيت. "وام گوت.

گوتي: "بيگومان، ئەمه جيايه، به لام هه نديك جار ئاوا
بير ده كه مه وه... مردن چه ند جو ريكي هه يه: به سووتان،
به كه وتنه خواره وه، به خنكان، به ئازاره وه، هه روا
قاره مانانه، يان به بي هوكار. ئەمانه له هه مان كاتدا
جو ره كاني ژيانيشن. سه يره، وانبيه؟"

گوتم: "كه سيكي جياوازيت كاپتن، مه به ستم
سه رنجراكيش."

ديسانه وه رووم وه رچه رخانده، سه يري ئاسومانم
كرده وه، ئاوا له سه ر لا راكشابوو، ئانيشكي نابوو سه ر
سه ري نيكي، ده ستي له ژير روومه تيدا، نيگا كرديكي
عه يارانه، به هوي ماكي اژي زوره وه رووي سوور
هه لگه رابوو. له بهر خومه وه گوتم: "واي، ئاسومان، ها؟"

بووم کردهوه کاپتن و نیگاکانمان لیک گیر بوون.

نیگایه کی شهیتانی به سهر پرویهوه دیار بوو.

پرسیی: "تو دهبیته پاریزهر؟"

گوتم: "به ئەگه ریکی زورهوه."

"ماشه لا دهلیی جنۆکهی، پاریزهری بو ههر کی بکهیت
خوا یاریدهی بدات." وای گوتم.

گوتم: "بوچی کاپتن؟"

پیکه نیی و گوتمی: "بروانه چاوه کهم، وادیاره تو
خه وتبووی، ئوتوبووسه که کیشهی تیکهوت، ئیمهش بهم
کامیونهی بهردهمان بهستمانهوه، تا سهر گاورداغ
رامان دهکیشهی، ئەگه کهمیک خوت بو پیشهوه
بچه مینیتهوه پهتی راکیشانه که دهبینی."

سهرهتا نه مویست بروای پی بکهم، به لام کاتیک کهمیک
به ئاراستهی جامه که خوم چه ماندهوه، په ته کهم بینی.
ههر به راستی ئاسومان له ئیمه رامابوو. له ناخهوه
ویستم هاوار بکهم: "بوهستن کوره، داده به زم من!"
به لام تازه هیچم له دهست نه دههات، تازه به قولاپه کهوه
بووبووم. کاپتن زور قیزهون خه نییهوه، یان ئەوهتا من
وام بینی. دووباره گازی جابییه کهی کردهوه.

گوتمی: "کهمیک قولونیا بدهره ئەم ته له بهیه، با بچیت له
شوینه کهی خوی کهمیک هه ناسهی بیتهوه بهر."

"ئافهرین کاپتن، ههر به راستی چاکت پی کردم." وام
گوت و گه رامهوه شوینه کهی خوم. جابییه کهش وهک
ئوهی خوی و بیبهری به سهردا بکات، ههر به راستی

كۆلۈنباي ھېنا. چەند دۆپپىكى پۋاندا سەر لەپى دەستم،
بە خەندەو گوتى: "سەلامەتتېيە كاكە." كاپتنىش لە
ئاوئىنەكەيەو لىم رامابوو و ھەر وا درىژەي بە
پىكەننەكەي ژىر سىملى دەدا.

چەند سالىك تىپەرىن. ھەر كە ھاتە نىو ئۇفىسى
پارىزەرىم ناسىمەو: كاپتن فەخرى بوو. فەرمووم لى
كرد و دام نىشاندا، بانگى چايم كرد. لاجانگەكانى بە
تەواوى سىپى بووبوون، سىمىلە قەيتانىيەكانى تەواو
زەرد بووبوو. لاواز بووبوو، كەمىكىش قەمبوور
بووبوو. منى نەناسىيەو، ئەو ھەموو سالىھى بەسەردا
تىپەرىبوو، ھەر خۇشى لە دۇخىكدا نەبوو بىناسىتەو.
كورپىكى كە لە زانكو دەخوئىنى، لە خۇپىشاندا نىكدا
دەستگىر كراو، دوو مانگ دەبوو پارىزەرى وەچنگ
نەكەوتبوو. ھەندىك لە ھاورپىكانى پىشنىارى منيان بو
كردبوو. "باشە." وام گوت. "با چاويك بە دۇسىەكەيدا
بخشىتم، سبەي وەرەو قسەي لەبارەو دەكەين."
ھەستا، بە ھەردوو دەستەكانى دەستى گوشىم و
دائەوايەو، منىش دائەوئىمەو، بەرپىم كرد و رۇشىت.
دۇسىەي كورەكەيم وەمل خۇم گرت. كورپىژگەكەي
دواي چوار مانگ ئازاد كرا، دواترىش بىگوناهىي
سەلمىترا. دواي ئازادبوون، كورەكەشى رەگەل خۇي
دابوو گول و شىرىنىيان ھىنابوو نووسىنگەكەم،
ھاتبوونە سوپاسگوزارى.

پرسىي: "بۇچى؟ بۇچى پارەت لى وەرەنگرتەم؟"

گوتم: "منت نه ناسییه وه، وانیهه کاکه فه خری؟"
ماوهیهک چاوه سه رسامه کانی له من برین، قهیری
زوری له خوی کرد تا بمناسیته وه.
"قسوورم عه فوو بکه، ده بی به چیت بناسمه وه؟" گوتی.
گوتم: "به ئاسومان."

ماوهیهک وهک ئه وهی سر بووبی، ئاوا مایه وه. سه ره تا
خه نییه وه، دواتر قاقا پیکه نیی. هه ستا، له باوه شی گرتم.
"واي! به لام من نه و شه وه چیم به تو گوت؟"
گوتم: "چیت گوت کاکه فه خری؟"

"نه مگوت ده بیته پیاویکی مه زن، بیته پاریزه ری هه
کی شاده، نه دی نه مگوت؟"
"چون نه تگوت کاکه فه خری، به لی گوتت."

که یفی به جوریک ساز بووبوو، ئیتر وهک دوو ئه حباب
قسه مان ده کرد. به ده م ته ماشا کردنی کوره که یه وه، "ئیمه
له و سه رده مه وه یه کدی ده ناسین..." له مه وه دهستی به
قسه کرد به ریواریه که ی نیو پاس، به بی نه وهی به شه
"هه ستیار" ه که ی بگیریتته وه، هه مووی گیرایه وه. هه ستان،
تا به رده رگا به ریم کردن. کاتییک وهخت بوو له ده رگا
بچنه ده ره وه و برۆن، له دواوه را بانگم کرد: "کاکه
فه خری!"

گوتی: "فه رموو قوربان."
کۆلۆنیای سه ر میزی سکر تییه که م هه لگرت، له پی
دهستی راگرت، کۆلۆنیام پژانده سه ر دهستی.
گوتم: "سه لامه تییه کاکه."

به خنده‌یه‌کی له ناخه‌وه‌پرا لیم پاما.
"ده‌زانم، ده‌زانم." وای گوت. "هیشتا ماویه‌تی، جا چۆن
له‌ژیر ئه‌و باره‌ دیمه‌ ده‌ره‌وه." به‌دهم سه‌رپاته‌کاندنه‌وه
پویشت.

حیسابات له گهډل دایکم

سال سالی ۱۹۸۱، من ههشت و کاکیشم نو سالان بوو. بو من و کاکه م به راستی سالیکی رهش بوو. چهند مانگیک پیشتر کوده تاییه کی سهر بازی بیئامان رووی دابوو. من و کاکم هیشتا ئه قلمان پی نه ده شکا. هه رخوی باسه که مان له سهر ئه وه نییه دایکه. له ماله وه شه کری وردمان نه مابوو. به زوری به کیلو له دوکانی به قالی ژیر ماله که مان ده مانگری، به لام ئاوا زور گران ده وه ستا. بو ئه وه ی پینج کیلو شه کر بکرین، تو ئیمه ت نارده توپتانیجی. توپتانیجی یه ک کیلومه تر له سه رووی ماله که مانه وه بوو. له دوکانی به قالییه که دا پینج کیلو شه کری ورد سیسه د لیره ی ده کرد، به لام ئه گهر له توپتانیجی بمانگریایه دووسه دوپه نجا لیره بوو. دووسه د و په نجا لیره ت پی داین، له گهډل کاکم چووین و

له توپتانجی شه کره که مان کړی. له بهر نه وهی من
بچو وکتر بووم، کاکم فهرده شه کره که ی له باو هس
گرت. تازه چند هه نگو ویکمان هه لینابوو، ماندوو بوو،
له سهر نه رزه که دای نا. دوا ی حه سانه وه یه کیکمان
چمکیک و نه وی تریش چمکه که ی دیکه ی به دهسته وه
گرت و چند هه نگو ویک تریش هه لمان گرت. دوا ی
ماندوو بوون دیسانه وه دامان نایه وه سهر نه رزه که.
فهرده شه کره که له هه لگرتن نه ده هات. سه یرمان کرد وا
نابی، چووینه لای نه و گارییه ی له قه راغ ریگاکه
وه ستابوو، کاکم وه سفی ماله که ی بو عه ره بانچییه که
کرد و پرسیی: "به چند ده مان به یت؟" عه ره بانچییه که
دوا ی نه وهی به سه مه رییه وه جاریک له نه یمه و
جاریکیش له فهرده پینج کیلوییه که ی شه کری روانی،
گوتی: "په جا لیره." له بهر نه وهی تا نه و کاته
هه والیکمان له وه نه بوو شتیک هه یه به ناوی
مامه له کردن، ده سته جی گوتمان: "باشه." فهرده
شه کره که مان خسته سهر عه ره بانه که، خویشمان
دانشتین. قاچه کانمان راده ته کاندن. به م شیوه یه
گه یشتینه وه مالی. به هوی نه وهی مالمان له نهومی
پینجم بوو، عه ره بانچییه که فهرده شه کره که ی تا
به رده رگای مالمان هینا. له راستیدا ناچار بوو بیهینی،
چونکه قرووشیکمان پی نه بوو و بو نه وهی پاره که شی
وه ربگریت، ده بوو تا به رده رگا بیهینیت. هر که ده رگات
کرده وه، دوخه که مان بوو پوون کردیته وه. سه ره تا وات

زانی گالته دهکەین، بەلام هەر زوو لە راستی شتەکه
 تیگەیشتی. پەنجای لیرەت لە ژوورەووە هینا، داتە
 عەرەبانچییهکە. ئەو شەکرەیی لە توپتانجی کریمان،
 نرخەکەیی وەک نرخیی دوکانی بەقالییەکەیی ژیر
 مالەکەمانی لێ هات. وادیارە ئەودەم من و کاکم دژی
 مۆنۆپۆلکردنی سەرمايه بووین، بەرگریمان لەو دەکرد
 کە سەرمايه بۆ بنکە، واتە بەسەر خەڵکدا دابەش ببیت؛
 لەباتیی ئەو هی هەر سیسەد لیرەکە بدەینە بەقالەکە،
 دووسەد و پەنجای لیرە بۆ کابرای توپتانجی و پەنجای
 لیرەش بۆ عەرەبانچی. بەم کارەش یەکەم کاری
 جوولانەووە سیاسییەکەمان ئەنجام دا. بەلام بە هۆی
 ئەو هی تۆ بەم کارەیی ئیمە رازی نەبوویت،
 جوولانەووەکەمان بەرلەو هی دەست پێ بکات تارومار
 بوو. بە هۆی تۆو تورکیا کەوتە نیو ئابووری بازاری
 ئازاد، ببینە مەملەکەتەکەمان لە کوی بە کوی گەیشت.
 ئوبالی زۆرت لە ملە، زۆر!

دواتر رۆژیک هەندیک لەو ماستەیی کە لە مالەووە
 هەوینت کردبوو، خستتە سەفەرتاسیکەووە و گوتت:
 "ئەمە بۆ بابە حاجی تان ببەن." لەگەڵ کاکم بەدەم وازی
 و گەرانهووە، لە چوار کۆلان خوارتر چووینە مالی
 باپیرە. کە گەیشتین بووبوووە نیوەرۆ و تا بلیی شەکەت
 بووبووین. نەنە حاجی، "ئێستا برسی بوونەتەووە"، وای
 گوت و کەمیک نانی لەگەڵ ئەو ماستەیی هینابوومان بۆ
 داناین. لەگەڵ کاکم هەموو ماستەکەمان عافیت کرد.

نه نه م سه فه رتاسه كهه ي شوُرد و دايه وه ده ستمان
 وه رمان گرته وه و گه راي نه وه مالى. پرسيت: "بوچى
 هينده دوا كه وتن؟" گوتمان: "لاى داپيره نانمان خوارد،
 بويه درهنگ هاتينه وه." گوتم: "چيتان خوارد؟" گوتمان:
 "ماستمان خوارد." به هيدمه وه گوتم: "ناشى ئه و
 ماسته ي بردتان خوارديتتان؟" وهك ئه وه ي شتيكى
 ئاسايى بيت، گوتمان: "به لى." ئه مهت به سالان بو
 خه لكى گيرايه وه و پي كه نييت. ئه گه رنا هيچكات وهك
 دوخيكي نائاسايى نه هاته به رچاوم. ئه گه رچى
 نه مده توانى لوژي كه كه ي شى بكه مه وه، به لام هه ميشه پيم
 وابووه شتيكى زور ئاساييه. بير بكه وه، بير بكه وه...
 دوا جار ئه م مه سه له يه م له زيندان بو دهر كه وت. ئه و
 ماسته ت بو ئه وه نه نارديوو بو داپيره و باپيره له بهر
 ئه وه ي پيوستيان پييه تى، به لكو بو ئه وه نارديووت تا
 دلخوش بن پيى. خو ي هه ر كه ماسته كه مان گه يانده
 ده ستيان دلخوش بوون، به لام كاتيک كه ماسته كه يان
 دهر خواردى نه وه بيهاوتاكانيان دا، هينده ي دى دلخوش
 بوون. ئه و دانه دلخوشيه ي تو پلانت بو دانابوو، ئيمه
 به م شيويه دووقاتمان كرده وه، ئه رى! دروست
 سيوشه ش سال ناهه قانه پيمان پي كه نين زالمينه.
 ئه و ساله له گه ل تو ده چووينه كارى دروست كردنى
 كلاوه قووجه ي نويز كردن. تو له ماله وه به شيش و
 كه لافه كلاونويژت دروست ده كردن، من و كاكه
 نووره دين يش ده مان فروشت. قه يدى نييه، رهنگه كاره كه

به دلی ئیمه نه بووبیت. لهو سهردهمدا له سهرتاسه ری دنیا وهستانیکی گه وره له بازاری کلاوقوچه ی نویژ هه بوو، به لام تو هه میسه ناوهنده کانی وه بازار خستنت به هوکاری ئەمه دهزانی. بو نمونه نازانم بوچی هیچ کاتیک نهو که موکوپییانه ی له وه به رهیناندا هه بوون، وهک هوکار دامان نه نان. لهو وه رزه دا پتر کلاونویژی هه ودا ئەستووری خو له میشی ره واجی هه بوو، به لایه نی که مه وه بژارده ی حاجیه کان ئاوا بوو. به لام تو هه ر کلاونویژی هه ودا باریکی، مارونی، خاکی، رهش و سوورت ده چین. ئاخر دایکه کلاونویژی سهوز و سوور چون ده بییت! به لام هه ر ده چین. خو زگه له بهردهم ستان دی دیار به کر ده مان فروشتن، ئاخر له بهردهم مزگه وتی ئولو جامی چی بفروشین! هه ر ئەمه بوو وای کرد زور به ی کلاونویژه کان به بابه حاجی مان بفروشین. نهو پروژانه ی فروشیشمان نه بوو، ده چووینه لای دوکانی به قالی بابه حاجی. لهوی هه م بسکویتی ده داینی، هه م یهک دوو کلاونویژیشمان ده فروشت. به لایه نی که مه وه بیست لهو کلاونویژانه ی تو ده چین، به بابه حاجی مان ده فروشتنه وه. مه به ستمه زانیاریت له مه هه بییت. ههروه ها نه وه شت به بیر بهینمه وه که کو ی گشتی نهو کلاونویژانه ی چنیبووتن، بیستوپینج دانه بوون.

پوژیک باو کم بو نانی نیوه رو هاته وه مالی. ئەمه کاریک نه بوو بهردهوام بیکات، به لام نهو پوژه حهزی کردوه

له ماله وه نانی نیوه رۆ بخوات. له کاتی کدا تۆ به په له
سه رقالی ئاماده کردنی خوانه که بوویت، ئیمه شت نارد
لای به قالیییه که نان بهینین. نازانم بۆچی، به لام وای لی
هاتبوو هر که ناوی به قالت دهینا، ئیمه به قالیییه که ی
بابه حاجی مان دههاته بهرچاو. گهر گهر، به دهم
وازی کردنه وه دیسانه وه چووینه وه لای، بسکویته کانمان
خواردن. گهر گهر دووباره گهراینه وه ماله وه. که
گه یشتینه وه ماله وه سی سهعات تیپه ریپوون. تۆ که به
مهرقه وه هاتیه دهره وه، "ئه وه ئیوه له کوئی بوون؟"
پرسیت. گوتمان: "چووینه به قالیییه که ی باپیره." هر که
پرسیت: "باشه ئه دی کوا نان؟ وهک ئه وه ی ئه و
به پرسسی نانه که بیته و وهک ئه وه ی بلیم بۆچی له من
ده پرسسی، من سهیری کاکه م کرد، به لام له خشته
نه چووی. باوکم ئاشه که ی به بی نان خواردبوو و
رۆیشتبوو. بروانه، تا ئیستا لۆژیکیکم نه دۆزیوه ته وه تا
بزانم بۆچی ئاوا بوو، بۆیه ئه م باسه تیپه په رینم.
دوا جار سالی ۱۹۸۱ بۆ ئیمه سالیکی سهخت بوو، به لام
هه موو ساله سهخته کان رۆژیکی دی تیپه رن. هر ته و او
ده بن دایی. دهستی تۆ و هه موو دایکان ماچ ده که م.

هيندهى ميژوو تهنيا

هيچ كاتيڪ گفتوگو ڪرڻم له گهل باوڪم گهرموگور
نه بووه. دهگوتريءَ كه ڪچان هوگري باوڪيان دهن، به لام
من تا ئيستا هه ستم به مه نه ڪردووه. له وه تهى فامم
ڪردووه ته وه پياويكى داخراو بووه. تهنى له هه نبر من
وا نه بوو، دهرهق به هه موو كه سيڪ وا بوو. نه مدي
هيچ كاتيڪ شهر له گهل داڪم بڪات، به لام هه ستيشم
نه ڪرد به قوولى هوگري يه ڪ بن. پيم وايه داڪيشم
ئهى بهم شيويه قبول ڪردبوو، به ڙيانىكى وا ئارام
رازي بووبوو. وه ڪ خه يالىڪ ساته ڪانى كه يفسازى و
قسه ڪردنيان به دلخوشييه وهم ديته وه بير. له ئيسپار تا
باخچه يه ڪي گهره ي گولانمان هه بوو، باوڪم گولفروش
بوو. له گهل داڪم هه موو ڪاته ڪه يان به ڪو ڪردنه وهى
گول و فروشتنيان به بازار ڪانه ڪان به سهر دهرد. باوڪم

هەر به زۆر ناوهندی تهواو کردبوو، هەرچی دایکمه خویندهواری نهبوو. ئەو برایهه که بهر له من له دایک بووبوو، هەر له تهمهنی دوو مانگیدا مردبوو. له دواى منیش مندالیان نهبووبوون. کاتیک هیشتا مندال بووم، له باخچهی گولاندا یاریدهم دهان. بهلام کهیفم به کاری گولان نههات. بهردهوام ههزم دهکرد بخوینم، باوکیشم هانی دهوام.

دواى ئەوهی له فاکهلتی بیناسازی وهرگیرام و چوومه ئیستهنبوول، ماوهیهکی زۆر نهگهراوهه ئیسپارتا. تهنها هاوینان بو ماوهیهکی کهم سهردانیم دهکردن. پینچ سال بهر له ئیستا که دایکم کوچی دواى کرد، بو ماوهی ههفتهیهک له ئیسپارتا له لای باوكم مامهوه. نه مویست تهنیا بیست. له ماوهی ئەو ههفتهیهدا سی جاریش به چاکی قسهمان به یهکهوه نهکرد. باوكم دهرد و ئازارهکهی دهخواردوه، ههستم بهو بوشاییه دهکرد که دایکم بوی دروست کردبوو.

لهگهڵ دایکم نزیکتر بووین، له ههفتهیهکدا چهند جاریک دهردهلیمان دهکرد به تهلهفون. له ئەنجامی پیداکریی زۆرم، دوو جار له ئیستهنبوول هاته سهردانیم؛ دایک و کچ زۆر گهراين. باوكم ههزی نهدهکرد بیست، ئەمهه دهزانی، بویه هەر داواشم لی نهکرد. له ههنبهر مردنی لهناکاوای دایکمه، خۆم زۆر به بیکهسی بینی. ههستی ههبوونی باوکیک له ناخمه نهبوو. بویه چاوهروانیی ئەوهه لی نهبوو شوینی دایکم بو پر بکاتهوه. پینم

وانه بوو باوكيشم هيچ چاوه پروانيه كي له من هه بيټ.
دهمزانى منى خوښ دهويټ، به لام هيچكات هينده نزيك
نه بووين ته مه م پيشان بدات. نايه ته وه بيرم، به دريژايي
ژيانم نه مديوه خراب مامه له م بكات، يان ته وه ي ليم
تووپه بيټ. مروځيكي نارام و هيور بوو.

دواى ته وه ي هه فته يه ك له لاي مامه وه، گوتم: "باوكه،
ئيتړ من ناچارم بگه ريمه وه ئيستنه بوول." گوتى:
"هه لبه ته كچه كه م، بگه ريوه سهر كاروبارى خوټ،
خه مى منت نه بيټ." ته مه يه كه م جار بوو دهنگى هينده
به سوژ بيټ. پيم گوت: "ته گهر هه ز ده كه يت، به يه كه وه
دهچين، ماوه يه ك له لاي من بمينه ره وه، هه م جه ويكيش
ده گورپيت." خو يشم سه رسام بووم كه ته م قسه يه م
هينده له ناخه وه كرد، به لام وه ك ته وه ي زور ئاسايي
بيټ، گوتى: "نا كچه كه م، سوپاس، بو ئيستا باشم. به م
زوانه ده بي گوله كان بچينه وه، با ته مه ش ته واو بيټ،
دواى ته وه بزانه چو ن ده بيټ." ماله او اييمان كرد.
ئيسپار تام جى هيشت.

كه گه رامه وه ئيستنه بوول، له ئوفيس ده ستم به كاره
كه له كه بووه كانم كرد. خودانم به كار ته هوه نى
ده كرده وه. ته و ئوفيسه ي له گه ل هاوبه شه كه م دامان
نابوو، پوژ به پوژ كاره كانى باشتر ده بوو. له
ماوه يه كي كه م دا هينده پرورته مان وه رگرت كه
خه ياليشمان بو نه ده چوو. له كيكي ته و شارانه ي كه له
هه موو لايه كي ئيستنه بوول دروست ده كران، به شى

ئىمەش دادەنرا. لەگەڵ فراتى ھاوبەشم لە سالانى زانکۆو ھاوڕييين، لە قوناغى کۆتاييدا دەستمان بە گەران کرد، کە تەواويشمان کرد بە يەكەوہ ئۆفيسيکى بيناسازيمان دانا. کە دايکەم ھا تە ئىستەنبوول پيم ناساند. دواى ئەوہى بە باشى ناسيى، گوتى: "کچم ئەم کورە لە دەست خۆت مەدە." بە قسەم کردیت دايکە، لەگەڵ فرات ھاوسەرگيريم کرد. ساليک پاش کۆچى دوايى دايکەم بوو، پەيوەنديم بە باوکمەوہ کرد: "باوکە من شوو دەکەم." گوتى: "بەختەوهریت بۆ دەخوازم کچم، زۆر دلخۆشم بۆت." نەھاتە ئەو ئاھەنگە سادەيەى خۆمان ھاوړييانە سازمان کردبوو، بەلام تەلەفۆنى کرد و پيرۆزبایى لە ھەردووکمان کرد.

دواى مانگيک لە ھاوسەرگيريمان تەلەفۆنى کرد: "کچەکەم، من باخ و باخچەکەم فرۆشت، لە شويينيکى بچووکى فەنيک نيشتەجى دەبم. دواتر ناونيشانەکەيت بۆ دەنيرم، خەمى منت نەبيت." گوتم: "لەسەر خيەر باوکە، ئەگەر ھەر ئاتاجيکت ھەبوو پەيوەنديم پيوە بکە." نزیکەى دواى دە رۆژ بە ناونيشانى گونديکى ماسيگرانەوہ پەياميکى نارد، کە باشە و ئەگەر رېگامان کەوتە ئەوئى، حەتمەن سەردانى بکەين و چاوەرپيمان دەکات. وەلامم دايەوہ کە "حەتمەن لە دەرفەتيکدا سەردانت دەکەين، ئاگات لە خۆت بيت." مانگى جاريک تەلەفۆنم دەکرد، لە حال و باريم دەپرسی. بەردەوام دەيگوت کە باشە و راحەتە و سەرى ئاسوودەيە لەوئى.

له گه‌ل فرات، هاوشیوهی کار هاوسه‌رگرییه که شمان به
 باشی ده‌رۆیشت. هه‌فته‌ی شه‌ش رۆژ کارمان ده‌کرد و
 رۆژانی دووشه‌مه‌شمان به ته‌مه‌لی به‌سه‌ر ده‌برد.
 ئیوارانی شه‌مه‌ش له به‌یئوغلۆ له‌گه‌ل هاوړی
 هاوبه‌شه‌کانمان چه‌ند باده‌یه‌کمان هه‌لده‌دا، ده‌چووینه
 سینه‌ما و شانۆ و سه‌ری خۆمان سووک ده‌کرد.
 هه‌روه‌ها فرات هۆگرییه‌کی زۆری بو ئه‌ده‌ب هه‌بوو،
 منیش چه‌زم له خویندنه‌وه‌یه، به‌لام فرات سه‌وداسه‌ری
 ئه‌ده‌ب بوو. ئاگای له هه‌موو کتیبه‌ نوێیه‌کان بوو، دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی به باشی دیفچوونی بو ده‌کرد، هه‌موو کۆتایی
 هه‌فته‌یه‌ک ده‌چوو له‌ لای کتیبه‌رۆشییه‌کان ئامیزیک کتیبی
 ده‌کرین. ئه‌و چه‌زه‌ی ئه‌و که‌متازۆر په‌ریبووه منیش.
 به‌تایبه‌ت ئه‌و رۆمانانه‌ی که چه‌زی لی بوو، ده‌یدایه
 منیش بیخوینمه‌وه. منیش متمانه‌م به‌ بژارده‌کانی ئه‌و
 ده‌کرد و قه‌تیش وه‌نه‌بووه تووشی خه‌یالشکان بجم.
 رۆژیک که له‌سه‌ر جیگا راکشابوو، ئه‌و کتیبه‌ی که
 ته‌واوی کردبوو دای خست، خسته‌یه سه‌ر سینگه‌ی.
 چاوه‌کانی له بنمیچه‌که برین و دوا‌ی بیرکردنه‌وه‌یه‌کی
 زۆر: "وا‌ی! چه‌ند جوانی نووسیه‌وه!" دواتر گوته‌ی:
 "حه‌تمه‌ن بیخوینمه‌وه، به‌ دلت ده‌بیته‌ت." وا‌ی گوت و
 کتیبه‌که‌ی بو من راهیشت. ناوی کتیبه‌که‌ش کاریگه‌ر
 بوو: هینه‌دی میژوو ته‌نیا. نووسه‌ره‌که‌ی چه‌سه‌ن وه‌فا
 قه‌ره‌داغلی‌یه، ئه‌ندازیاری میکانیکی خانه‌نشینکراوه،
 نووسه‌ر که له فۆتۆکه‌یدا ده‌رده‌که‌ویته‌ت، به ته‌مه‌ندا

چوو، زانیارییه کی وا له باره ی رابردووی تاییه تی
ژیانیه وه نییه. هه ر وا سه یریکم کرد و له سه ر ئیتاژییری
پال چرپاکه م دانا. "باشه، دواتر دهیخوینمه وه". وام به
فرا ت گوت.

له لایه که وه به هوی شارسازییه وه له هه ندیک شوین
رووخاندن زور به خیرایی به رده وام بوو، به شیوه یه کی
دیوئاساش نرخه نشینگه کان به رز ده بوونه وه. به تاییه ت
به و پاره یه ی له پرۆژه ی فیکیره ته په ی که دیکوی
دهستمان که وت، به شی ئه وه ی ده کرد سه ره له به ری
ستانداری ژیانمان به زیاده وه بگۆری. ئه و پاره یه ی
کۆمان کرد بو وه وه، له چوارچیوه ی شارسازیدا
دهمانخسته چوارچیوه ی وه گه رخشته نه گوینرا وه وه،
دهمانگوت ئه گه ر ئیره بو شارسازییش ته رخان بکریت،
هه ر له دهستمان دهچیت و به م هوی شه وه له پال کاری
پرۆژه کانی بیناسازی، دووقات قازانجمان دهست
ده که وت. به لام ریتمی خیرای ئه م کاره و پیداکریمان
له سه ر به رده وام قازانجکردن، ئیمه ی کرد بو وه ئامیر و
کاتمان بو خه ر جکردن نه بوو. ئه گه ر ئه و ریکخراوانه ی
کۆمه لی مه ده نی، که دژی شارسازی و گۆرانکاری له
شاردا بوون، لی به ده ر بکه یین، هیچ شتیک نه بوو له
ژیان بیزارمان بکات. به خته وه ر بووم یان نا، بو ئه مه ش
کاتم نه بوو بیری لی بکه مه وه. دواچار کارمان ده کرد،
قازانجمان ده کرد و ده ژیا یین. له نیو ئه و راکه راک و
جه نجالییه دا شه وان به ر له خه وتن، ته نی ده متوانی چه ند

لاپه‌ره‌یه‌ک له کتیبیک بخوینمه‌وه. هه‌فته‌یه‌ک دوا‌ی
 ئه‌وه‌ی فرات کتیبه‌که‌ی پی‌ دام، ئه‌مجا توانیم ده‌ست پی
 بکه‌م، ده‌ست به‌ خویندنه‌وه‌ی هینده‌ی میژوو ته‌نیا بکه‌م.
 سه‌رباری ئه‌وه‌ی زۆر شه‌که‌ت بووم، به‌لام کتیبه‌که‌ له
 لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مه‌وه‌ منی یه‌خسیر کرد. تا ئه‌و کاته‌ی
 چاوه‌کانم له‌ خۆیا‌نه‌وه‌ داده‌خران، ده‌توانم بلی‌م نیوه‌یم
 خوینده‌وه‌. رۆژی دواتر هه‌ر زوو له‌ ئۆفیس ده‌رچووم،
 هۆشم به‌ لای کتیبه‌که‌وه‌ بوو. هه‌ر پیم‌ نایه‌ ماله‌وه
 ده‌ستم به‌ خویندنه‌وه‌ی کرد. فرات ته‌له‌فۆنی کرد؛
 له‌سه‌ر کاری بیناسازی‌یه‌وه‌ پی‌ویست ده‌کات سه‌ردانی
 ئۆفیس بکاته‌وه‌ و تا دره‌نگانی شه‌و کار ده‌کات. منیش
 به‌ سوودوه‌رگرتن له‌م ده‌رفه‌ته‌، نوقمی نیو کتیبه‌که‌
 بووم. ئه‌و کاته‌ی فرات بو ئه‌وه‌ی من بیدار نه‌کاته‌وه‌ به
 کلیه‌که‌ی خۆی بیده‌نگانه‌ ده‌رگای کرده‌وه‌، خه‌ریک
 بووم کۆتا لاپه‌ره‌م ده‌خوینده‌وه‌. هاته‌ سالۆنه‌که‌، که
 گوتی "ئه‌وه‌ هیشتا نه‌خه‌وتوویت؟" بو ئه‌وه‌ی سه‌رنجم
 په‌رت نه‌که‌م، به‌بی ئه‌وه‌ی چاوم له‌سه‌ر کتیبه‌که‌ هه‌لبێرم،
 ته‌نها توانیم "نه‌خیر" بچرپینم. هه‌ر وا به‌ پی‌وه‌ و بو یه‌ک
 دوو خوله‌ک وه‌ستا. دوا‌ی ئه‌وه‌ی کۆتا رسته‌م
 خوینده‌وه‌، بو فرات وه‌رچه‌رخام و گوتم: "هه‌ر به
 راستی وای! وه‌ک گوتت وا بوو، زۆر تاسینه‌ره‌." به‌ده‌م
 هاتنه‌ پالمه‌وه‌، گوتی: "به‌لێ، له‌ راستیدا زۆر کاریگه‌ری
 به‌سه‌ر منیشه‌وه‌ جی هیشت، وادیاره‌ مرۆف له‌مه‌ باشتر
 ناتوانی گوزارشت له‌ ته‌نیا‌یه‌کانی نیو قه‌ره‌بالغی بکات.

نەرمین، ھەندیک جار بېر لەو دەکەمەو ھیندە کار دەکەین و پارە بە دەست دینین، باشە جگە لە پارە چیتەر بە دەست دینین؟ ئەو ھەستی تەنیاپییە پارە بۆی دروست کردووم، ئەوی راستی بیت جار جار پامدەچلە کینیت. بېر لەو بەکەرەو لە روانگە کۆمەلایەتی و چینایەتیەو بەرزبوونەو ھەرۆک سەرکەوتنە بۆ بۆشایی گەردوون؛ تا سەرتر دەکەویت، ژمارە ی زیندوان کەمتر دەبیتەو. تا دی لە مرقەکان، لە خەلک دوور دەکەویتەو و بەرەو بۆشایی گەردوون و تەنیاپیی خۆت سەفەر دەکەیت. لایەنی خەمگینی ئەمەش ئەو ھە، بۆ ئەو ھە ئەمە بەدی بەینیت، خۆت لە داروبەرد دەدەیت و شەو و رۆژ کار دەکەیت. ھەندیک جار وا ھەست دەکەم وەک ئەو داماوە خۆبەخشانە واین کە لە کانگای ژیانەو بە ئاراستە ی ئەو شوینە ی کە ژیان ی تیدا نییە، ھەلدەکشی.

کاتیک ئەم قسانە ی دەکرد، وەک ئەو ھە وا بوو لە بەر خۆیەو ھەرتە ی بیت. گوتم: "بەلێ، راست دەکەیت، کاتی ئەو ھاتوو بېر لەم رەھەندە ی پرسەکەش بەکەینەو و بگرە خەریکە تیشدەپەریت. لە راستیدا ئەم رۆمانەش ریکەوتی کرد. بۆ ئەو ھە ھەندیک شت شوینی شیاوی خۆیان بگرن، پێویست دەکات بە ئاگاتر و ھۆشیارانە تر ھەلسوگەوت بەکەین." فرات وەرچەرخوا و سەیری چاوەکانی کردم. "بروانە چی دەلیم نەرمین... وەرە سبە ی پشوویەکی درێژ وەرگرین، بە سەریکی بەتالەو ھە

ئەم پىرسە ھەم بىرى لى بىكەينەو، ھەم قسەى لەسەر بىكەين، جگە لەمەش پىشووئەكەيش دەدەين. ھا؟ دەلىى چى؟" بە خرۇشانەو ئەمەى گوت. گوت: "بەستە، ھەر خىرا مەخرۇشىى." بە ھەولدانەو تا شەوقەكەى نەپرووشىنم، "سبەى بەيانى ناتوانىن دەرچىن، ئەگەر ئەو ھەموو ئىشوكارە ئاوا جى بەيلىن قىامەت رادەبى،" ئەمەم گوت، وەك بلىم: "نابى."

كاتىك سىپىدە زوو جانتاكانمان دەخستتە نىو سندووقى ئوتۇمبىل، ھىشتا بىروامان بە چاوى خۇمان نەدەکرد. بگرە پلانى گەرانى ھەموو كەناراوەكانى ئىژرە و دواترىش چوونە فەنىكە بۆ لای باوكم و گەرانەوھمان ھەر لە نىو ئوتۇمبىل، دامان نان. پاشان تەلەفونم بۆ باوكم كرد، كە بە رىگاوەين و دواى دە رۆژى دىكە سەردانى دەكەين. "ئاگادارى خۇتان بن، رىگاتان سەلامەت."

بەدەم چىژوەرگرتن لە كەناراوەكانى ئىژرە، لەگەل فرات باسمان لە رابردوومان كرد، لە داھاتووشمان. ئەو دۇخە ھەستىارەى كە ولات و دنياش تىكەوتوو، ئەو وەحشەتەى بە ناوى مەدەنىيەتەو دەكرىت و مرۇقاىەتتى بەم حالەى ئىستا گەياندوو. باسمان لە دراماش كرد؛ وىرانبوونە كولتوورىيەكان، كارەساتە ئىكۆلۆژىيەكان، ئەو تاكگەرايىەى كە پەيوەندىيەكانى يەخسىر كردوون. باسمان لە عەشق و ئەو گۆرانكارىيەش كرد كە بەسەر ئەقىنداراندا ھاتوو.

کاتیکیش گه یشتینه فه نیکه، ده تگوت هر ئیستا له
 راهینانی پزیشکی هاتووینه ته وه.
 به پیی ئه و تاریفه ی باو کم کردی، دۆزینه وه ی ئه و
 شوینه ی تییدا ده مایه وه هینده سهخت نه بوو بو ئیمه.
 شوینیک بوو بیست ماله بوو، دروست له قه راغ ریگادا
 له نیو داروباردا و له پال چهند شوینیکی کارکردندا و
 که وتبووه نیو دارستانیکه وه. کاتیک به ئوتومبیل له
 قاوه خانه نزیک بووینه وه، باو کم و سی پیره پیاو که
 دیار بوو گوندی بوون، له دهره وه له سه هر میزیکی
 تهخته رۆنیشتبوون. باو کم هر که ئیمه ی ناسییه وه، به
 پیکه نینه وه هه ستایه وه سه ری و به ئاراسته ی
 ئوتومبیله که مان هات. به له ئامیزگرتنه وه پیشوازی له
 من و فرات کرد. هه نگاو یک دوور که وته وه و سه یری
 قه دوقیافه ی فراتی کرد؛ دوو سال بوو
 هاوسه رگیرمان کردبوو، به لام یه که م جار بوو ده بیینی.
 رپوی خه ندان و خاکه رایانه ی باو کم وای کرد
 په شوکانی فراتیش که متر بیته وه. هاورپییانی
 قاوه خانه ی باوکیشمان له بهر هه ستان و ته وقه مان
 کرد. دواتر باو کم فه رمووی لی کردینه مالی. خاوه نی
 قاوه خانه که پیداگری کرد بو خواردنه وه ی چایی، به لام
 باو کم پیداگری کرد و به گالته وه گوتی: "ئه و چاییه ی
 من له ماله وه لییده نیم، له چاییه که ی تو خوشتره!" وای
 گوت و لییان دابراین. گوتی: "وه رن بزانه مندالینه..."
 وای گوت و پیشمان که وت. دوا ی تیپه رین له دوکانی

فرۆشیاری ماسی، که بابۆلهی دروست دهکرد و
 باخچهکهی به لاولاو و گولی رهنگاورهنگ داپۆشرا بوو،
 ههروهها دواى تىپهپىن له مێزىک که کارى دهستى
 خۆجىنى ناوچهکهى دهفرۆشت، گهيشتینه مالى باوكم،
 که باخهکهى پر گول بوو. مالهکه له کووخىكى بچکۆله،
 که له سووچىكى باخچهکهدا دروست کرابوو، پىک
 هاتبوو، وهک جوانکارى باخچهکه وابوو. له ژىر ئه
 ساباتهى که لاولاوهکان دروستيان کردبوو، دوو
 قهنهفهى بهرانبهريهک، لهسهه قهنهفهکانىش نيودهر و
 لاکىش، له ناوهپاستىدا مێزىكى بهرزتر له قهنهفهکان
 ههبوون. ههموو سووچ و گوشهيهكى باخچهکه پر بوو
 له گولى رهنگاورهنگ و درهختى بهردارى ههمهجوور.
 باوكم ئه مههارهت و لىزانىيهى سالانىک له گولفرۆشى
 فىرى بووبوو، لهم باخچهيهدا به کارى هینابوو. کاتىک
 لهسهه قهنهفهکانىش دادهنىشتى، له نىوانى
 درهختهکانهوه دهرياي بىسنوورت دهبینى. ههه که
 دانىشتىن، گوتهى: "ئهوه چايى دههکهم و ئىستا دىمه
 لاتان." وای گوت و چووه نىو کووخهکهيهوه. لهگهه
 فرات لىک رامىن و چىژمان لهو دىمهنه و لهو کهشه
 وهرگرت، که ئاسوودهى به مرۆف دهبهخشى. جگه لهو
 ئوتۆمبيلانهى ناوه ناوه بهسهه شهقامهکهدا تىدهپهپىن،
 له دهنگى ئه شهپۆلانهى خۆيان به کهناردا دهکىشا و
 سروهى ئه بايهى که به فىنكى ههلى کردبوو و
 سرتهى سىرسىرهکانى تىکهه لهبوو، دهنگى هىچى تر

نه ده هات. بیرم له وه کرده وه باو کم شوینیکی باشی
 هه لبار دو وه بو به سه ربردنی ئه و هینده ته مه نه ی
 ماویه تی؛ ئه وه ی راستی بیت که میکیش به غیلیم پی برد.
 به هوی ماندوو بوونی ریگاوه له سه ر قه نه فه که به زور
 خومان گرتبوو، تا نه بو رژیین و خه ومان لی نه که ویت.
 پاش قه یری باو کم به ده ستیکیه وه چایدان و به
 ده سه ته که ی تری سینی و په رداخه کانی سه ری، هاته
 ده ره وه. چایه که ی وه ک ده یگوت به راستی خوش و
 به تام بوو. سی چوار سه عات باسمان له کار و
 کرده وه مان و ژیانی نویی باو کمان کرد له گونده که دا.
 هینده ی هه ستم پی کرد، دوا ی مردنی دایکم ژیانی
 ئیره ی ئارامیی پی دابوو. له چاو جاران کراوه تر بوو و
 قسه ی ده کرد، به لام ری تی نه ده چوو له ناخه وه
 بیخوینییه وه؛ ئه گه ر ناخیکی هه بیت هه لیه ت.

بینینی ئه و به و ئارامیییه وه منیشی دلخوش کرد.
 سه رباری پیداگری ئه و، شه و له لای نه ماینه وه. ده بوو
 ئیواره له ئه نتالیاه به فرۆکه بگه ریینه وه ئیسته نبوول.
 ویستی به ئوتومبیل بماننیریته وه ئیسته نبوول، که
 نه یتوانی رازیمان بکات، "به لایه نی که مه وه ماسییه ک
 بخون ئه مجا برۆن." له راستیدا به هوی هه وای ساردی
 ده ره وه، که گه ده مان ده خو یولایه وه، ئه و خواسته یمان
 په ت نه کرده وه. له ماسیفرۆشییه که ی ته نیشتی، له سه ر
 یه کیک له میزه ته خته کان دانیشتین. دیار بوو که هه موو
 گوندییه کان هاو رییه تییه کی باشیان له گه ل باو کم هه بوو،

هه لسوکه وتیان له گه ل یه ک زور باش بوو. سه رجه م
ئه و شوینانه ی گوندییه کان کاریان تیدا ده کرد، سه رجه م
ئه و سه وزانه ی تازه چنرابوون، مقه بیلات و هه موو
ماسییه که مان خوارد. کاتییک باوکم به که یفه وه باسی
گوزهرانی ژیانی له گوند ده کرد، چاییشمان خوارد هوه.
دواتر مالئاواییمان کرد و وه ری که وتین. له ریگا فرات
هر باسی ئه وه ی ده کرد که چند به باوکم کاریگر
بووه و قسه کردن له گه لیدا چند خوش بووه و ده یگوت
که پیویسته زوو زوو سه ردانی بکهین.

پوژی دواتر کارکردنمان له ئوفیس تازه بووه وه، راستتر
بلیم ده تگوت ژیانیکی تازه مان ده ست پی کردووه، که
چیتر ژیان ته نها پاره و کارکردن نییه، له به رانبهر
کومه لگه شدا هه ستیارتتر و هیئده ی ده توانین زیاتر
په یوست ده بین به کیشه کومه لایه تی و سیاسییه کانه وه.
هر هیچ نه بی ئه مه ئه و بریارانه مان بوون که له
پشووه که دابوومان. ئه گه رنا هیشتا هه فته یه ک
تینه په ریوو، هه ردوو کمان گه راینه وه سه ر دوخی
جارانمان، بگره له جارن پتر کارمان ده کرد. ئه گه ر له
به رانبهر یه کدی دانیشمان پیدا نه دهنه، به لام ئه و قسانه ی
له پشووه که دا کردبوومان وه ک ده رکردنی گوناھی
سه رکه وتنمان بوو له کاره که ماندا. دواچار ناوه ناوه
خه یالکردن زیان به هیچ که سییک ناگه یه نیئت.

دوو سالی دیکه شمان ئاوا تیپه رین. به هوی
فراوانبوونی کاره کانیشمان ئوفیسیکی گه وره ترمان

کردهوه. له کاتیکدا ئەو دوازدە بیناساز و ئەندازیارە ی
وہگەرمان خستبوون خەریکی کارە پۆتینیہکانی
کۆمپانیایا بوون، من و فرات بە دوا ی پەرۆژە ی
گەرەترەوہ بووین. وا خۆمان بە کارەوہ نووساندبوو،
دەتگوت ئەگەر پۆژیک کار نەکەین هەژار دەکەوین و
قەللۆش دەبین. هەندیک جار چەند پۆژیک یەکتیمان
نەدەبینی، ئیواران بە پەرۆکاوی و شەکەتیہوہ
دەگەرانیہوہ مائی و وەک لەھۆشخۆچوو، دەخەوتین و
بەیانانیش سەرلەنوێ دەچووینیہوہ ئۆفیس و سەر
پەرۆژەکانمان. بەم شیوہیہ ئەگەر دە جاری تر ژیا باین،
ئەو سەرۆتە ی کۆمان کردبووہوہ بەشی خەرجکردنی
نەدەکرد. هەر وا نە من نە فرات کە سوکاری نزیکمان
نەبوون. راستتر بلیم ئیمە تا رادە ی پیویست لیان نزیک
نەبووین. لە نیو ئەو هەموو کار و سەرقالییەدا هەر
بیریشمان لە دروستکردنی منداڵ و گەرەکردنی
نەکردبووہوہ. نیگەران نەبووین، ئەمەشمان بە
بەختەوہری دەزانی.

ئیوارە ی شەممە یەک کاتیک لە بەئیئوغلۆ پیاسەمان
دەکرد، لە پیشەنگە ی کتیبفرۆشیہکدا پۆستکاری
کتیبیکی نوێی حەسەن وەفا قەرەداغلی مان بینی. کتیبی
دووہمی بە ناوی ئەقین لە تۆدا بەجی مایە. ریک
چووینیہ ژوورەوہ و دانە یەکمان کپی. فرات گوتی: "بە
ھیوام هاوشیوہ ی کتیبی یەکەمی باش بیئت." کتیبی
یەکەمی، هیندە ی میژوو تەنیا، لە تورکیا لە ریزی یەکیک

له پرفروشتريں کتیبه کان بوو، ئەو هوگرييهی به دەست
هینابوو که شایستهی بوو، وەرگیردرا بوو سەر چه‌ند
زمانیک و هه‌مان سەرکه‌وتنی به دەست هینابوو،
ژماره‌یه‌ک خه‌لاتیش.

پوژی دواترمان له ماله‌وه به خویندنه‌وهی کتیبه‌که‌وه
به‌سەر برد. هینده‌ پو چووبوینه نیوی، تا ئیواره
خومان و خواردنمان له بیر کردبوو. دواي ئەوهی فرات
بیری خسته‌وه، شتی‌کمان نایه سەر ئاگر و گه‌راینه‌وه
سەر کتیبخویندنه‌وه. ئاوا به‌هیری و کاریگه‌ربوونه‌وه
لاپه‌ره‌کان به‌ دواي یه‌کدییه‌وه ده‌هاتن، تا نیوه‌شه‌و به‌بی
ناوبر کتیبه‌که‌مان ته‌واو کرد. له کاتی‌کدا که فرات به
کتیبه‌که‌ی ده‌سته‌وه پیاسه‌ی بو نیو ژووری کار و
سالونه‌که‌ ده‌کرد، منیش به‌ده‌م خه‌یال و به‌ چاوی
ئاوساوه‌وه ده‌م‌پروانییه بنمیچه‌که. کتیبی یه‌که‌می زور
باش بوو و ئیمه‌ی راپیچی به‌رده‌م هه‌ندیک لپیچینه‌وه
کرد؛ ئەگه‌رچی ئەو بریارانه‌ی دابوو‌مانن جیبه‌جیشمان
نه‌کردن، له نیو ئەو داراییه‌ماندا وه‌ک زله‌یه‌ک به‌ر
پرومان که‌وت. به‌لام ئەم کتیبه‌ی هه‌ر به‌ راستی باسی
له ئیمه‌ ده‌کرد. هه‌ر باس باسی ئەوه بوو که ئیمه‌ به‌پیی
ئەو یاسایانه‌ ده‌ژیین که که‌سانی تر دایان رشتوون،
ئەو ژیانمان که به‌پیی تایبه‌تمه‌ندی بازار ریک خراوه،
چون روشنایی کوژاوه‌ته‌وه و ئەقینمان ون کردووه. تا
به‌یانی، تا ئەو کاته‌ی خور هه‌له‌هات، له‌گه‌ل فرات باسی
ئهمه‌مان کرد. باسمان له ژیانمان، په‌یوه‌ندیمان، ئەو

خه یالانهی عه شقمان که له رابردوودا جی مابوون،
 تهنگه بهریی ئەو ده لاقه یه ی لیی چووبووینه ژووری و
 ئەگه ری ده رچوون و ده رنه چوونمان لیی، ههروه ها ئەو
 سه ره وتهی له بانک هه مانه، ئاخۆ ده توانی ئەو بو شاییه
 دیوئاسایه ی بو ئەقینمان دروست بووه، پر بکاته وه یان
 نا... باسی زۆر شتی تریشمان کرد. هینده ش سهخت
 نه بوو دان به وه دا بنیین که ماوه یه کی زۆره یه کتر ته نها
 وهک دوو هاوبه شی کار ده بینین. له کو تاییدا فرات به
 پیکه نینه وه گوته: "وادیاره کاتی پشووه رگرتنیکی
 دیکه مان هاتووه." گوتم: "هیوادارم ئەم جاره نه لیی ده ی
 ههسته برۆین." گوته: "نا نا، ئەم جاره چهند رۆژیک
 پلانیکی باش بو کاره کانمان داده نیین ئەمجا ده رۆین."
 گوتم: "زۆر باشه، ده ی ئیستا کاتی کاره." دووشیکمان
 کرد و قاوه لتییه کی سه رپییمان خوارد و به بیخه وی
 چووینه ئوفیسه که مان.

کارمه ندانی ئوفیس وهک هه موو رۆژانی تر پرکار
 بوون. کاریگه ری کتیبه که تیکه ل به بیخه ویم بووبوو و
 تاقه تی نه هیشته بووم، وهک زۆمبیه کان هه ر وا به و
 نیوه دا ده خولامه وه. سه روبه ری نیوه رۆ چیتر به رگه م
 نه گرت، له و ژووری کارکردنه مدا که سپلیته که ساردی
 کردبوو، خۆم گرمۆله کرد و خه وتم. کاتیکیش به
 زهنگی ته له فۆن هه ر به زۆر چاوه کانم کردنه وه،
 نه مده زانی چه نده خه وتووم، به لام وا هه ستم به
 شه که تی ده کرد ده تگوت هه ر سه رخه ویکم شکاندووه و

ھەر زوو خەبەرم بوو تەو. لەو بەتانییەى پێمدا
 درابوو و ئەو سەرینەى خرابوو ژیڕ سەرم، تیگەیشتم
 كە فرات ھاتوو تە ژوو رەكەم. بەبى وىستى خۆم
 دەستم بۆ تەلەفۆنەكەم برد، كە لەسەر تەپلەكە بوو؛
 ژمارەى كى نەناسراو تەلەفۆنى دەكرد. سەرەتا كچم كرد
 و وىستم كە مێكى تر بخەوم، بەلام ئەو كەسەى
 تەلەفۆنى دەكرد بە پێداگرییەو وەزى نەدەھینا. بە
 دەنگى خەوالووەو گوتم: "ئەلوو، فەرموو؟" بە دەنگى
 كەسێكى پیرەو گوتم: "كچەكەم نەرمین، تۆیت؟" بە
 مەراقەو گوتم: "بەلى منم، بەلام ناتناسم ببوو..."
 گوتم: "سەلیم كچەكەم، لە فەنیکەو، ھاوڕی باوكت،
 سەلیمی ماسیفرۆش." گوتم: "ئە، ھەلبەت ھاتەو بیرم،
 مامە سەلیم ببوو رەكایە، سەرەتا نەمناسیتەو." لەگەل
 ئەو ھەشدا خورپەى كەوتە دلم، داخۆ مامە سەلیم
 بۆچى پەيوەندى پێو كردوو؟ ھەر كە گوتم: "كاتم
 گرتى، بەلام باوكت كە مێك تەندروستى تێك چوو،
 ئەو ئیستا لە نەخۆشخانەى نیشتمانى فەنیکەىن، ئەگەر
 زوو بێت باشە." بەتانییەكەم لەسەر خۆم فریدا و
 ھەستامە سەر پى.

"مامە سەلیم، باوكم چى تەى؟ نەكا زۆر نەخۆش بێت،
 ئیستا لە لاتە؟" بە شلەژاویەو پرسیم. "بارودۆخى
 باش نیە كچەكەم، ئەگەر بێت باشە، دەتوانم ھەر
 ئەو ھەندە بلیم." واى گوت و تەلەفۆنەكەى داخستەو. لە
 تۆنى دەنگى مامە سەلیمەو دیار بوو چى قەوماو،

له گهل ئه وه شدا نه مويست شتي ئاوا به خه ياليشمدا بيت.
 خوّم كو كرده وه و يه كه م شت ته له فونم بو فرات كرد.
 له دهر وه، له سه ر پرۆژه بوو، به خيرا يي دوخه كه م
 تيگه ياند و گوتم له فرۆكه خانه يه ك ده گرينه وه.
 كاتيگيش گه يشتينه نه خوشخانه ي نيشتماني فه نيكه،
 كات له نيوه شه و نزيك ده بو وه وه. مامه سه ليم و
 گوندييه كاني دي له باخچه ي نه خوشخانه پيشوازيان
 لي كردين. ديمه نه كه زور پيوستى به قسه كردن نه بوو.
 ساتيك له وه دا بوو له هوش خوّم بچم، فرات هاته بن
 بالم. له نيو زه ناي دهنگي "خوتان خوش بن"، له سه ر
 كورسييه ك دا يان نيشاندم. من و باوكم هيچ كاتيگ
 هينده له يه كدي نزيك نه بووين، به لام هيچ كاتيگ بيرم
 له وه نه كرد بو وه وه مردنه كه ي ئازاريكي هينده به سويم
 له ناخدا جي ده هيليت. ئه گه رچي يه كتريشمان نه ده بيني
 و ليكتريش دوور بووين، به لام باوكيكم هه بوو و
 هه نووكه ش چيتر بووني نيه. روخسارم خسته نيو
 له پي ده سته كانم و له نيو باخچه ي نه خوشخانه كه دا
 هون هون گريام.

به يانييه كه ي كه له مال نه هاتبو وه ده ري، گوندييه كان
 دردونگ بوو بوون و چووبوونه ماله كه ي، لاشه كه يان
 هه ر وا به پاكشاوي، وهك ئه وه ي به ئارامي خه وتييت،
 بينبوو. هه ر زوو ئامبيولانس يان بانگ كرد بوو، به لام
 تازه كار له كار ترازابوو. پزيشكه كان ده سته جي
 ته رمه كه يان خستبو وه ساردخانه وه. پاشان ته له فونيان

بۆ من كردبوو. زۆر بۆي خه مگين بووبوون، ده يانگوت
باوكم پياويكى باش بوو. كاتيک بۆ يه كه م جار باوكم له
گونده كه يان نيشته جي ده بيت، كه ميک نيگه ران بووبوون،
به لام دواي ماوه يه كي كه م ناسييوويان و وهك كه سيك
له خويان حيسابيان كردبوو. كاتيک ئەم رستانه له
ده مي گوندييه كاني چواردهورم داده بارين، من له
ناخه وه نه فره تم به سه ر خۆمدا ده باراند. ئاخه ئەگه ر
كه ميک كاتم پي دابوايه، هينديكي تر وابه سته ي بوايه م
و گرنگيم پي دابوايه، چيم له ده ست ده چوو؟ باشه با
واي دانين كه سيكي داخراو بوو، به لام من بچووكترين
هه ولم نه دا بۆ ئەوه ي لي نزيك بيمه وه.

كاتيک گوندييه كان بينيان كه ميک ئارام بوومه ته وه،
پرسیيان: "له كوي ده نيژن؟" به حه په سانه وه لييان
رامام. هه ر بيريشم له مه نه كردبووه وه. راستتر بلیم
بيرم له وه نه كردبووه وه رۆژيک ديت باوكم ده مريت؛
خراپترينيشي ئەوه بوو له م چه ند مانگه ي دواييدا هه ر
باوكم فه رامۆش كردبوو. دواي قه يرئ له دوودلي:
"دلنيام بۆ شارده نه وه ي لي ره نارازي نه ده بوو، به لام
ئه گه ر بوارم بدن هه ز ده كه م له ئيسپارتا، له پال دايكم
بينيزم." هه موويان به و برياره م رازي بوون. به ده م
گوتني ئەوه ي كه سه به يني زوو به ته رمه كه وه به ري
ده كه وين، هه موويان بۆ خۆئاماده كردن بلاوه يان لي
كرد. ته نها مامه سه ليم مايه وه، گوتي: "وه رن برۆين،
ئه مشه و ميواني من بن." ئەمه ي به سووربوونه وه گوت.

فِرات گوتی: "زۆر سوپاست دهکهین، بهلام با نهینه بار، له هۆتیلیک دهمیننهوه، سبهینیش ههردهبی زوو ههستین." مامه سهلیم پیداکری کرد: "شتی وانابیت، خوشحال دهیم بینه میوانم، بهلام ئهگه ئاسووده نابن خو مالی باوکیشتان چۆله، لهوئ بمیننهوه." ئهو پیشنیاره تازهیهی بو ئیمه باشتر بوو. گوتم: "ئهری، به راستی ئهمه زۆر باشتر دهبیته بو ئیمه." فِراتیش به سهری هاویرای من بوو.

ههركه له كووخهكه چووینه ژوورهوه، به ئاسانی مالیکمان هاته بهرچاو. له پیشهوه هۆلیکی بچووک، له پشتهوه ژووری نوستن، ریک له ژیر پهنجهرهی هۆلهکهدا میزیک دارینی کارکردن، چرایهکی سهرمیز و کورسییهکی تهخته بهرچاو دهبوون. ژوورهوه زۆر کهلوپهلی لی نهبوو؛ قهنهفهیهکی هاوشیوهی هیی باخچهکه، لهسهر ئهرزهکه بهرهیهکی کۆن و تهپلهکیک ههبوون. لهسهر میزهکه ژمارهیهکی زۆر دهفتهری هاوشیوهی دهفتهرهکانی سهرهتایی و قهلهمدار ههبوون. کاتیک فِرات چاوی به ژووری نوستن و بانیکهدا دهگیرا، من دهفتهریکم ههگرت و ههروا به خیرایی ههلم دایهوه. ههموو لاپهرهکانی به دهستوخهتی باوکم پر کرابوونهوه. به قهلهمدار تیکهلوپیکه ل نووسرابوو، به دروستی یازده دهفتهر بوون. باوکم یان ئهوهتا بو بهرهوپیشبردنی دهستنووسینی، یان ئهوهتا بو... بو چی؟

هه موو دهفته ره كانم له ئاميز گرتن و له سه ر قه نه فه كه
 رۆنيشتم. دهفته زي سه رووي هه موو دهفته ره كانم
 هه لگرت و رۆ چوومه نيو خویندنه وهی. بو ئه وهی
 گازی فرات بکه م، چند ساتیکم پیویست بوو تا خۆم
 کو بکه مه وه. کاتیکیش فرات هات له رۆخم رۆنیشتم، به
 سه رسامیه وه گوتم: "ئه مه بخوینه وه." فرات ناو نیشان
 و پرسته کانی سه ره تاي به دهنگیکی به رز خوینده وه:
 "هینده ی میژوو ته نیا. هه ندیک جار له نيو جه نجالترین
 شوینیشدا هه ست به ته نیایی خۆت ده که یت. وه ک
 ئه وهی له ته واوی گه ردووندا تاکه که سیک که ئاگای له
 هه بوونت بیئت، ته نی خۆتیت. ئه مه ئه گه ر به مانای ئه وه
 بیئت هه ر به ردیکی ئه و ریگیایه ی که به ره و ته نیایی
 ده روات، خۆت چنیبیئت... " که میک به بیدهنگی دریژه ی
 به خویندنه وه دا. دواي ئه وهی به هه ره مه کی چند
 پرسته یه کی تری خوینده وه، تیگه یشتین که کتیبه که ی
 هه سه ن وه فا قه ره داغلی وه ک خۆی له دهفته ره که دا
 نووسرا وه ته وه. به هه مان شیوه دریژه ی له
 دهفته ره کانی دیکه شدا هه بوو. جگه له وه ش کتیبی ئه قین
 له تۆرا به جی ما له هه مان دهفته ره کاندان نووسرا بوو.
 هه ر به راستی بو ئیمه ریکه وتیکی پروانه کرده بوو.
 وادیاره ئه م چند ساله ی دوايی له گه ل باوکم هه مان
 کتییمان خویندو وه ته وه. بگره باوکم وه ک ئیمه زۆر به
 کتیبه کان سه رسام بووه و هه مووی یه ک یه ک له
 دهفته ره کان نووسیونه ته وه و ویستوو یه تی ئه وانه ی

دهيانخوينيتهوه، تیکه لیان بیت. له راستیدا هه رگیز بیرم له وه نه کردبو وه وه که باو کم وه ها کتیبگه لیک ده خوینيتهوه. به دهم بیرکردنه وه له وهی چهند که م باو کم ناسیوه، جاریکی تر داخبار بووم. فراتیش ماله که ی پشکنی و چاپی ئه و کتیبانه ی نه دوزیه وه، به لایه نی که مه وه له نیو کتیبه کانی ژووری نوستندا نه بوون. تهنه دوا ی ئه وه ی مرد توانیم بیمه نیو ئه و کووخه ی که باو کم ماوه ی پینج سال تییدا ژیا؛ هه رچهند په شیمانیه که م گه ورهش بیت، تازه قه ره بوو نا کریته وه.

سپیده زوو به یاوه ریی چهند گوندیه که تهرمی باو کممان برد و به ره و ئیسپارتا وه ری که وتین. که گه یشتینه سهر گورستان ده می نیوه رۆ بوو. دوا ی نویژی نیوه رۆ نویژی مردوو یان کرد. ناشتنه که ی زیاتر له وه قه ره بالغ بوو که چاوه ریم ده کرد. هه موو ها ورپی و ناسیاوه دوور و نزیکه کانی دایکوباو کم هاتبوون. زوریانم نه ده ناسین، سالگاریک تیپه ریبوون دیده نیی یه کتریمان نه کردبوو. وه لی هه موویان به راستگویی و حوزنیکی راسته قینه وه هاتنه لام و سهرخوشییان لی کردم. له به ران بهر هه موویاندا هه ستم به شهرمه زارییه کی سهیر کرد.

دوا ی ئه وه ی نیژرا و هه موویان که م که مه رپویشن، من گوتم ده مه وی که میکی تر بمینمه وه. فرات قو لی له بهر قو لم هه لینا و تا سهر گوری دایکوباو کم یاوه ریی کردم.

ئىدى ھەموويان رۆيشتن. تەنھا پىرەپياويك لەسەر
گۆرەكە مابووە. رۆوم لە پياوەكە كرد و لىي ورد
بوومەو، رۆخسارى ئاشنا بوو پىم، بەلام ھەلمنەھىنا
كىيە. بە رىزنوئىيەو ھە لىم نزيك بوو ھەو و بە دەنگىكى
خەمگىنەو، "بۆخۆتان خۆش بن كچەكەم"، واى گوت.
لە ھەلامدا گوتم: "سەرى ئىو ھە ساغ بىت، سوپاست
دەكەم." دلىيا بووم لە شوئىنك بىنىومە، بەلام ئەگەر
ئەو دەم پرسىيام جوان نەبوو. پىدەچوو خۆيشى ھەستى
بەو دوودلىيەى من كردىت، كە پرسىي: "رەنگە
نەمناسىت كچەكەم، ھاورپى مندالىي باوكتم. بە يەكەو
سەرھتايى و ناوھندىمان خويند. دواتر ئەو وازى لە
خويندن ھىنا، من درىژەم پى دا. لە ئىزمىر زانكۆم
خويند. بە ھوى پىشەكەمەو ھە چەند سالىك شارەوشار
گەرەم، بەلام پەيوەندىم لەگەل باوكت نەچىرا. چەند
مانگىك پىش ئىستا خانەنشىن بووم و گەرەمەو
ئىسپارتا. جار جار دەچوومە فەنىكە، سەردانى باوكتم
دەكرد، چەند رۆژىك لە لاي دەمامەو، پىكرا دەچووينە
ماسىگرى و تا سپىدەى بەيانان قسەى خۆشمان
دەكردن. ئىمە دۆستى زۆر نزيكى يەكدى بووين
كچەكەم." ئەمەى بە ئاخەلكىشانەو گوت. گوتم:
"ئەگەر درەنگىش بىت، دلخۆش بووم دۆستىكى باوكتم
دۆزىيەو." لە ناخەو ئەمەم گوت. بزنسكارتىكى لە
گىرفانى دەرھىنا، بوى راھىشتم، بە بزەيەكەو گوتى:
"لە ئىستەنبول ھەققىكمان ھەس، ئەگەر دەرھەتت بوو

وەرە. لە راستیدا زۆر شت ھەن لەبارەى باوکتەوہ
 قسەى لەبارەوہ بکەین. " کارتەکەم وەرگرت و لەگەڵ
 فرات پیکرا خویندمانەوہ. "ئای خوايە! خو خۆیەتى!"
 وامان گوت. ئەو مامەپیرەى بەرانبەرمان ھەمان کەس
 بوو کە لە وینەکانیدا ناسیبووومان: نووسەر ھەسەن
 وەفا قەرەداغلى. "ئەرى، لەو فۆتۆیانەتەوہ کە بەسەر
 کتیبەکانتەوہ بوون دەتناسینەوہ. " فرات وای گوت.
 منیش گوتم: "ناسینی تۆ شەرەفمەندییەکی گەرەبیە،
 ئەوہى راستى بىت زانینى ئەوہى کە ھاوڕیى مندالیى
 باوکمی ھیدمەبیەکی گەرەبوو بوو بۆ ئیمە. بە شەوق و
 چێژەوہ کتیبەکانتمان خویندەوہ. دەبى ئەوہ بلیم زۆر
 پێیان سەرسام بووین. ھەروا نھینی ئەوہى کە باوکم
 کتیبەکانى ئیوہى لە دەفتەرەکەدا نووسیونەتەوہ، ئاشکرا
 بوو. " پیاوہکە لەوہى لە وینەدا بینیبوووم پیرتر دیار
 بوو، وادیارە وینە کۆنەکانى خۆى بە کار ھیناون. لە
 پەژارەى سەر روخساریەوہ دیار بوو کە بۆ مردنى
 باوکم زۆر خەمگین بووہ. ھەسەن وەفا تەواو لیم نزیک
 بووہوہ و بەدەم روانین لە چاوہکانم، گوتى: "نەخیر
 کچەکەم..." دواى ئەوہى قەیرى وەستا، ئینجا درێژەى
 پى دا: "باوکت کتیبەکانى منى لە دەفتەرەکانى خۆیدا
 نەنووسیونەتەوہ، بەلکو من ئەوہى باوکت لە
 دەفتەرەکاندا نووسیوونى کردنمە کتیب."

سەرھتا وامان زانى گالتە دەکات، بەلام واش دیار
 نەبوو. "باوکت ئەو چەند سالەى دواى کە لە فەنیکە

دهژيا، ناخى خوۋى هه لږشته سهر دهفته ره كان. له
ماوهى سهر دانه كانمدا بو لاي، بوۋى دهخويندمه وه و لام
زور به هادار و سهر سامكه ر بوون. به ردهوام هه و لم
دهدا رازى بكه م بلاويان بكاته وه. دواچار به يهك مهرج
قبوولى كرد، ئه وهى به ناوى منه وه بلاو بينه وه. گوتى:
'ليره وه نابمه نووسهر و ئارامى ئيره م بشيوينم، به
ناوى تووه بلاو ده بيته وه و ده بى هه موو ئه رككيشيشى
وه مل خوٲ بگريت. 'منيش گوتم: 'كه و ابى منيش
مه رجيكم هه يه. ئه گهر كتيبه كه پرفروش بوو، داهاته كه ي
ده دهينه گه نجه نووسه ره كان، ده ست له قرووشيكيشى
نا ده ين. 'ريك كه وتين و به م ئاوايه له ماوهى دوو سالدا
دوو كتييمان بلاو كرده وه. وهك پيشبينيم ده كرد،
كتيبه كه زور هه رمينى[^] هه بوو و به داهاته كه شى
وه قفيكمان له ئيسته نبوول دامه زراند. ئيستاش كو مه كي
زور ئه ديبى گه نجه ده كه ين. "ئهمه ي گوت و روخسارى
به خه نينيك گه شايه وه. من و فرات هه په ساو به ده مى
داچراوه وه گويمان له هه سه ن وه فا گرتبوو. كاتيڪ
ده ستى هينا و مالنوايى كرد، "بیرتان نه چیت سهر داني
وه قفه كه مان بكه ن. ئه وه ش بليم باوكت دهفته ره كانى ئه و
كووخه ي بو تو جى هيشتوون. نه يو يست تا ده مرى
بوٲى روون بكه مه وه، به ليني ئه وه شى لى وه رگرم كه
جگه له تو لاي كه سى تر نه يدركينم. ئه و دهفته رانه زو

[^] هه رمين؛ ره واج

به هادارن كچه كه م، له راستيدا ئەمه وه سىتى ئەوه بو تو
و ته واوى مرؤقاىه تى. " ئەمهى گوت و دواتر به
ههنگاوى گرانه وه رۆيشت.
وه رسوورام، جاريك ده مروانىيه گورى باوكم و
جاريكيش له فرات راده مام. ئەژنۆم داداىه وه و چنگم له
خۆلى سه ر گورى گرت، به لىنم به باوكم دا كه ئەم
شوورەى و په شيمانىيه م دوايين ده بيت.

تیبینی: ناوی ئەو کتیبانەى له چیرۆکه که دا هاتوون،
دیزه شیعری مورادخان مونگان.

كۆتاييه كەي دلفين دەبىت

كاتىك لە كۆبوونەوئەي دريژەكيشى ئەنجوومەنى شار
هاتە دەرەوئە و گەرايەوئە مالهوئە، خرۆشان بە ھەموو
شتيكيەوئە ديار بوو. كاتيكيش لە دەرگا كراوئەكەي
ھەوشە بەم ديودا ھات، وەك زۆربەي جاران دايكي
بيئي كە بەو سەوزەيەوئە سەرقالە كە لە بيستانەكە
چنبيوئەي. بە بيئەنگي لە دايكي نزيك بووئەوئە و ئاميزي
لە قەدي گرت و ماچي كرد. ئەگەرچي سەلەميئەوئە و
وئەخت بوو بکەويئەت، بەلام توند دەستي بە لاشە
ماندووئەكەي دايكيەوئە گرت. بە كورەكەي گوت: "زراوت
بردم كورەكەم، خيەرە، ئەمرو كەيفت سازە؟" گوتى:
"سوپرايزيكم بوئە ھەيە دايكە، بو كۆنفرانسيك دەچمە
ئەمەريكا. ئەنجوومەنى شار بوئەمە منيان ئەركدار
كردووئە." دايكي بە شانازيئەوئە لە كورەكەي پام، بو

ساتیک چاوه کانی ئاویان تیژا. کاتیکیش له کۆلیژی
پزیشکی وەرگیرا و پۆیشت، ههستی به هه مان شانازی
کرد که دهگه پیتته وه ئه و شوینهی تیدا له دایک بووه.
کاتیک به وه وه دووگیان بوو، هاوژینه که یان کوشتبوو.
ئه و سالانهی به زوالم و ژانه وه تیپه پین پروویان له
دواییه و دهورانی باشبوونی هه موو شتیک دهستی پی
کردبوو. کاتیک کورپژگه دهستی به خویندن کرد و
کاتی هات، خویندنگه هه بوون بو خویندن به زمانی
دایکی خوی؛ دواي ئه وهی ئه نجوومه نه کانی گه ره ک و
ئه نجوومه نی شار بریاریان دا. ئه گه بریاریکی
درهنگه ختهش بووه، به لام فیری نووسین و خویندن
بوو. له و شاره که قنارهی که وتبووه لیواری دیجله،
زۆرتر کشتکاری دهکرا. به شی هه ر که سیک که بیهوی
سه رقالی کشتوکال بیست، زهوی دابهش کرابوو
به سه ریاندا. له ریگای ئه و که ناله ئاویانهی له دیجله وه
بنه وانیان هه لبه سترابوو، بیستان و په ریزه کان ئا و
ده دران. هه رکام له ئه نجوومه نی گه ره که کان کومه لهی
هاوکاری خویان دامه زران دبوو، هه موو ئه و
به ره مه مانه ی وه بهر هاتبوون به ریگای ئه و کومه لهی
هاوکاریانه هه م له نیو خویان، هه م دهیان فرۆشته
هه موو ناوچه کانی ده ور بهر. ئاژه لاری، به ره مه
ده ستیه کان و گه شتیاریش هه ر له ریگای ئه و
کومه لهی هاوکارییه وه برهوی سه ند، له ماوه ی چه ند
سالی کدا شارۆچکه که یان به پی پی پیویست به هیژ بوو،

سال به سال له نيو غرووری ئه وهدا ده ژيان كه ده توانن له سهر قاچه كاني خويان بوهستن. بو له نيوبردني ميراتي كوڼي خراپ به كارهيڼان، به رتيل، دزين و له شفروشي، به ته واوي مانا ئاماده باشي هه مه كي دهستي پي كردبوو. سهر كه وتني گرنه و ده دست هاتن. بو ئه وهی نه وهی تازه هه م به ها ئه خلاقى و هه م به ها سياسييه كان به ده ست به نييت، هه موو خه لك ده ستيان دابووه ده ستى يه كتر، له ئه نجوومه نه كان بريارى نوي درابوون و خرابوونه وارى جيبه جيكر دنه وه. به زانيني سه ختى سپينه وهی نه ريته كوڼه كان به دانبه خوداگرته وه، به زانابوونه وه ژيانى نويان چنى؛ بيكاري و نه بوونى وه خته بليم گه يشتنه رادهى نه مان. تا لتيان هات هه وليان دا ئابوورى كوومه لايه تي بكه نه موډيلىكى ديموكراتي، سهر بارى به ربه ست و سه ختية كان ده ستيان كرد به بونيدانى موډيلىك كه بيته نمونه ي نيوه ي يه كه مى سه ده ي بيستويه ك. به تايبه ت هه نگاوى سوودوه رگرتن له با و خوړ وهك سهر چاوه ي وزه، كه به شى هه موو شاروچكه كه بكات، شارسازييه كي ته با له گه ل سروشت و ميژوو، خزمه تگوزاري ته ندروستى يه كسان و بيبه رانه ر بو هه موو كه سيك، دامه زراوه ي بيلايه ن و يه كسانى دادگه رى، ئه نجوومه نه كاني خه لك كه په يره وى له ديموكراسييه تي راسته وخو بكن، تيگه يشتنه ئازادگه راكان بو جياوازي په گه زى، بپروا و

ژیان، سهرنج و سهرسامی هه موو دنیای راکیشابوو.
هه موو ئه و پیشهاتانه بو ناوچه که و سهرانسهری ولات
بو به دیهینانی ناشته وایی کۆمه لایه تی بووبووو نموونه؛
سهرباری رابردووی به سوئی و یاده وه ریبه کان وه ک
ولاتی که پیکه وه ژیانی وه چنگ هیناوه ته وه، ئه مه ش
وای کردبوو ریژی ته وای دنیا به دهست بهینن.

دوای ئه وهی کوره بووه پزیشک و گه رایه وه شاروچکه که،
له پال کارکردن له ئه نجوومه نی شار، له ناوه نی
ته ندروستی میلی یش کاری ده کرد. ئه و پزیشکه ی که
خه لک دهیناسی و ریژیان لی ده گرت، پاش ماوه یه کی که م
له کاره که ی سهرکه وتوو بوو. کۆمه ککاری، ساده یی و
به کاریبه که ی که وتبووه به رچاوان.

له هه لبژاردنی سالانه ی ئه نجوومه نی شاردا سهره تا به
ئه ندامی ئه نجوومه ن، پاشان وه ک گوته بیژ هه لبژیردرا.
له پال ئه م ئه رکانه شدا کاری پزیشکیه که ی به شهوق و
خروش ه وه ده کرد. به و ئاگاییه وه گه وره بووبوو که
لایقی مام و باوکه هه رگیز نه دیتوه که ی بیت؛ ئیستاش
له و ساتانه دا ده ژیا که ده رفه تی ئه وه ی بو هاتوو ته
پیش ئه مه به دی بینیت.

بو قسه کردن له باره ی ئه و خو به ری ئه وه بردنه ی
شاره که یان، یه کی که له ئه نجوومه نی شار بانگه یشت
کرا بووه زانکۆی هار قارد له ئه مه ریکا، بو شاری
بوستن. له دوایین کۆبوونه وه شدا ئه ویان هه لبژاردبوو
ئه و یه که بیت.

هیشتا مانگیکی مابوو بۆ کونفرانسهکه، وهلی دکتور
هر له ئیستاوه جهمینى نه مابوو. له بیستوههشت
سالی ته مه نیدا یه که م جاری بوو دهچوووه ئەمه ریکا.
پیشتر بۆ ماوه یه کی که م بۆ خویندنی زمان چوو بووه
له ندهن، جگه له مه هیچ کاتیکى تر له ولات وهدهر
نه که وتبوو. به تایبته له زانکویه کی وا پایه داردا به
نوینه رایه تیی خه لکه که ی باس له ئەزموونه کانی بکات،
تا دههات له باشه وه بۆ باشتر زۆرتر دهخرۆشا. هر
له یه که م رۆژه وه راهینانی له سه ر ئەو قسانه ی ده کرد
که بریار بوو له کونفرانسه که بیانکات، دهقیکی ئاماده
کردبوو که درێژدادر نه بیته، وهلی ته وای
ورده کارییه کان بخاته روو و ماوه بۆ دیاریکراوه که شی
پر بکاته وه. به رله وه ی وه ریش بکه وئ، وتاره که ی له
ئهنج و مه نی شار خویندبووه وه و چه پله ی
دهستخۆشانه ی به دهست هینابوو.

سه ره تا بۆ ئیسته نبوول و له ویشه وه دهچوووه ئەمه ریکا.
سپیده به ر له وه ی بچیتته ئەو فرۆکه خانه یه ی له
ده ره وه ی شار بوو، ویستی سه ردانی گۆری باوکی
بکات. له گه ل باوه ری هاوری، که بریار بوو بیاته
فرۆکه خانه، چوونه گۆرستان. تا به شی کرد هه موو ئەو
گوله کیویلکانه ی له باخچه ی خویان کۆی کردبوونه وه،
له سه ر هر گۆره و گولیکى دانا تا گه یشتنه سه ر
مه زاری باوکی و مامی. دواى ئەوه ی ئەو گولانه ی پیی
مابوون له سه ر هه ردوو گۆره که دای نان، به دهنگیکى

تیکه ل له حوزن و شانازییه وه گوتی: "ئاسووده
بخهون." وای گوت و گورستانیان به جی هیشت. له سهه
یه کیک له کیلی گوره کان، گوری باوکی ئەحمەد تونچ و
له سهه کیلی گوری مامیشی، محەمەد تونچ
نووسرابوون.

باوهری هاوپی کاتیک له فرۆکه خانه به پیی ده کرد،
توند له باوهشی گرت و گوتی: "له باتی ئیمهش به
ئهمه ریکادا بگه ری، پیی قه کری پیی بیکهس." هیچ
کاتیک بیکهس نه بوو، وهک رۆله ی خه لک گوره
بوو، به پیچه وانه ی ناوه که ی، به رده وام خوشیان
ویستوو. دکتور بیکهس کاتیک دهستی بو هاوپی که ی
به رز کرده وه، خوری سووتینه ری جزیره به ته وای
گه یشتبووه ناوه راستی ئاسمان؛ ده میک بوو رۆژیکی
نوی و ژیانیکی نوی له قه راغی ریجله دهستی پی
کردبوو.